

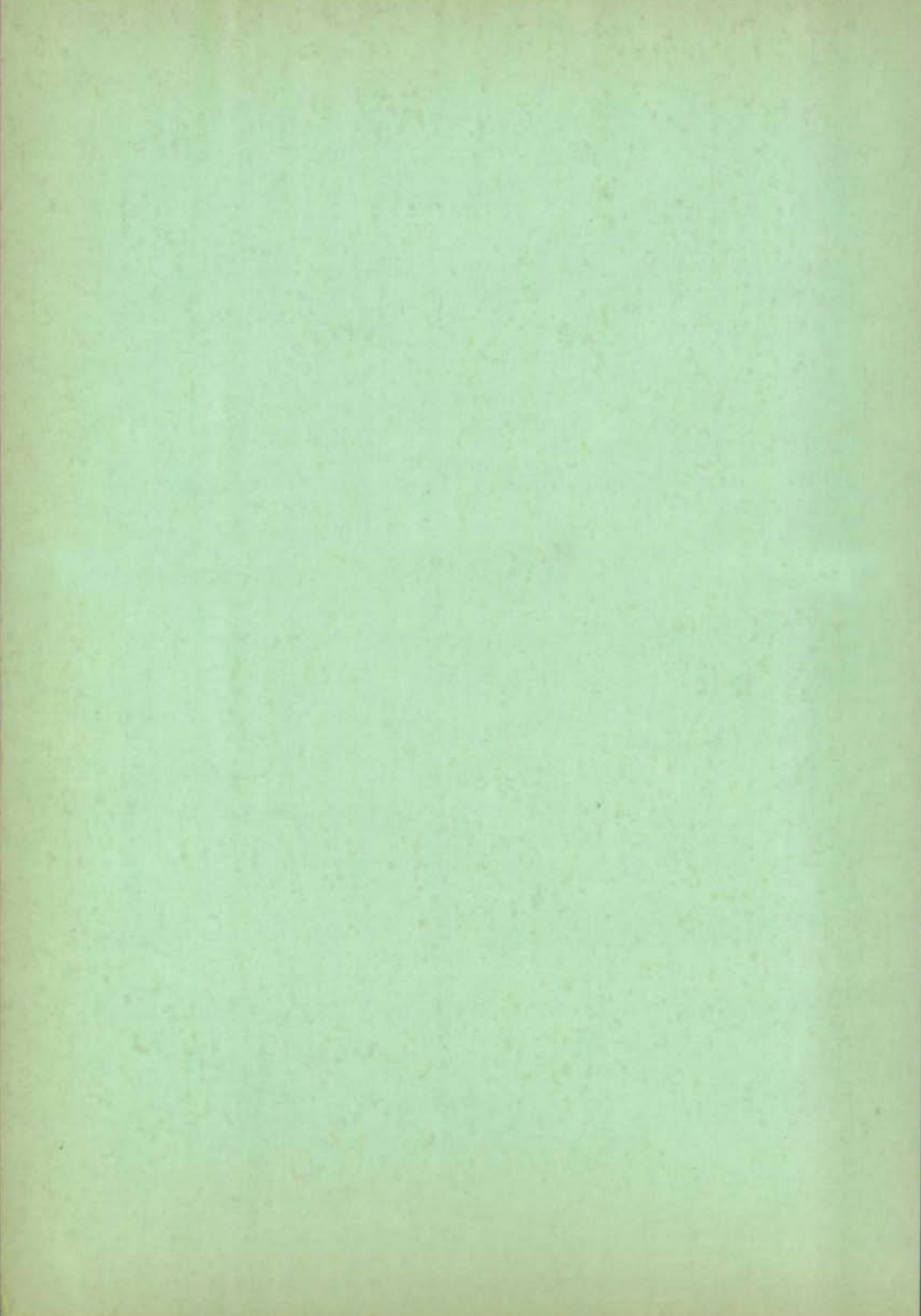
LANDSORGANISASJONEN
I NORGE

20. ORDINÆRE KONGRESS

28. mai—3. juni
1961

DAGSORDEN MED FORSLAG
OG FORRETNINGSORDEN

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

20. ORDINÆRE KONGRESS

28. mai—3. juni 1961

DAGSORDEN MED FORSLAG
OG FORRETNINGSORDEN

AKTIETRYKKERIET — OSLO, 1961

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT

PHILOSOPHY 101

LECTURE NOTES

BY [Name]

DATE

CHAPTER

SECTION

TOPIC

DATE

BY

DATE

BY

DATE

BY

DATE

BY

Dagsorden for Kongressen 1961

1. *Kongressens åpning.*
2. Konstituering.
 - a) Fullmaktenes godkjenning.
 - b) Vedtakelse av dagsorden og forretningsorden.
 - c) Valg av 4 ordstyrere og 4 sekretærer.
 - d) Valg av redaksjonskomité og valgkomité.
3. Beretninger, regnskaper og revisjonsrapporter for årene 1957, 1958, 1959 og 1960.
4. Vedtektsendringer.
 - a) Endringer av LO's vedtekter.
 - b) Regler for valg av representanter til Landsorganisasjonens Kongress.
 - c) Endringer av Samorganisasjonenes vedtekter.
 - d) LO's stønadskasse.
 - e) Regler for avstemning over tarifforslag.
5. Tariffspørsmål og diverse avtaler.
 - a) Den økonomiske og faglige situasjon.
 - b) Fagorganisasjonens tariffpolitikk.
 - c) Hovedavtalen med Norsk Arbeidsgiverforening.
 - d) Overenskomsten om produksjonsutvalg.
 - e) Avtalen med Den Kooperative Tarifforening.
 - f) Nye lønssystemer.
6. Industrielt demokrati.
7. Internasjonalt økonomisk og politisk samarbeid.
8. Internasjonale faglige spørsmål.
9. Diverse forslag.
10. Valg.

Forretningsorden

1. Møtets forhandlinger er offentlige i den utstrekning Kongressen ikke vedtar noe annet. Dagsordenens punkt 3, 4 og 5 behandles for lukkede dører.
Adgangskort for representanter, innbudte, pressen og tilhørere utstedes av Sekretariatet.
2. Til å lede møtet velges 4 ordstyrere. Ordstyrerne ordner innbyrdes møtenes ledelse. Til å føre protokollen velges 4 sekretærer.
3. Møtene holdes fra kl. 9.30 til kl. 13.00 og fra kl. 15.00 til kl. 18.00.
4. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Med unntak for innledningsforedrag er taletiden 10 min. første og 5 min. annen gang. Ordstyreren har for øvrig, når han finner det påkrevd, rett til å stille forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere. Til forretningsorden gis ingen ordet mer enn én gang og høyst 1 minutt til hver sak.
Talerne skal tale fra den bestemte plass i salen.
5. Forslag må leveres skriftlig til ordstyreren, undertegnet med vedkommendes navn og navnet på den organisasjon han representerer. *Innsendte forslag som ikke opptas av noen representant, bortfaller. Likeledes bortfaller forslag som opptas, men som på forespørsel fra ordstyreren ikke får noen støtte fra andre organisasjoners representanter.*
Intet nytt forslag kan opptas etter at det er besluttet satt strek med de inntegnede talere. Forslag som ingen forbindelse har med de på dagsorden oppførte saker, kan ikke behandles.
6. Alle saker avgjøres med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 30 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneoppprop.
7. I protokollen innføres forslag, talere, avstemninger og vedtak.
8. Protokollen leses opp ved hvert møtes begynnelse og for siste møte ved dets avslutning.

Henvisninger

Valg av representanter til Kongressen.

Landsorganisasjonens vedtekter § 5, Kongressen, har følgende bestemmelse når det gjelder valg av representanter:

«Valg av representanter kan ikke finne sted før dagsordenen er lagt fram for de som skal delta i valget av representanter.

Til drøfting av Kongressens dagsorden og valg av representanter skal det holdes særskilt møte blant de som har stemmerett.»

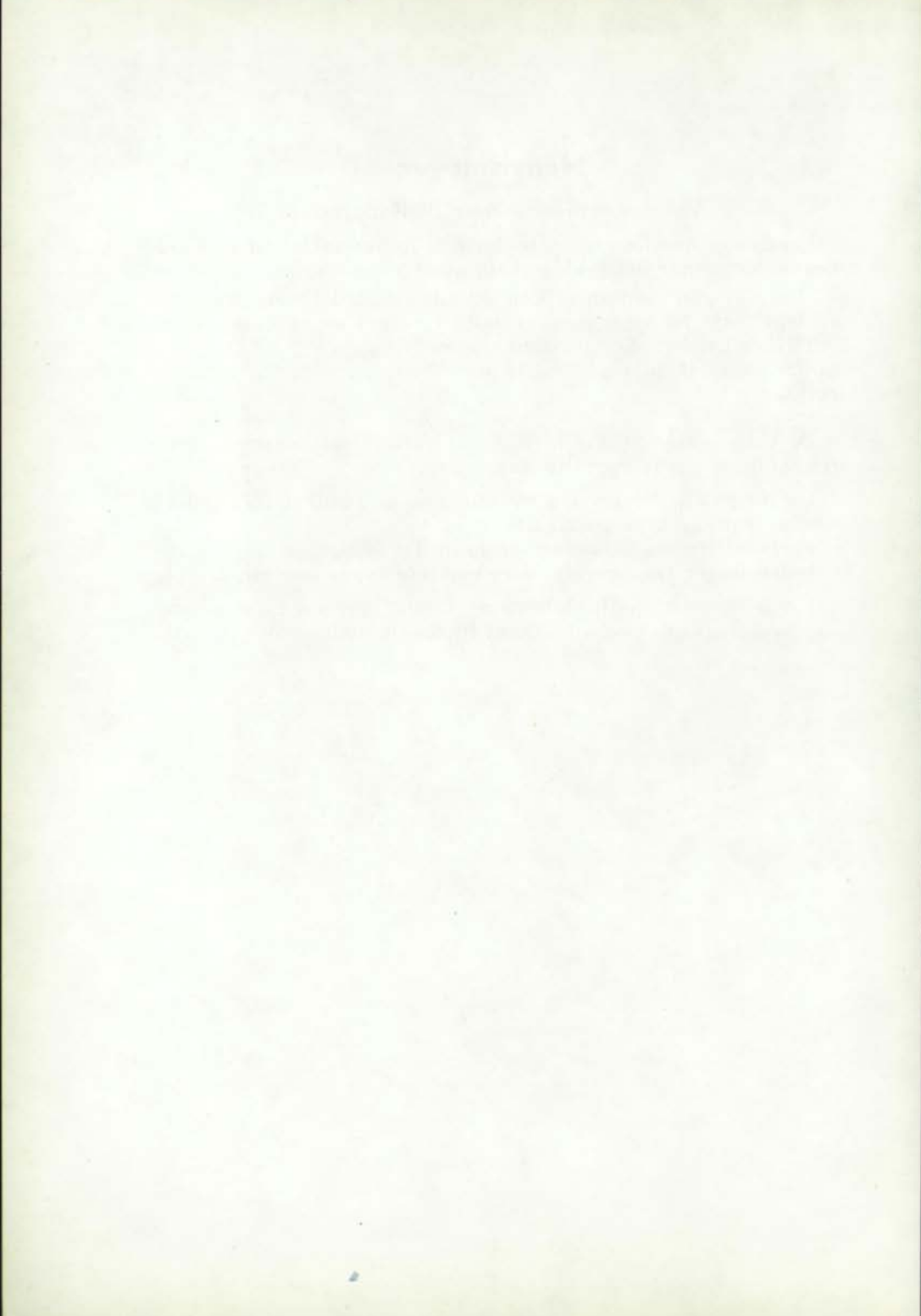
De i dagsorden trykte forslag har fortløpende nummer etter rekkefølgen i den oppsatte dagsorden.

De innsendte forslag fra avdelingene er oppført forbundsvis og har vanlige typer, som nr. 1.

Forbundsstyrets uttalelser er inntatt i *kursiv*.

Innstillinger fra Sekretariatet har fete typer som nr. 4.

For å finne fram til et bestemt forslag, ser en først på den oppførte dagsorden og nummeret finnes da under hovedpunktet.

Dagsordenens punkt 4. Vedtektsendringer

a) Endringer av LO's vedtekter.

§ 1.

Formål.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Røssåga Anleggsarbeiderforening foreslår:

Nr. 1

Punkt 3 a endres til:

«Å skaffe arbeiderklassen kontroll over landets produksjonsliv ved å overføre til samfunnseie banker, forsikringsselskaper og nøkkelindustrier, for derved å bidra til at arbeidernes levestandard kan stige i takt med den økende produksjon.»

Punkt 3 b:

«Å inspirere arbeiderklassen til innsats ved å stille perspektivet om sosialismen som det endelige mål.»

Forbundsstyrets innstilling:

De nåværende vedtekter bibeholdes.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Malersvennenes Forening, Bergen,

Bergen Trelastarbeiderforening,

Tømrernes Fagforening, Bergen,

Stein-, Jord- og Sementarbeidernes for., Bergen, foreslår:

Nr. 2

Punkt 3 a endret til å lyde:

«Bedrifter og virksomheter blir overført til samfunnseie for å fremme produksjonen, bedre lønnstakernes kår og den alminnelige velstand i samfunnet.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret finner ikke å kunne anbefale det foreliggende forslag til endring av paragrafen, idet den nåværende form anses bedre og smidigere.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 3 *Avd. 34, Sandefjord, foreslår:*

Punkt 3 endret til å lyde:

«Å arbeide for gjennomføring av en sosialistisk samfunnsordning ved bl. a.:

- a) At bedrifter og virksomheter, herunder banker og forsikrings-selskaper, blir overført til samfunnsseie, osv.
- b) Å sikre lønnstakerne en tilfredsstillende innflytelse i næringslivet og en rettferdig fordeling av produksjonsresultatet i pakt med de tekniske og økonomiske framskritt, slik at større velstand oppnåes for lønnstakerne.»

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret ser ingen saklig grunn for de foreslåtte endringer, idet de dekkes av LO's vedtekter, § 1, punktene 3 og 4 i dens nåværende form.

Nr. 4 **Fra Sekretariatet:**

**Forbundsstyrenes innstilling tiltres og paragrafen foreslås:
Opprettholdt som nå.**

§ 2.

Medlemskap.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Nr. 5 *Avd. 31, Moss, foreslår:*

Punkt 1 e endret til:

«At enhver lønnstaker innenfor organisasjonens virkeområde skal være medlem av forbundet.»

Forbundsstyret innstiller:

Forslaget kan ikke tiltres.

Nr. 6 **Fra Sekretariatet:**

**Forbundsstyrets innstilling tiltres og paragrafen foreslås:
Opprettholdt som nå.**

§ 5.

Kongressen.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

*Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes for., Bergen, foreslår:*

Nr. 7

Punkt 1, siste avsnitt, endres til å lyde:

«Kongressen består av 350 valte representanter og sekretariatets faste medlemmer.»

Punkt 2:

«Representantene til kongressen med tilsvarende antall varamenn velges med 310 av de tilsluttede forbund og 40 fra distriktene.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret finner ikke å kunne anbefale forslaget om utvidelse av representantantallet til Kongressen. Skulle det derimot bli innmeldt nye grupper i LO, må spørsmålet vurderes på et nytt grunnlag.

DRAMMEN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 8

Punkt 1, siste avsnitt, tilføyes:

«Minst $\frac{2}{3}$ av representantene skal være fra arbeidsplassene.»

Motivering:

Utviklingen har medført at tillitsmenn og funksjonærer får stadig større innflytelse på de viktigste avgjørelsene. Og dette vil sikkert stadig øke innenfor et moderne samfunn.

Kontakten med arbeidsplassen blir da mindre, til skade for hele fagbevegelsen.

Derfor stiller vi forslaget som garanterer at erfaringen og synsmåten nedenfra skal være sikret å komme fram, til beste for demokratiet og aktiviteten innen fagbevegelsen.

Fra Sekretariatet:

Nr. 9

Paragrafen foreslås: Opprettholdt som nå.

§ 6.

Kongressens myndighetsområde.

NORSK BOKBINDER- OG KARTONNASJEARBEIDER- FORBUND

Nr. 10 *Oslo Bokbinderforenings Kvinnegruppe foreslår:*

Punkt 2, første avsnitt, tilføyes:
« . . . og kvinnesekretær.»

Motivering:

Siden 1949 har det vært ansatt en kvinnelig sekretær i LO. Da hun er ansatt og ikke valt, finner vi hennes status innen Sekretariatet og administrasjon lite tilfredsstillende for de 100 000 kvinnelige medlemmer i LO. Vi foreslår derfor at hun blir valt på Fagkongressen.

Forbundsstyret gir forslaget sin tilslutning.

Nr. 11 OSLO FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

At Fagkongressen 1961 gjør denne tilføyelsen til vedtektenes § 6, punkt 2, første avsnitt:
« . . . og kvinnesekretær.»

Motivering:

Når en foreslår at kvinnesekretæren velges av Fagkongressen, er det fordi en mener at hun bør få samme status som de øvrige valte tillitsmenn i Landsorganisasjonen.

Vi mener at dette vil bety en styrking av kvinnesekretærens stilling, noe som syns nødvendig hvis en i årene som kommer regner med større aktivitet i arbeidet blant de fagorganiserte kvinner — som nå utgjør omkring 100 000 av LO's medlemstall. I denne forbindelse viser en også til det arbeidet som ratifikasjonen av Konvensjon nr. 100 og opprettelsen av Likelønnsrådet vil medføre.

Fra Sekretariatet:

Sekretærer til å utføre spesielle oppdrag bør ikke velges av Kongressen, men ansettes av Sekretariatet. Forslagene om at kongressen skal velge kvinnesekretær kan derfor ikke tiltres. Det står imidlertid Kongressen fritt å velge så vel kvinner som menn som tillitsmenn.

I de någjeldende vedtekter er det bestemt at Kongressen skal velge 5 tillitsmenn. Sekretariatet mener at det er nødvendig å utvide tillitsmennenes antall med 1 og foreslår:

Punkt 2, 1. avsnitt, sålydende:

«Å velge formann og nestformann, kasserer,

1. og 2. sekretær»

utgår og gis følgende ordlyd:

«Å velge formann, nestformann, hovedkasserer,

1., 2. og 3. sekretær».

I samme paragraf, pkt. 3, rettes ordet «kasserer» til «hovedkasserer».

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Bergen Trelastarbeiderforening,

Tømrernes Fagforening, Bergen,

Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,

Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 13

De 2 siste avsnitt utgår.

Nytt forslag:

«Landsorganisasjonen betaler den fastsatte godtgjørelse til Kongressens valte representanter og Sekretariatets medlemmer.»

Motivering:

Landsorganisasjonen, som står som innbyder til kongressen, må også bestride utgiftene ved denne. Forbundene, som har store utgifter til tarifforhandlinger, tvister, rettssaker og landsmøter, må bli fritatt for utgiftene til kongressrepresentantene. Vår avdeling mener at Landsorganisasjonens finansielle stilling også skulle tilsi dette.

*Forbundsstyrets vedtak:
Forbundsstyret anbefaler det foreliggende forslag.*

- Nr. 14 **Fra Sekretariatet:**
Forslaget kan ikke tiltres og paragrafen foreslås:
Opprettholdt som nå.

§ 7.

Ekstraordinær Kongress.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

- Nr. 15 *Platearbeidernes Forening, Fredrikstad, foreslår:*

Punkt 1 og 2 uforandret.

Punkt 3: «Representanter til ekstraordinær Kongress velges etter § 5, punkt 2.»

Motivering:

Ved innkalling til ekstraordinær Kongress bør § 5, punkt 2's ordlyd følges der den er forsvarlig og organisasjonsmessig riktig.

Man forutsetter at ekstraordinær Kongress blir innkalt 3 år etter ordinær Kongress.

Hvordan kan situasjonen være for «siste ordinære Kongress» representanter? En viss prosent av disse er døde, andre er syke, atter andre er begynt i annen virksomhet, overflyttet til andre fagforbund i eller utenfor LO — gått i passivitet eller blitt pensjonist osv. Derfor bør disse valg absolutt foregå etter ordinær praksis.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget til punkt 3, da forutsetningen for ekstraordinære Kongresser i regelen vil være bestemt av akutte situasjoner som krever hurtig avgjørelse, og som derfor ikke gir tid til nyvalg.

- Nr. 16 **Fra Sekretariatet:**
Forbundsstyrets innstilling tiltres og paragrafen foreslås:
Opprettholdt som nå.

§ 8.

Representantskapets sammensetning.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND foreslår:

Nr. 17

Punkt 1, annet avsnitt endres slik:

«I Representantskapet skal hvert forbund ha minst 1 representant. Intet forbund kan ha flere enn 7 representanter osv. som før.»

Motivering:

Ved sammenslutningen av Norsk Støperiarbeiderforbund og vårt forbund ble det av Sekretariatet gitt dispensasjon fra vedtektenes bestemmelser om begrensning av antallet representanter i Representantskapet, slik at det sammensluttede forbund fikk beholde sin representasjon fra før sammenslutningen (6 representanter) fram til førstkommende Kongress.

Blir ikke vedtektene endret på dette punkt, vil det sammensluttede forbund i perioden etter Kongressen igjen få sitt antall representanter redusert til 5.

Dette er i tillegg til den sterke vekst vårt forbund har hatt siden nåværende begrensning ble inntatt i vedtektene gjør at en endring slik som foreslått er både forsvarlig og berettiget.

Fra Sekretariatet:

Nr. 18

I 2. avsnitt, 2. linje

«Intet forbund kan ha flere enn 5 representanter»
endres til:

«Intet forbund kan ha flere enn 7 representanter».

§ 9.

Representantskapets myndighetsområde.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Teglverksarbeidernes Forening, Fredrikstad og omegn, foreslår:

Nr. 19

Punkt 1 endret til å lyde:

«Å behandle og foreløpig godkjenne årsmelding, regnskap og revisjonsberetning for foregående år. Det foreløpige regnskap sendes de tilsluttede forbund, som videresender dette til sine avdelinger.»

Motivering:

Da der gjennom den borgerlige dagspresse sendes meldinger om regnskap for LO om millionbeløp som blir sendt utenlands osv., har det lett for å få mistillit til LO som organisasjon, og styrene i de respektive avdelinger vil lettere kunne orientere sine medlemmer.

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret finner ikke å kunne anbefale forslaget.

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 20

«LO's distriktssekretærer blir valt av og blant distriktets fagorganiserte medlemmer.»

Nr. 21

Fra Sekretariatet:

Punkt 7.

Kongressen i 1953 vedtok:

«**Distriktskontorenes tillitsmenn ansettes av Landsorganisasjonens Representantskap**».

Dette bør komme med i LO's vedtekter.

Som nytt punkt 8 foreslås:

«**Å tilsette distriktssekretærer og fastsette lønningene for disse**».

Nåværende punkt 8—11 endres til punkt 9—12.

Nr. 22

For øvrig foreslås:

Paragrafen opprettholdt som nå.

§ 15.

Avstemning over tarifforslag — Arbeidsstans.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Grubernes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn,

«Nordens Klippe», Kirkenes,

Løkken Grubearbeiderforening,

Orkanger Arbeidsmandsforening,

Nr. 23

Selbu-Tydal Vegarbeiderforening, foreslår:

Punkt 1 endret til å lyde:

«Alle tarifforslag skal legges fram for medlemmene. Flertallet av de som har deltatt i avstemningen avgjør om et forslag er forkastet eller vedtatt.»

Motivering:

Medlemmenes rett til selv å avgjøre eller forkaste et tarifforslag bør fastslås som en ufravikelig regel, og det må være like så selvfølgelig at de som ikke nytter retten til å delta i avstemningen ikke må ha noe som helst slags innflytelse på resultatet hverken direkte eller indirekte.

Forbundsstyrets innstilling:

De nåværende bestemmelser bibeholdes.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:

Nr. 24

Punkt 1 skal lyde:

«Tarifforslag skal gjennom avdelingen legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder.»

Punkt 3 og 4 utgår.

Punkt 5, siste setning utgår.

Punkt 6 utgår.

Larvik og Omland Bygningsarbeiderforening, foreslår:

Nr. 25

«1. Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder.

2. Har flertallet av de frammøtte medlemmer som interessetvisten gjelder stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet av de frammøtte medlemmer stemt imot, er det forkastet.

Sekretariatet i LO underrettes om resultatet.

3. Felles avstemning for flere forbund og tariffavtaler skal ikke benyttes. Bare de medlemmer som interessetvisten gjelder har stemmerett i spørsmål om iverksetting, avslutning eller fortsetning av arbeidsstans.

Punkt 7 beholdes uforandret, de øvrige punkter utgår.»

Motivering:

Vi reiser samme forslag som vi hadde inne til Kongressen i 1957 fordi det ikke ble imøttekommet at medlemmene skal ha bestemmelsesretten.

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret viser til innstilling av 28. april 1960 fra komiteén til utredning av reglene for avstemning over tarifforslag (komité oppnevnt av Landsorganisasjonen på bakgrunn av Jern- og Metallarbeiderforbundets forslag til Fagkongressen 1957 vedrørende kompetente forsamlinger). Forbundsstyret besluttet i møtet den 14. juni 1960 å tiltre komitéflertallets syn, som vil bli forelagt Kongressen til avgjørelse.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 26 *Avd. 195, Østfold, foreslår:*

Punkt 2 foreslås endret til å lyde:

«Har flertallet av de frammøtte medlemmer som interesselvisten gjelder stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet stemt mot, er det forkastet.»

Punkt 3 og 4 utgår.

Punkt 5:

«Omfatter en tariffbevegelse flere forbund eller fag, og det foreligger et forslag som er tilrådd av Sekretariatet og flertallet i de interesserte forbundsstyrene, skal hvert forbunds stemmeavgivning være bindende for sine medlemmer.»

Motivering:

Forslaget tar sikte på å øke interessen for fagorganisasjonen og gi medlemmene forståelsen av at det er disse som har avgjørelsen — og ansvaret — ved avstemninger over tarifforslag, selv om frammøtet er dårlig.

Forbundsstyret viser til den utredning som er foretatt — om avstemningsreglene — i kongressperioden og at flertallets forslag i innstillingen er tiltrådt av forbundet. Avdelingens forslag kan derfor ikke tiltres.

NORSK JERNBANEFORBUND

Nr. 27 *Malmbolagets Jernbaneforening, Narvik, foreslår:*

«1. Fagforbundene skal fortsatt ha bestemmelsesretten for sine medlemmer under tariffoppgjør. I de tilfelle hvor flere forbund deltar i avstemninger over tarifforslag, skal et forslag ikke anses vedtatt såfremt ikke flertallet i det enkelte forbund har stemt for forslaget.

2. I et forbund og/eller forening hvor et flertall av medlemmene består av enskiftarbeidere, skal ikke en enskiftarbeider ha anledning til å delta i avstemning over arbeidstiden for en 2- eller 3-skiftarbeider eller omvendt.

Motivering:

Ved tariffrevisjonen 1956 ble det ved forhandlingene med Norsk Arbeidsgiverforening oppnådd enighet om selve lønns- spørsmålet, mens arbeidstidsspørsmålet gikk til megling. Malm- bolagets Jernbaneforening og LKAB Lokomotivpersonales forening var enig med bedriften om fortsatt å praktisere den tidligere arbeidsordning. Arbeidsordningen besto av 2 skift pluss ett såkalt utfyllingsskift mellom det ordinære ettermiddagsskift og formiddagsskift.

Transportarbeiderne hadde fremmet forslag med krav om 3-skiftordning. Riksmeglingsmannen tok dette forslag til følge og fremmet forslag om 3-skiftordning. I Riksmeglingsmannens forslag var også tatt med arbeidstiden for enskiftarbeiderne. Ved avstemning over Riksmeglingsmannens forslag ble dette vedtatt. Enskiftarbeiderne var i flertall ved bedriften og var således en vesentlig årsak til at 3-skiftordningen ble vedtatt.

Ved gjennomføring av 3-skiftordningen ble medlemmene av stasjon- og lok.personalets foreninger påført et ganske betraktelig økonomisk tap.

Det må være innlysende for Fagkongressen at slike avstemningsregler skaper bitterhet blant personalet, da disse er i strid med fagorganisasjonens prinsipper og retningslinjer.

Det er helt forkastelig at et flertall av medlemmer i en fagforening som består av dagarbeidere skal ha rett til å delta i avstemning over arbeidstiden for 2- eller 3-skiftarbeiderne, en arbeidstid som bare angår de arbeidere som har skiftarbeid.

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundet kan ikke gi sin tilslutning til forslag nr. 1 og kan ikke se at forslag nr. 2 kan praktiseres i de tilfelle skiftordningen blir omhandlet i et felles tariffoppgjør.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 28

NJMF's avd. 34, Sandefjord, foreslår:

Punkt 1:

«Tarifforslag skal ved uravstemning legges fram for de medlemmer tvisten gjelder.»

Punkt 2:

«Har flertallet av de medlemmer som har tatt del i avstemningen stemt for forslaget, er det vedtatt, har flertallet stemt imot, er det forkastet.»

Punkt 3:

«Resultatet av avstemningen meddeles Sekretariatet.»

Punkt 4 og 5 utgår.

Motivering:

Våre medlemmer ønsker og krever demokratisering av § 15. Vi kan heller ikke tenke oss muligheten av å innføre «svenske tilstander» i § 15, da dette vil bidra til å svekke aktiviteten hos medlemmene, og nedsette fagorganisasjonens kampkraft.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til den form for uravstemning som er brukt ved de siste tariffrevisjoner innen Jern og Metall. Disse har stort sett falt sammen med det forslaget tilsikter, men har dog likevel vært innenfor rammen av vedtektenes någjeldende bestemmelser.

Forbundsstyret finner derfor ingen berettiget grunn til å endre vedtektene, så lenge forannevnte avstemningsmåte kan nyttes.

Forslaget kan derfor ikke anbefales.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 29

Herøya Arbeiderforening foreslår:

At ordene «som regel» i punkt 1, første setning, går ut.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres. Det vises til den flertallsinnstilling som foreligger under dagsordenens punkt 5 f og som Forbundsstyret har tiltrådt.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Ingeniørvesenets Arbeiderforening, Trondheim, foreslår:

Nr. 30

«Vi mener at praktiseringen av de nå gjeldende avstemningsregler ikke gir et riktig resultat under visse forhold. Det viser seg ofte at det er de som sitter hjemme, uinteresserte og sløve overfor de faglige problemer, som blir utslagsgivende ved avgjørelsen av om et tarifforslag skal vedtas eller forkastes derved at de ikke gidder avgi sin stemme. Vi vil foreslå:

«At reglene endres dit hen at bare de avgitte stemmer skal være avgjørende og da med alminnelig flertall.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Det vises til uttalelse vedrørende forslag fra Oslo Sporveisarbeideres Forening og Gassverksarbeidernes Forening, Oslo, sålydende:

Se side
44—45

«Det vises til forbundsstyrets vedtak av 3. august 1960 vedrørende innstilling fra den av LO's Kongress i 1957 nedsatte komité om revisjon av avstemningsreglene.

Forbundsstyret tiltrådte komitéens flertallsinnstilling om ikke å foreta vedtektsendringer på dette område.»

NORSK LOKOMOTIVMANNFORBUND

LKA/B lokomotivpersonales forening, Narvik, foreslår:

Nr. 31

1. Fagforbundene skal fortsatt ha bestemmelsesretten for sine medlemmer under tariffoppgjør.

I de tilfelle hvor flere forbund deltar i avstemningen over tarifforslag skal et forslag ikke ansees vedtatt såframt ikke flertallet av de enkelte forbund har stemt for forslaget.

2. I et forbund og/eller forening hvor et flertall av medlemmene består av enskiftarbeidere (dagarbeidere) og den øvrige del av 2 eller 3skiftarbeidere, skal ikke en enskiftarbeider ha anledning å delta i avstemning over arbeidstiden for en 2- eller 3-skiftarbeider eller omvendt.»

Motivering:

Ved tariffrevisjonen 1956 ble det ved forhandlingene med Norsk Arbeidsgiverforening oppnådd enighet om selve lønns spørsmålet, mens arbeidstidsspørsmålet gikk til megling. Malm-

bolagets Jernbaneforening og LKA/B lokomotivpersonales forening var enig med bedriften om bibehold av tidligere arbeidsordning med 2 skift pluss et såkalt utfyllingskift mellom det ordinære ettermiddagsskift og formiddagsskift.

Transportarbeiderne hadde fremmet forslag og krav om 3-skiftordning. Riksmeglingsmannen tok transportarbeidernes forslag til følge og fremmet forslag om 3-skiftordning. Ved avstemning over Riksmeglingsmannens forslag ble dette vedtatt. I Riksmeglingsmannens forslag var også tatt med arbeidstiden for 1-skiftarbeiderne. 1-skiftarbeiderne kan vel sies å være i flertall ved bedriften og var således en vesentlig årsak til at 3-skiftordningen ble vedtatt.

Ved gjennomføring av denne 3-skiftordning ble medlemmer av lok.- og stasjonspersonales foreninger påført et økonomisk tap av ca. 4000 à 5000 kroner pr. år. Det må da være innlysende for Fagkongressen at slike avstemningsregler som gir slike resultater som ovenfor nevnt, må være foreldet, da disse er i strid med fagorganisasjonens prinsipper og retningslinjer.

Likeså må det være forkastelig at et flertall av medlemmene i en fagforening som utelukkende består av dagarbeidere, skal ha anledning å delta i avstemning over arbeidstiden for 2- eller 3-skiftarbeiderne, en arbeidstid som utelukkende angår de arbeiderne som arbeider på skift.

Sentralstyrets standpunkt til forslagene:

1. *Anbefales ikke.*
2. *Anbefales.*

NORSK MURERFORBUND

Nr. 32 *Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Avstemningsreglene må endres slik at medlemmene må møte i fagforeningen og få saken diskutert for å kunne avgi stemme.»

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Nr. 33 **Fra Sekretariatet:**
De foreliggende forslag kan ikke tiltres og paragrafen foreslås: Opprettholdt som nå.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Foldafoss Sliperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 34

Punkt 1 og 2 bibeholdes.

Punkt 3 og 4 utgår.

Punkt 5, siste avsnitt, forandres til: «For denne avstemning gjelder reglene i punkt 2.»

Punkt 6 bibeholdes med unntakelse av siste ordlyd: «eller å heve en arbeidsstans — som utgår.»

Papirarbeidernes Industrigruppe i Drammen foreslår:

Nr. 35

«Endringer om avstemning over tarifforslag som kan føre til at et forslag som er forkastet av medlemmer kan vedtas av et tariffråd, må vi på det skarpeste ta avstand fra.

Det henstilles til representantene til Kongressen fra vårt forbund å stemme imot endringer av de någjeldende regler i LO's vedtekter.»

Forbundsstyrets innstilling:

De någjeldende avstemningsregler bibeholdes.

LARVIK OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON
foreslår:

Nr. 36

1. Tarifforslag skal legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder.
2. Har flertallet av de frammøtte medlemmer som interessetvisten gjelder stemt for forslaget, er det vedtatt. Har flertallet av de frammøtte medlemmer stemt imot, er det forkastet. Sekretariatet i LO underrettes om resultatet.
3. Felles avstemning for flere forbund og tariffavtaler skal ikke benyttes. Bare de medlemmer som interessetvisten gjelder har stemmerett i spørsmål om iverksetting, avslutning eller fortsetning av arbeidstans.

Punkt 7 beholdes uforandret, de øvrige punkter utgår.»

Motivering:

Møtet tar bestemt avstand fra et eventuelt forslag om kompetente forsamlinger til å ta standpunkt til tarifforslag.

§ 16.

Stønad under arbeidsstans.

NORSK BYGNINGSARBEIDERFORBUND

Nr. 37 *Teglverksarbeidernes Forening, Fredrikstad og omegn, foreslår:*

Punkt 1 forandres til:

«Under arbeidsstans, som er godkjent i samhøve med §§ 14 og 15, har berettigede forbund rett til refusjon fra Landsorganisasjonen fra og med første streikedag for de av sine medlemmer som arbeidsstansen omfatter og som har betalt kontingent og vært medlemmer av sitt forbund i inn- eller utland i minst 2 måneder før arbeidsstansen brøt ut.»

Motivering:

Så lenge det fins lønnsgrupper innen næringslivet som ligger på et så lavt nivå at lønnen gir dårlig dekning for det daglige behov, vil en slik gruppe ved en eventuell streik bli rammet hardt og komme i økonomiske vanskeligheter med det nedbrytende resultat som derav følger.

*Malersvennenes Forening, Bergen,
Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømrrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,
Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen, foreslår:*

Nr. 38

«8. streikedag» endres til «1. streikedag».

Annet avsnitt utgår.

Punkt 4:

«Kr. 2.50 pr. dag forhøyes til kr. 3.50 pr. dag og kr. 1.25 pr. dag forhøyes til kr. 1.75 pr. dag.»

Motivering fra avd. 486, Glass- og Snekkersvennenes Forening:

Vår avdeling mener at Landsorganisasjonens tilskudd pr. streikedag på kr. 2.50 og kr. 1.25 må kunne heves til kr. 3.50 og kr. 1.75 uten at dette skal medføre hevelse av kontingenten til Landsorganisasjonen.

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret finner ikke å kunne tiltre forslaget om at Landsorganisasjonen skal yte refusjon fra første streikedag. For så vidt det gjelder spørsmålet om øking av stønadsatsene ble disse økt på kongressen i 1957 med henholdsvis kr. 1.00 og kr. 0.50. Denne øking ble gjort mulig på grunn av kontingentforhøyelse. En eventuell ytterligere øking vil antakelig måtte betinge at kontingenten heves, og forbundsstyret finner ikke å kunne anbefale en øking av satsene med det resultat.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennernes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 39

1. Punkt 1, tredje linje:

«8. streikedag» endres til «1. streikedag».

Annet avsnitt utgår.

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

2. «Punkt 4, kr. 2.50 pr. dag forhøyes til kr. 3.50 pr. dag, og kr. 1.25 pr. dag forhøyes til kr. 1.75 pr. dag.»

Nr. 40

Forbundsstyret tiltre forslaget.

Fra Sekretariatet:

Nr. 41

De foreliggende forslag kan ikke tiltres og paragrafen foreslås: Opprettholdt som nå.

§ 17.

Kontingent.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND foreslår:

Nr. 42

«1. Forbundenes kontingent til LO økes fra kr. 0.50 til kr. 0.60 for heltbetalende, og fra kr. 0.25 til kr. 0.30 for halvtbetalende pr. solgte kontingentmerke med tilsvarende forhøyelse av måneds-kontingenten.

2. Pressekontingenten økes fra kr. 0.18 til kr. 0.55 for heltbetalende, og fra kr. 0.09 til kr. 0.30 for halvtbetalende pr. måned.»

Motivering:

En rekke av arbeideravisene har etter krigen hatt en meget vanskelig tid, og flere kjemper fortvilet for sin tilværelse med til dels store underskudd, som gjør driften vanskelig, for ikke å si umulig.

Kontingenten som hittil har vært betalt til Norsk Arbeiderpresse A/S, har vært alt for lav til at de tilnærmedesvis har kunnet dekke avisenes underskudd, langt mindre kunnet hjelpe i vesentlig grad med nyanskaffelser, som er absolutt nødvendig hvis ikke våre ca. 40 aviser skal dukke under i konkurransen, og overlate valplassen til den borgerlige og ofte Libertas-dirigerte presse, med sine ca. 150 aviser.

For å bøte på dette har derfor Norsk Arbeiderpresse A/S gjentatte ganger søkt fagforbundene og LO om lån. Søknader som ofte har fått en noe stemningsbetont behandling og avgjørelse i de respektive forbundsstyrene.

Det er også åpenbart at skal Norsk Arbeiderpresse A/S svare sine forpliktelser med renter og avdrag, vil dette i stadig sterkere grad svekke selskapets muligheter til å støtte arbeiderpressen økonomisk, med mindre «lånene» før eller siden må bli avskrevet i de enkelte forbund.

Vi mener derfor at den støtte som hittil er gitt arbeiderpressen i form av «lån» og utilstrekkelig kontingent er lite tilfredsstillende. Vi vil derfor så sterkt vi kan anbefale kongressen å vedta foran nevnte kontingentforhøyelse til arbeiderpressen, idet dette vil sette Norsk Arbeiderpresse A/S i stand til å innfri sine forpliktelser og dessuten å yte våre aviser den nødvendige støtte.

Finansiering av DNA's valgkamp, aviser, m. v.

Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund foreslår:

«Med jevne mellomrom melder spørsmålet seg overfor fagorganisasjonen om økonomisk støtte til forskjellige formål, i første rekke til finansiering av DNA's valgkamp, investeringer i Arbeiderpressen og bevilgninger til forskjellige organisasjoner innenfor den samlede bevegelse. Behandlingsmåten av disse saker har hittil som regel vært at

de tas opp gjennom Landsorganisasjonen, som deretter sender dem over til de enkelte forbundene til behandling.

En henvendelse fra Norsk Arbeiderpresse A/S, om lån til dekning av kapitalbehov for utvidelse og modernisering av en rekke arbeideraviser, ble behandlet av vårt landsstyre under dets møte 1.—3. juni 1959. I forbindelse med behandlingen av denne saken, ble det gjort vedtak om å gjøre henvendelse til LO, med anmodning om at den nåværende ordning ble tatt opp til utredning og vurdering, med sikte på å finne fram til en annen behandlingsmåte. Forslaget ble deretter straks oversendt til LO, og i mangel av svar, ble saken på ny behandlet av landsstyret under møtet 13.—15. juni 1960. Da LO i det hele tatt ikke har svart på forbundets henvendelse, fremmer vi her ved forslag for Fagkongressen.

Det som vårt landsstyre mener med dette vedtaket, er å gi uttrykk for ønsket om å finne fram til en sentralisering, både av behandlingsmåten og finansieringen av slike saker.

Vårt forbund innser fullt ut nødvendigheten av at fagorganisasjonen må være med på å finansiere politisk virksomhet, ved i første rekke å yte bidrag til partiets valgkamp, og å understøtte Arbeiderpressen, for at denne skal kunne være i stand til å følge med i konkurransen og fylle sin oppgave — og være talerør for så vel den politiske som den faglige bevegelsen.

Det er jo på det rene at uansett behandlingsmåten, blir det i alle tilfelle forbundene som må skaffe de midler som trenges til de nevnte finansieringsformål. Men i stedet for den spredte og oppstykkede måten dette skjer på, ved forbundsvise bevilgninger eller lån, antas det å måtte være en mer hensiktsmessig ordning at de enkelte søknader blir behandlet og vurdert i sammenheng av et rådgivende utvalg, og at Sekretariatet foretar de nødvendige bevilgninger og kapitalplaseringer til de nevnte formål av LO's midler. LO's inntekter og kapital er naturligvis avhengig av den kontingent forbundene betaler, og størrelsen av denne må da fastsettes under hensyntaken til behovet, og på grunnlag av LO's regnskaper til enhver tid.

Vi tillater oss å fremme følgende forslag:

Nr. 43

1. Under henvisning til at hensikten er å innføre en felles behandlings- og finansieringsmåte når det gjelder fagorganisasjonens støtte til forannevnte formål, oppnevner Sekretariatet et rådgivende utvalg, hvor også forbund er representert. Dette utvalget gjennomgår og vurderer alle innkomne søknader og fremmer innstilling for Sekretariatet.
2. Innstillinger fra utvalget behandles av Sekretariatet, som gjør vedtak om de bevilgninger og lån som skal gis.

3. De beløp som på denne måten blir stilt til rådighet fra fagorganisasjonen til omhandlede finansieringsformål, utredes i sin helhet av de inntekter og den kapital som LO disponerer.»

Nr. 44

Fra Sekretariatet:

Kontingentspørsmålet vil bli nærmere utredet, og Sekretariatet vil legge fram forslag på Kongressen om kontingentens størrelse og dens fordeling.

**b) Regler for valg av representanter til LO's kongress.
Kongress.**

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 45

Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:

«Reglene angående valg av representanter til Kongressen søkes endret slik at avdelingene får mer innflytelse på valget. $\frac{4}{5}$ av representantene bør velges av forbundets avdelinger distriktvis eller fylkesvis, $\frac{1}{5}$ av forbundsstyret. I tillegg til innstilling fra forbundet skal avdelingene ha tilsendt alle forslag til representanter som er sendt inn fra vedkommende distrikt.»

Motivering:

Vi finner den nåværende ordning udemokratisk, idet foreslåtte representanter som har flertall i det distrikt hvor de er kjent, kan falle ut ved hjelp av stemmer fra andre steder hvor vedkommende er mindre kjent.

Bergen Trelastarbeiderforening,

Tømmernes Fagforening, Bergen,

Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,

Nr. 46

Glass- og Snekkersvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

«Når forbundene har mottatt Sekretariatets innkalling til Kongress, sender forbundsstyrene straks melding om dette til de tilsluttede avdelinger.

Forbundsstyret og/eller Landsstyret velger $\frac{1}{5}$ av representantene vedkommende forbund har krav på til Kongressen i forhold til medlemstallet.

De øvrige $\frac{4}{5}$ av representantene velges av forbundets avdelinger i valgkretser distriktvis eller fylkesvis.»

Motivering:

Ved den nåværende valgordning har medlemmene ingen reell innflytelse på det endelige valg. De av forbundet innstilte representanter kan ved den nåværende valgordning bli valt selv om de ved endelig avstemning er i stort mindretall i sitt eget distrikt.

Bygningsarbeidernes Industrigruppe, Stavanger, foreslår:

Nr. 47

1. Punkt 1, tilføyes etter siste avsnitt:

«Hver forening har anledning til å innstille på 5 kandidater fra valgdistriktene, men bare 1 representant fra hver forening.»

Motivering:

Ved at hver forening har anledning til å innstille på 5 kandidater, vil dette gi et klart uttrykk for medlemmenes ønske ved forbundets innstilling. Likeledes vil det ved det endelige valg i fagforeningen bli et uttrykk for distriktets ønske ved at medlemmene vil stemme for den kandidat som har den største mulighet for å bli valt.

2. Punkt 2, mellom første og annen setning tilføyes følgende:

Nr. 48

«Innstillingen av representanter skjer i henhold til valgdistrikter som de respektive forbund har inndelt og vedtatt på landsmøte innenfor hvert enkelt forbund.»

Punkt 5, første linje utgår og erstattes med følgende:

«Valg av representanter skjer i hvert valgdistrikt og i samsvar med § 2.»

I fagforeningsmøte osv. som nå.

Motivering:

Ved den nåværende ordning har medlemmene ingen innflytelse på valg av representanter fra sitt distrikt. Om et flertall av medlemmene ønsker en annen representant enn den som er innstilt av forbundet, har de ingen mulighet til å få denne valt. Det øvrige land vil, uten kjennskap til de stedlige forhold, stemme på den av forbundet oppsatte kandidat.

Forbundsstyrets vedtak:

De foreliggende forslag kan ikke tiltres.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 49

Avd. 4, Stavanger, foreslår:

1. Punkt 1, tilføyes etter siste avsnitt:

«Hver forening har anledning til å innstille på 5 kandidater fra valgdistrikter, men kun en representant fra hver forening.»

Motivering:

Ved at hver forening har anledning til å innstille på 5 kandidater vil dette gi et klart uttrykk for medlemmenes ønske ved forbundets innstilling. Likeledes vil det ved det endelige valg i fagforeningen bli gitt uttrykk for distriktets ønske ved at medlemmene vil stemme for den kandidat som har den største mulighet for å bli valt.

Nr. 50

2. Punkt 2, mellom første og annen setning tilføyes:

«Innstilling av representanter skjer i henhold til valgdistrikter som de respektive forbund har inndelt og vedtatt på landsmøte innenfor hver enkelt forbund.»

Punkt 5, første linje utgår og erstattes med:

«Valg av representanter skjer i hvert valgdistrikt og i samsvar med punkt 2.»

I foreningsmøte osv. som nå.

Motivering:

Ved den nåværende ordning har medlemmene ingen innflytelse på valg av representanter fra sitt distrikt. Om et flertall av medlemmene ønsker en annen representant enn den som er innstilt av forbundet har de ingen mulighet til å få denne valt. Det øvrige land vil, uten kjennskap til de stedlige forhold, stemme på den av forbundene oppsatte kandidat.

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget og viser til siste setning, punkt 2 i gjeldende regler:

«Det skal så langt råd er tas omsyn til at de forskjellige landsdeler, yrker og grupper blir representert.»

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Stavanger Blikemballasjearbeideres Forening, foreslår:

Nr. 51

«Valg av representanter til Kongressen finner sted fylkesvis. Etter at avdelingene har innsendt til sine forbund forslag på kandidater, skal forbundet innstille kandidater fylkesvis. Slik vedtektene er i dag, har medlemmene ingen innflytelse på valgene.»

Motivering:

«Bergens bygningsarbeiderforenings forslag 1957.»

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret kan ikke anbefale forslaget.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennernes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 52

«Reglene om valg av representanter til Kongressen søkes endret, slik at avdelingene får mer innflytelse på valget.

⁴/₅ av representantene bør velges av forbundets avdelinger, distriktvis eller fylkesvis — ¹/₅ av forbundsstyret.»

Motivering:

Vi finner den nåværende ordning udemokratisk, idet foreslåtte representanter som har flertall i det distrikt hvor de er kjent, kan falle ut ved hjelp av andre stemmer fra steder hvor vedkommende er mindre kjent.

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

STAVANGER OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 53

Punkt 5 forandres til følgende:

«Valg av representanter til Kongressen fisner sted fylkesvis.»

Motivering:

Slik vedtektene er i dag har medlemmene ingen innflytelse på valgene.

Nr. 54

Fra Sekretariatet:

De foreliggende forslag kan ikke tiltres, og regler for valg av representanter til Landsorganisasjonens Kongress foreslås: Opprettholdt som nå.

c) Samorganisasjonenes vedtekter.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Nr. 55

Avd. 4, Stavanger, foreslår:

«Kontingenten til de lokale faglige samorganisasjoner betales av de respektive forbund til LO som overfører denne til de stedlige samorganisasjoner.»

Motivering:

Den nåværende ordning viser at enkelte foreninger ikke betaler kontingent i henhold til solgte merker. Ved at kontingenten betales av forbundene til LO, får man en bedre kontroll med dette.

Forbundsstyret tiltrer forslaget i prinsippet, men vil tilføye at gjennomføringen nødvendiggjør en kontingentforhøyelse i vårt forbund.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 56

Bygningsarbeidernes Industrigruppe, Stavanger, foreslår:

«Kontingenten til de lokale faglige samorganisasjoner betales av de respektive forbund til LO, som overfører denne til de stedlige samorganisasjoner.»

Motivering:

Den nåværende ordning viser at enkelte foreninger ikke betaler kontingent i henhold til solgte merker. Ved at kontingenten betales av forbundet til LO får man en bedre kontroll med dette.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget kan ikke tiltres.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Mo Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 57

«Som styremedlemmer kan velges ethvert medlem av LO innen vedkommende samorganisasjons område.»

Motivering:

Nåværende vedtekter har ingen eksakte bestemmelser om hvem som kan velges, men etter Sekretariatets fortolkning kan bare styremedlemmer i de tilsluttede fagforeninger velges i samorganisasjonens styre.

Det fins sikkert alle steder, tidligere og veltjente styremedlemmer i fagforeninger som har trukket seg ut av styret for å gi plass for de nyrekrutteringer vi må ha, men som fortsatt er levende interessert i fagorganisasjonen og dens oppgaver. Disse tidligere styremedlemmer, som vi mener representerer et stort aktivum i fagorganisasjonen, må etter nåværende ordning først på ny belastes med styreverv i en fagforening før en kan gjøre seg nytte av dem i samorganisasjonenes styre. Dette skulle etter vår mening ikke være nødvendig, så meget mer som en ved en slik ordning som foreslått får bedre mulighet til å spre oppgavene blant de aktive medlemmene og trekke stadig nye med i vårt arbeid.

Vi håper forbundet er villig til å tiltre vårt forslag med den begrunnelse vi har gitt, og oversende det til Landsorganisasjonen.

Forbundet uttaler at det er enig med avdelingen i at det i gitte tilfelle kan være av spesiell interesse å få valt et styremedlem inn i samorganisasjonen som ikke samtidig er styremedlem i en fagforening.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Ramsund Tjenestemannslag foreslår:

Nr. 58

«Etter någjeldende bestemmelser velges styret til de faglige samorganisasjoner ut fra styrene i de tilsluttede foreninger/avdelinger fra de forskjellige organisasjonene. Dette medfølges av at tillitsmenn

som fra før er belastet med et stort arbeid i sin fritid, ytterligere får seg tillagt en mengde ekstra arbeid.

Vår avdeling mener at styret i samorganisasjonene bør kunne velges blant samtlige organiserte medlemmer. Dette vil føre til lettelser for mange tillitsmenn, samtidig som flere medlemmer kommer aktivt med i organisasjonsarbeidet og derved økes også interessen for organisasjonens virksomhet blant medlemmene.

En tør derfor sette fram følgende forslag:

Någjeldende bestemmelser om at styrene i de lokale faglige samorganisasjoner skal velges ut fra styrene i de tilsluttede foreninger/avdelinger endres slik at styrene kan velges blant samtlige medlemmer tilknyttet samorganisasjonene.»

Nr. 59 DEN FAGLIGE SAMORGANISASJON I BERGEN foreslår:

«Kontingent til samorganisasjonene fra foreninger tilhørende forbund innen Statstjenestemannskartellet.

Landsorganisasjonens kongress mai 1961 vil i forbindelse med denne sak slå fast at alle foreninger, uansett forbund, til enhver tid må betale den kontingent som den enkelte samorganisasjon etter godkjenning av Sekretariatet måtte fastsette.»

M o t i v e r i n g :

Etter samorganisasjonens vedtekter skal alle fagforeninger innen vårt organisasjonsområde være obligatorisk medlem av Samorganisasjonen. Det har vært ført forhandlinger mellom Sekretariatet og Statstjenestemannskartellet når det gjelder kontingent til samorganisasjonene fra foreninger tilhørende forbund innen Statstjenestemannskartellet. Man er kommet fram til en særordning som tar sikte på en kontingent på 1 øre pr. medlem pr. uke.

Den ordinære kontingent innen de respektive samorganisasjoner varierer en del.

I Bergen er den henholdsvis 5 øre og 3 øre pr. medlem pr. uke for helt- og halvtbetalende.

Det sier seg selv at den særordning man har etablert, når det gjelder foreninger tilhørende forbund innen Statstjenestemannskartellet, ikke blir møtt med noen særlig forståelse fra de øvrige fagforeningene.

Vi tror derfor at ens kontingent for alle medlemmene innen de enkelte samorganisasjonene er den rettferdigste og beste ordning.

FINNSNES FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 60

«At kontingent til samorganisasjonene fra fagforeningene blir for ettertiden inkludert i foreningskontingenten til de forskjellige forbund, og hvor den da blir oppgjort og utbetalt til samorganisasjonene i likhet med Statstjenestemannskartellet.»

Motivering:

Dette forslag framkommer med sikte på å trygge det obligatoriske medlemskap fagforeningene har til samorganisasjonene. Vi har hatt et stort strev med å få enkelte fagforeninger til å stå som medlem av samorganisasjonen, og vi er også kjent med at andre samorganisasjoner har de samme vanskeligheter. — Ja, det er også fagforeninger der omsider har meldt seg inn for så en tid etter å melde seg ut igjen. Som regel har en med vedkommende forbunds hjelp fått fagforeningen tilbake igjen, men det fins dessverre fagforeninger som også overser forbundets pålegg.

På den annen side får samorganisasjonen påtrykk fra enkelte av de foreninger som hele tiden har stått tilmeldt samorganisasjonene med at «da behøver heller ikke vår forening å være med når noen foreninger kan stå utenfor».

Finnsnes faglige Samorganisasjon ser på denne utvikling med bekymring, og er av den oppfatning at om medlemmene betaler kontingenten til samorganisasjonene sammen med den øvrige kontingent gjennom sitt forbund, vil vi komme bort fra det uholdbare forhold som vi foran har pekt på.

HAMAR OG VANG FAGLIGE SAMORGANISASJON

foreslår:

Nr. 61

1. § 1 tilføyes tittel: Medlemskap.

Siste del, første avsnitt endres fra: «For enkelte fagforeninger eller forbund kan sekretariatet i spesielle tilfelle gjøre unntak.»

til:«Sekretariatet kan i spesielle tilfelle unnta enkelte fagfor-
eninger eller forbund fra medlemskap i samorganisasjonen.»

Motivering:

Vi har hele tiden oppfattet § 1 som den som har med medlemskap å gjøre, og vi finner det riktig at dette kommer til uttrykk i vedtektene.

Vi finner at de endringer vi foreslår gir vedtektene en mer presis utforming med mindre muligheter til feilfortolkning. Det har vist seg at nåværende formulering gir grunn til misforståelse.

Nr. 62

2. «Den avtale som er opprettet mellom Sekretariatet og Statstjenestemannskartetlet om en spesiell kontingentordning til de lokale faglige samorganisasjoner for medlemmer av Statstjenestemannskartetlet oppheves.»

Subsidiært foreslås:

«Avtalen om en sentral kontingentinnbetalingsordning til de lokale faglige samorganisasjoner for medlemmer av Statstjenestemannskartetlet godkjennes.

Kongressen fastsetter beregningsgrunnlaget til 80 prosent av ideell kontingentinnngang.»

Motivering:

I Hedmark fylke har vi 18 lokale faglige samorganisasjoner. Vi er kjent med at 12 av disse har ilagt seg sjøl den høyeste lovlige kontingent for å få midler til sin virksomhet. Vi finner det derfor uriktig og urettferdig at enkelte grupper lønnstakere skal stilles gunstigere enn andre når det gjelder kontingenten til de lokale faglige samorganisasjoner.

Vi har hele tiden forstått det slik at de bærende idéer bak omleggingen til de lokale faglige samorganisasjoner var at initiativet og avgjørelsene skulle ligge på det lokale plan, innenfor de grenser Kongressen har satt. Vi forstår ikke beveggrunnene til denne avtale, som vi mener bør oppheves.

HAUGESUND OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 63

«At den nye kontingentordningen med 5 øre pr. medlem pr. måned fra forbund tilsluttet Statstjenestemannskartellet blir omgjort.»

Motivering:

Ordningen har vakt atskillig oppmerksomhet, og vi får stadig henvendelser om at det kan bety de lokale faglige samorganisasjoner være eller ikke være, idet andre fagforbund også ønsker å skyte seg under bestemmelsen om statstjenestemennenes kontingentordning.

Faller samorganisasjonens økonomiske grunnlag bort, kan det ha de konsekvenser at dette organ blir ødelagt.

HORTEN OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 64

«Kartellforbundenes kontingent til samorganisasjonene fastsettes etter vedtektenes § 9, og bør ligge i et rimelig forhold til samorganisasjonenes kontingent.

Innenfor den enkelte samorganisasjons område, som har distriktsvise foreninger; jfr. vedtektene § 14, blir kontingenten fra disse foreninger å innbetale til samorganisasjonen for de medlemmer som sokner til denne. Kontingenten for de medlemmer som organisasjonsmessig sokner til andre samorganisasjoner, blir av de respektive foreninger å innbetale til LO gjennom sine forbund, som igjen fordeler denne.»

Motivering:

Gjennomføringen av kartell-forbundenes kontingent til de lokale faglige samorganisasjoner, slik den i dag praktiseres viser tegn til økonomiske følger.

Spesielt kan nevnes Norsk Jern og Metallarbeiderforbunds søknad til Landsorganisasjonen i Norge, om kartell-kontingentordning for sine medlemmer ved Forsvarets verksteder, hvor LO's Sekretariat har imøtekommet søknaden. I praksis vil denne form for kontingent til samorganisasjonen i Horten fra vedkommende forbunds avdeling 50, bli følgende: NJ & MAF's avdeling

50 — totale medlemstall er ca. 2100, som det reelt skal betales stedlig fastsatt kontingent for etter vedtektenes § 9, blir redusert med ca. 850 medlemmer, som skal begunstiges med en lavere kontingent.

Det presiseres at de såkalte kartell-medlemmer har sin arbeidsplass på KJV Horten, når unntas ca. 50 medlemmer ved utestasjonene. De har videre sine verkstedklubber på stedet, og er organisasjonsmessig knyttet til avdeling 50.

Av andre forbund som har sitt sete i samorganisasjonens distrikt med egne avdelinger, kan nevnes: Norsk Tjenestemannslag, Norsk Postforbunds avdeling, Horten, og Norsk Telegraf og Teleforbunds avdeling, Horten. Disse forbundsavdelinger har hittil betalt kontingent for sine medlemmer til samorganisasjonen etter den stedlige fastsatte kontingentsats.

Kartellkontingent vil, slik bestemmelsen nå skal praktiseres, også gjøre seg gjeldende for disse forbunds medlemmer.

Horten og Omland faglige Samorganisasjons representantskap foreslår derfor at dette forhold endres slik at det blir i samsvar med vårt forslag.

Nr. 65

NOTODDEN OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«Endring av vedtektene for de lokale faglige samorganisasjoner § 9. Kontingent.

Fagforeningene innbetaler kontingenten til sine forbund som igjen sender oppgjør til de lokale faglige samorganisasjoner.»

Motivering:

Det viser seg at det er flere fagforeninger som nekter å betale sin kontingent etter gjentatte purringer fra sine forbund og samorganisasjoner.

Nr. 66

STAVANGER OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Følgende tilføyelse til vedtekter for de lokale faglige samorganisasjoner § 9, siste avsnitt, siste linje: «unntatt i spesielle tilfelle».

Motivering:

På større steder hvor enkelte forbund har ansatt steds- eller distriktssekretærer, mener foreningene at medlemskapet i samorganisasjonene er bare en symbolsk tilmelding for å støtte opp om de mindre organisasjoner, og på bakgrunn av dette vil det være helt umulig å få gjennomført kontingenten helt ut, særlig når forbund innen Statstjenestemannskartellet og Norsk Sjømannsforbund har fått godkjent andre ordninger.

TRONDHEIM OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 67

1. Fra Jern- og Metallarbeidernes forening, avd. 12, har Trondheim og Omegn faglige Samorganisasjon fått oversendt følgende forslag til Fagkongressen 1961.
«Kontingenten til lokale samorganisasjoner.
Fagkongressen anmodes om å treffe vedtak om at kontingenten skal være lik pr. medlem pr. medlem for samtlige foreninger tilsluttet den respektive lokale samorganisasjon.»

Motivering:

Det vises til vedtak i LO's Sekretariat vedrørende Statstjenestemannskartellets kontingent til lokale samorganisasjoner, sålydende (punkt 2):

«Kontingenten er 1 øre pr. uke pr. medlem beregnet etter forbundets brutto medlemstall».

Forslagsstilleren finner at dette vedtak virker diskriminerende på de fagforeninger som betaler opp til 10 øre pr. merke pr. medlem, og mener at kontingenten bør være lik for alle slik som ovenfor foreslått.

Forslaget har fått tilslutning fra Bygningsarbeidernes Industrigruppe, Trondheim, og Trondheim Kai- og Losseforening.

Forslaget er behandlet i vårt styremøte 17. oktober 1960, og møtet gjorde slikt vedtak: Styret i Trondheim og Omegn faglige Samorganisasjon er enig i at Fagkongressen anmodes om å treffe vedtak om at kontingenten til samorganisasjonen

skal være ens for samtlige medlemmer tilsluttet samme lokale samorganisasjoner. Dette ut fra den misnøye som gjør seg gjeldende i fagforeninger utenfor Statstjenestemannskartellet.

Samorganisasjonens styre tillater seg å ta forslaget fra Jern- og Metallarbeidernes Forening opp som sitt eget forslag for å legge det fram for Fagkongressen 1961.

Nr. 68

2. «Fagkongressen anmodes om å treffe vedtak om at kontingenten skal være lik pr. merke pr. medlem for samtlige foreninger tilsluttet de respektive lokale samorganisasjoner.»

Motivering:

Det vises til vedtak i LO-Sekretariatet vedrørende Statstjenestemannskartellets kontingent til lokale samorganisasjoner, sålydende (punkt 2):

«Kontingenten er 1 øre pr. uke pr. medlem beregnet etter forbundets brutto medlemstall.»

Forslagsstillerne finner at dette vedtak virker diskriminerende på de fagforeninger som betaler opptil 10 øre pr. merke pr. medlem, og mener at kontingenten bør være lik for alle slik som ovenfor foreslått.

TØNSBERG OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 69

«I vedtektene for de lokale faglige samorganisasjoner gis § 9 følgende ordlyd:

Til dekning av samorganisasjonens utgifter til lønninger, kontor, agitasjon, møter, opplysningsarbeid og eventuelle arrangementer utliknes en kontingent på de tilsluttede fagforeninger som fastsettes av årsmøtet.

Kontingenten må ikke overstige 10 øre for heltbetalende og 5 øre for halvtbetalende og ikke være mindre enn 5 øre for heltbetalende og 3 øre for halvtbetalende medlemmer pr. uke.»

Motivering:

Det er i vedtektene satt et «tak» på henholdsvis 10 og 5 øre, men det er ingen minimumsgrense for kontingenten.

Forslaget tar sikte på å sette et «gulv» på 5 og 3 øre, for å gi samorganisasjonene et økonomisk grunnlag å arbeide på. Med de mange oppgaver som hviler på samorganisasjonene, må vel dette «gulv» minst være av den størrelse som er foreslått. Likevel er det kjent at flere samorganisasjoner har vedtatt lavere kontingent, og dermed blitt vesentlig hemmet i sitt arbeid.

Foruten de mange fellesoppgaver, har samorganisasjonene i dag en viktig oppgave i å hjelpe — særlig de mindre fagforeninger — med tillitsmannsoppdrag, nyorganisering og opplysningsarbeid. Kongressen bør derfor sikre samorganisasjonene et økonomisk minimumsgrunnlag slik at de får muligheter til å skjøtte sine mange arbeidsoppgaver.

Fra Sekretariatet:

Det er til Kongressen kommet inn flere forslag som angår endringer av samorganisasjonenes vedtekter og den kontingent og kontingentinnbetaling som nå gjelder. Etter det vedtak Kongressen i 1953 gjorde, er det Representantskapet og Sekretariatet som skal ha avgjørelsen i disse saker. I de retningslinjer for de lokale samorganisasjoner som da ble vedtatt, heter det bl. a. i punkt 4: «Kongressen i AFL (LO) vedtar første gang normalvedtekter for de stedlige fellesorganisasjoner. Eventuelle senere endringer vedtas av Representantskapet.»

Kongressen ga imidlertid Representantskapet fullmakt til også første gang å vedta normalvedtektene. Det heter om det i Kongressens vedtak: «Representantskapet får fullmakt til å vedta mønsterlover for de nye samorganisasjoner.» I samsvar med dette vedtak ble de nå gjeldende vedtekter for de lokale samorganisasjoner vedtatt av Representantskapet den 3. juni 1954.

Når det gjelder kontingenten, er det etter de retningslinjer Kongressen vedtok, tillagt årsmøtene i samorganisasjonene med godkjenning av Sekretariatet, å fastsette denne. Det heter bl. a. i retningslinjene: «. . . fastsatte kontingent til fellesorganisasjonenes arbeid, heri inngår også kontingent til kultur- og opplysningsarbeidet. Kontingenten må ikke overstige 10 øre for heltbetalende og 5 øre for halvtbetalende medlemmer pr. uke. Kontingenten må godkjennes av AFL's sekretariat.»

Den kontingent som nå gjelder, er nokså uensartet. En rekke samorganisasjoner har vedtatt maksimumskontingenten, mens

andre igjen er langt lavere. Dessuten er det en spesialordning for samtlige forbund tilsluttet Statstjenestemannskartellet, slik at medlemmer som tilhører disse forbund, har en særlig lav kontingent. Det kan derfor ha mye for seg at både vedtektene og kontingentordningen for de lokale samorganisasjoner tas opp til ny vurdering. I så fall bør det foretas en utredning som forelegges Representantskapet til avgjørelse.

Nr. 70 **I samsvar med foranstående foreslår Sekretariatet at Kongressen gjør slikt vedtak:**

Samtlige forslag vedrørende de lokale samorganisasjoner sendes Sekretariatet, som foretar en gjennomgåelse av samorganisasjonenes vedtekter og vurdering av gjeldende kontingentordninger. Den innstilling Sekretariatet kommer til forelegges Representantskapet til avgjørelse.

**d) LO's stønadskasse
(felles forsikringskasse — felles ulykkesforsikring).**

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 71 *Herøya Arbeiderforening* foreslår:

«Avd. 48 henstiller til NKIF at det på LO's Kongress blir gjort fortgang med felles forsikringskasse for alle forbund innen LO.

Nærmere motivering overfor forbundet anser vi overflødig. Men vi mener det er riktig at kravet også kommer fra avdelingene.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres. Vårt forbund har i mange år arbeidet med sikte på å opprette en felles forsikringskasse innenfor Landsorganisasjonen, og imøteser en positiv innstilling om denne fra den nedsatte komité til Kongressen.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 72 *Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening* foreslår:

«Foreningen vil foreslå at Kongressen vedtar at LO tegner en felles ulykkesforsikring for samtlige medlemmer tilsluttet Landsorganisa-

sjonen og at da denne forsøkes tegnet gjennom forsikringsselskapet Samvirke.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret ber Landsorganisasjonen om å la saken utrede.

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Nr. 73

e) Regler for avstemning over tarifforslag.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Grubernes Arbeidsmandsforening,

Bjørnevatn og «Nordens Klippe», Kirkenes, foreslår:

Nr. 74

«Forslag om kompetente tarifforsamlinger avvises.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Blikkenslagernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 75

«Avstemningsreglene bringes i samsvar med den opprinnelige forutsetning i fagorganisasjonen, at medlemmene ved avstemning avgjør tarifforslagene.

Vi viser til Landsorganisasjonens avstemningsregler ved tariffrevisjoner, og videre til diskusjoner om opprettelse av «kompetente utvalg» til å godta eller forkaste tarifforslag.»

Glassmestersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 76

«Avvis kompetente tariff-forsamlinger.»

Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, foreslår:

Nr. 77

«Hvis det på Kongressen kommer fram forslag om kompetente forsamlinger til å avgjøre tariffspørsmål, må forslaget avvises.»

Motivering:

Det vil aldri la seg gjøre for noen få «kompetente», til enhver tid, å avgjøre om et tarifforslag bør godtas eller forkastes.

Skulle Kongressen vedta at kompetente forsamlinger kan avgjøre tarifforslag, ville det være et skritt i retning av å gjøre fagorganisasjonen udemokratisk, og det ville bli til stor skade for oppslutningen om fagorganisasjonen. Det er allerede tidligere sterke røster ute blant medlemsmassene som sier at alt for mye bestemmes fra «toppen». «Kompetente» forsamlinger ville derfor føre til at et skred av medlemmer forlater fagorganisasjonen.

Stavanger Stein-, Jord- og Cementarbeiderforening foreslår:

Nr. 78

«Dersom det brukes uravstemning, skal stemmekonvolutten leveres avdelingen etter at det er redegjort for forslaget og sendes samlet til forbundet, som teller stemmene særskilt fra hver avdeling.»

Nr. 79

Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:

1. Avstemningsreglene må endres slik at medlemmene må møte i fagforeningen og få saken diskutert for å kunne avgi stemme.
2. Enhver form for kompetente tarifforsamlinger må avvises.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret viser til innstilling av 28. april 1960 fra komitéen til utredning av reglene for avstemning over tarifforslag (komité oppnevnt av Landsorganisasjonen på bakgrunn av Jern- og Metallarbeiderforbundets forslag til Fagkongressen 1957 vedrørende kompetente forsamlinger). Forbundsstyret besluttet i møtet den 14. juni 1960 å tiltre komitéflertallets syn, som vil bli forelagt kongressen til avgjørelse.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 80

Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:

«Den siste avholdte kongress i Landsorganisasjonen i Norge, nedsatte et utvalg på 11 personer som skulle behandle det foreliggende forslag om kompetente tarifforsamlinger.

Foreningen stiller forslag om at dette avvises under enhver forutsetning.»

Platearbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 81

«Den 19. Kongress i LO nedsatte et 11-manns utvalg som skulle behandle forslaget om de kompetente forsamlinger.

Platearbeidernes Forening mener at en utvikling i retning kompetente tarifforsamlinger, vil frata de fagorganiserte deres fulle rett til å bestemme over sine lønns og arbeidsvilkår.

Vi er derfor av den mening, at spørsmålet om kompetente tarifforsamlinger må avvises av den 20. Kongress 1961, og at uravstemning må opprettholdes.»

Oslo Støperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 82

«Forslaget om kompetente forsamlinger avvises.»

Motivering:

Vi mener at uravstemning er den riktigste metode ved avstemninger over tariff-forslag. Medlemmene må selv få være med å avgjøre de tariff-forslag som framlegges.

Stavanger Blikemballasjearbeideres Forening, foreslår:

Nr. 83

«Fagkongressen 1961 avviser alle forslag om kompetente tarifforsamlinger.»

Motivering:

Vi forstår det slik at Kongressen 1957 nedsatte et utvalg til å utrede spørsmålet om kompetente tariff-forsamlinger, og at utvalgets innstilling, som for oss er ukjent, skal framlegges til behandling på Fagkongressen 1961.

Vi vil derfor bestemt uttale oss mot at Kongressen fatter vedtak i retning av å frata det enkelte medlem den demokratiske rett til selv å bestemme over sine egne lønns- og arbeidsvilkår.

Avd. 123, Jørpeland, foreslår:

Nr. 84

«Kongressen avviser forslag om «Kompetente forsamlinger» til å avgjøre tarifforslag.»

Motivering:

Arbeiderne må ikke fratras sin rett til å stemme over forslag som direkte angår deres lønns- og levevilkår.

Forbundsstyret viser til den innstilling som foreligger fra den komité som ble valt på Kongressen i 1957 og til forbundsstyrets uttalelse til komitéens innstilling.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 85

Høyanger Kjemiske Industriarbeiderforening foreslår:

«På forrige Kongress ble det nedsatt et utvalg på 11 mann som skulle behandle det foreliggende forslag om kompetente tarifforsamlinger. Man er ikke i dag kjent med utvalgets innstilling, men vi vil foreslå:

Forslag om kompetente tarifforsamlinger avvises.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget tiltres.

Forbundsstyret har tidligere tiltrådt den flertallsinnstilling som foreligger fra den komité som har behandlet denne sak og som dekker foreningens forslag.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 86

Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:

«Vi henstiller til Fagkongressen å avvise forslaget om opprettelse av kompetente forsamlinger som skal avgjøre tariffrevisjonene.»

Motivering:

Medlemmene må fortsatt ha retten til å avgjøre sine lønns- og arbeidsvilkår. Fagorganisasjonen vil etter vår mening bli skadelidende om denne retten overføres til de såkalte kompetente forsamlinger.

Nr. 87

Gassverksarbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

«Gassverksarbeiderne Forening, Oslo, tilrår at Fagkongressen avviser forslaget om kompetente forsamlinger.»

Motivering:

Et slikt forslag om det blir vedtatt vil undergrave tilliten til LO og grunnorganisasjonene.

Forbundsstyrets uttalelse:

Det vises til Forbundsstyrets vedtak av 3. august 1960 vedrørende innstilling fra den av LO's Kongress i 1957 nedsatte komité om revisjon av avstemningsreglene.

Forbundsstyret tiltrådte komitéens flertallsinnstilling om ikke å foreta vedtektsendringer på dette område.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

«Enhver form for kompetente tarifforsamlinger må avvises.»

Nr. 88

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Stavanger Trearbeiderforening foreslår:

«Eventuelle forslag om kompetente forsamlinger ved avstemning over tarifforslag avvises.»

Nr. 89

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

DRAMMEN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«Eventuelt forslag om kompetente tarifforsamlinger avvises.»

Nr. 90

Motivering:

19. Kongress i Landsorganisasjonen i Norge nedsatte et 11-manns utvalg som skulle behandle det da foreliggende forslag om kompetente tarifforsamlinger. Vi kjenner i dag ikke utvalgets innstilling, men vil fremme ovenstående forslag til 20. Kongress.

LARVIK OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«Samorganisasjonen tar bestemt avstand fra et eventuelt forslag om kompetente forsamlinger til å ta standpunkt til tarifforslag.»

Nr. 91

Nr. 92 MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON,
JØRPELAND, foreslår:

«Kongressen avviser forslag om «Kompetente forsamlinger» til å avgjøre tarifforslag.»

Motivering:

Arbeiderne må ikke fratras sin rett til å stemme over forslag som direkte angår deres lønns- og levevilkår.

Nr. 93 STAVANGER OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISA-
SJON foreslår:

«Fagkongressen 1961 avviser alle forslag om kompetente tarifforsamlinger.»

Motivering:

Vi forstår det slik at Kongressen 1957 nedsatte et utvalg til å utrede spørsmålet om kompetente tarifforsamlinger, og at utvalgets innstilling — som for oss er ukjent — skal framlegges til behandling på Kongressen 1961.

Vi vil derfor bestemt uttale oss mot at Kongressen fatter vedtak i retning av å frata det enkelte medlem den demokratiske rett til selv å bestemme over sine egne lønns- og arbeidsvilkår.

**Innstilling fra komitéen til utredning av reglene for
avstemning over tarifforslag.**

I.

Til kongressen i 1957 fremmet Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund forslag om nedsettelse av et utvalg som skulle få i oppdrag å utarbeide nærmere regler for instituering av et såkalt tariffrepresentantskap m. v. i forbindelse med gjennomføringen av tariffoppgjør.

I forslaget (nr. 213) pekes bl. a. på at den økonomiske og tekniske utvikling har ført til at tiden nå bør være inne til å omvurdere det avstemningssystem som gjelder innenfor fagorganisasjonen. Det understrekes videre at fagbevegelsens politiske innflytelse i samfunnet i dag bør føre til en omlegging av dens «indre» system for behandling av interessetvister.

Fra forbundets begrunnelse hitsettes:

« Den praktiske og industrielle utvikling og den økte makt og innflytelse som arbeiderbevegelsen har tilkjempet seg, og dermed økt ansvar for så vel den økonomiske som politiske utvikling, har medført at det melder seg mange flere og andre hensyn enn tidligere ved vurderingen av et tarifforslag.

Tenker vi oss tilbake i utviklingen, vet vi at fagorganisasjonen tidligere faktisk talt ikke hadde noe annet hensyn å ta ved vurderingen av et tariffopplegg og tarifforslag enn om den hadde tilstrekkelig organisasjonsmessig kraft og dertil økonomiske midler nok til å holde ut for å drive igjennom ved åpen kamp et bedre resultat. Vi hadde ingen direkte og avgjørende innflytelse på samfunnets styre og stell og derfor heller ikke noe ansvar for hvordan utviklingen ble lagt til rette av de tidligere samfunnsmakter. Det var således bare ved tariffrevisjonene vi egentlig kunne føre kampen om merfortjenesten (profitten). Bildet er i så måte betydelig endret, og vi står således i en ganske annen situasjon nå enn tidligere.

Med den politiske innflytelse vi nå har i samfunnet, med regjeringmakten og flertallet i Stortinget har vi kunnet gjennomføre forskjellige restriksjoner når det gjelder anvendelsen av produksjonsoverskuddet og tilsvarende begrensning av den private profitt. Ved den progressive beskatning så vel av bedrifter som av private inntekter og formuer, trekkes større deler av produksjonsoverskuddet og næringslivets fortjeneste i sin helhet inn til kommuner og stat, for derved bl. a. å bestride utgifter til stadig større utnyttelse av våre naturrikdommer og utbygging av vårt produksjonsliv i sin helhet til å finansiere en stadig bedre utbygging av vår sosialpolitikk til vern om det store, brede lag av folket.

En stor del av det produksjonsoverskudd som vi tidligere måtte føre kamper om alene på det faglige område, har vi nå ved politiske inngrep for en stor del trukket inn til fordel for samfunnsmessige oppgaver og for øvrig lagt det under samfunnsmessig kontroll, og således sikret at det i motsetning til tidligere tjener samfunnsmessige interesser. Fordelingen av produksjonsresultatet er derved på en annen måte enn tidligere kommet stadig mer i forgrunnen ved vurderingen av de framstøt vi til enhver tid kan gjøre, så vel faglig som politisk. Hvor meget skal vi f. eks. ta ut til lønnstakerne — og dermed øke forbruket — og hvor meget må vi avsette til investeringer, til fornyelse og vedlikehold av produksjonsapparatet, til reising av ny industri, til utbygging av landets kraftkilder, veier, kommunikasjonsmidler og alt som står i forbindelse med dette, skoler, sykehus og sosiale velferdsanstaltninger for øvrig, osv.? Alt sammen er saker som i en ganske annen utstrekning enn tidligere må tas med i vurderingen, også ved vår tariffpolitikk, for å komme fram til de beste resultater for medlemmene, ikke bare for dagen, men også på lengre sikt.

Det er selvsagt ikke å vente at hele den store medlemsstokk fagorganisasjonen nå har, skal kunne ha anledning til å sette seg inn i alle de problemer som således melder seg ved vurderingen av et tariffoppgjør. Dertil har utviklingen ført med seg en adgang til beskjef-tigelse med fritidsoppgaver, som opptar den enkelte i langt større utstrekning enn tidligere.

Innenfor Jern og Metall har vi bl. a. derfor i den senere tid ventilt tanken om ikke utviklingen på de forskjellige områder har gjort det

aktuelt og av interesse å drøfte om uravstemningen bør endres til å bli rådgivende, og om den endelige avgjørelse bør overlates til en forsamling av utsendinger, valt av medlemmer på de respektive steder, og som kan gis myndighet i tariffspørsmål, slik som landsmøtene har det i alle saker som blir forelagt, og som også er sammensatt på nevnte måte av utsendinger valt av medlemmene. En slik forsamling vil selvsagt kunne få en ganske annen orientering om et tarifforslags virkelige innhold og verdi, og for øvrig få de virkelige fakta lagt på bordet om alle forhold og hensyn som gjør seg gjeldende i den gitte situasjon, og også på lengre sikt, og derfor vil være mer kompetent til å treffe den riktigste og beste avgjørelse.

Erfaringene vi har fra en rekke tilfelle og spesielle situasjoner tilsier også at en slik form for avgjørelser i seg selv vil ha større muligheter til å presse fram det beste resultat. Det er en kjent sak at man ofte har hatt tilbud på innrømmelser i til dels viktige og betydelige saker ved tarifforhandlinger, under forutsetning av at man hadde mandat til, som det heter, «å vedta forslag over bordet».

Som eksempel kan bl. a. vises til Sverige og Amerika o. fl. land, hvor en ikke praktiserer uravstemninger som endelige avgjørelser, men i tilfelle bare som rådgivende. Det er neppe noen som vil kunne påstå at fagorganisasjonen i disse land ikke har ført en like effektiv tariffpolitikk som vi har gjort og med like gode resultater, — ja, kanskje vel så det, forholdene tatt i betraktning. Erfaringen tyder således på at avgjørelser ved valte forsamlinger (tariffutvalg) vil skjerpe og ikke svekke mulighetene for å nå fram til de beste resultater ved tariffoppgjør»

Forbundet foreslo så for kongressen følgende retningslinjer for sakens videre behandling:

1. Kongressen nedsetter et utvalg som får i oppdrag å utarbeide nærmere generelle regler for instituering og valg av tariffrepresentantskap, med angivelse av den myndighet som dette i tilfelle skal ha ved avgjørelser av tarifforslag.
2. Forslaget sendes deretter ut til de respektive forbund til nærmere behandling. Forbundene stilles imidlertid fritt til selv å avgjøre i hvilken utstrekning de finner å ville praktisere de nye metoder for behandling og avgjørelse av tarifforslag.
3. Rapport om hvilket standpunkt forbundene inntar til reglene for endrede behandlingsmetoder av tarifforslag sendes Landsorganisasjonen så snart saken er behandlet av vedkommende forbunds instanser, fortrinnsvis landsmøtet.
4. Får forslaget den nødvendige tilslutning, skal sekretariatet forelegge saken for representantskapet, som i tilfelle bemyndiges til å kunne påby at de nye regler skal gjøres gjeldende for samtlige forbund og tariffområder.
5. Oppstår det situasjoner hvor det kan bli spørsmål om fellesavstemning for flere tariffområder, forutsettes at noenlunde ensartede avstemningsmetoder må følges.»

II.

Fra sekretariatet forelå det i form av forslag nr. 214 følgende flertallsinnstilling:

«Kongressen gir sin tilslutning til tanken i forslaget.

Kongressen velger en komité på 11 medlemmer som får i oppdrag å utrede saken. Utredningen forelegges sekretariatet, som i samarbeid med forbundene overtar den videre behandling av saken. Den forelegges Landsorganisasjonens representantskap til endelig avgjørd.»

Under ordskiftet på kongressen ble sekretariatets forslag endret til å lyde:

«Kongressen velger en komité på 11 medlemmer som får i oppdrag å utrede saken. Utredningen forelegges sekretariatet, som oversender denne til de respektive forbund til behandling og uttalelse.

Utredningen og innstillingen fra komitéen med redegjørelse og innstilling fra sekretariatet legges fram for neste kongress til behandling og endelig avgjørd.»

Sekretariatets endelige forslag ble så tatt opp mot et forslag fra representanten Einar Strand, sålydende:

«Kongressen gir uttrykk for at forslaget ikke bør foranledige vedtak av kongressen, fordi både LO's og de enkelte forbunds vedtekter fullstendig nok markerer hvilke organisasjonsinstanser som skal være kompetente og vedtaksføre i tariffspørsmål.»

Ved voteringen ble sekretariatets forslag vedtatt mot 90 stemmer, som ble avgitt for Strands forslag.

Valgkomitéen fikk av kongressen i oppdrag å komme med innstilling på medlemmer av den komité som etter dette skulle utrede spørsmålet. Valgkomitéen foreslo i sin innstilling at følgende områder og forbund skulle være representert i komitéen:

1. Landsorganisasjonens administrasjon.
2. Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund.
3. De grafiske områder.
4. Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund.
5. Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund.
6. Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund.
7. Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbund.
8. Norsk Sjømannsforbund.
9. Norsk Skog- og Landarbeiderforbund.
10. Statstjenestemannskartetlet.
11. Norsk Transportarbeiderforbund.

Valgkomitéens innstilling, som ble enstemmig vedtatt av Kongressen, inneholder bl. a. bestemmelse om at sekretariatet bemyndiges til å foreta den endelige oppnevning av komitéen.

III.

Sekretariatet har etter innstilling av vedkommende forbund oppnevnt følgende medlemmer av komitéen:

Thorleif Andresen, Landsorganisasjonens administrasjon.
Odin Rønbeck, Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund.
Alfred Nilsen, Norges Handels- og Kontorfunksjonærens Forbund.
Josef Larsson, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund.
Karsten Torkildsen, Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund.
Einar Strand, Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbund.
Einar Haugen, Norsk Sjømannsforbund.
Arne Kristiansen, Norsk Skog- og Landarbeiderforbund.
Olaf Askeland, Norsk Transportarbeiderforbund.
Johan Bøe, De grafiske forbund.
Odd Højdahl, Statstjenestemannskartellet.

Komitéen har knyttet til seg Arne Kr. Meedby som sekretær.

IV.

Komitéen har under sitt arbeid innhentet opplysninger fra en rekke utenlandske landsorganisasjoner om hvilke avstemningsregler som gjelder innenfor de enkelte organisasjoner.

Komitéen finner det ikke nødvendig å gjengi svarene detaljert, bortsett fra svaret fra den svenske landsorganisasjon.

Det er tilstrekkelig å konstatere at avstemningsmåten er forskjellig. Men i den utstrekning tarifforslagene sendes til avstemning blant medlemmene, er denne *rådgivende*, bortsett fra et par-tre engelske fagforbund hvor avstemningen er bindende.

Det foreligger svar fra den amerikanske fellesorganisasjon (AFL—CIO), 10 engelske fagforbund, den østerrikske, den belgiske og den nederlandske fagorganisasjon, likeledes fra Sverige og Finland.

Det svenske system, som åpenbart er det mest detaljerte, gjen- gis her:

Når forhandlingene under en tariffrevisjon er slutført, kan følgende inntreffe:

- a) Forslaget kan forkastes av forhandlingsdelegasjonen.
- b) Enighet kan oppnåes ved forhandlingsbordet av forhandlingsdelegasjonene.
- c) Forslaget kan anbefales av partene, og frist for endelig svar fastsettes.
- d) Er forslaget anbefalt, kan det deretter godkjennes eller forkastes av et tariffutvalg, som er særskilt nedsatt for det tariffområde det forhandles om.
- e) Forslaget kan sendes ut til medlemmene for avstemning.

Punktene a og b forutsetter at forhandlingsdelegasjonen skaffer seg forbundstyrets fullmakt før avgjørelsen treffes.

Når det gjelder punktene c, d og e, har forbundsstyrene i samtlige fagforbund såkalt vetorett. Dersom man vedtar å la forslaget gå til avstemning blant medlemmene, er avstemningen alene av rådgivende karakter.

V.

Komitéen vil i det følgende gi en kort oversikt over det retts-system som gjelder i dag innenfor vår organisasjon om avstemning over tarifforslag.

Hovedbestemmelsen om dette er tatt inn i vedtektenes § 15.

1. Det slås fast som en prinsipiell retningslinje at avstemningsresultatet skal gi et fullgyldig uttrykk for medlemmenes vilje.
2. Etter § 15 nr. 1 skal tarifforslag «*som regel legges fram for de medlemmer interessetvisten gjelder*». Av denne ordlyd følger at vedkommende organisasjon ikke under alle omstendigheter er forpliktet til å sende et forslag til avstemning. Hovedregelen er dog den at avstemning skal finne sted. Meningen med bestemmelsen er utvilsomt at man bare i rent unntaksvisse situasjoner kan unnlate å sende forslaget til avstemning.
3. Dersom $\frac{2}{3}$ eller mer av de medlemmer interessetvisten gjelder har deltatt i avstemningen, er denne bindende. Et tarifforslaget således blitt forkastet ved denne avstemning, må et eventuelt nytt forslag sendes ut til ny avstemning, hvis man ikke vil benytte unntaksbestemmelsen i post 2 foran til å unnlate ny avstemning.
4. Dersom mindre enn $\frac{2}{3}$ har deltatt i avstemningen, er denne alene rådgivende. Sekretariatet skal da etter at vedkommende forbundsstyre er hørt, ta endelig avgjørelse. Sekretariatets avgjørelse kan alt etter omstendighetene gå ut på å:
 - a) forkaste forslaget.
 - b) vedta forslaget.
 - c) påby ny avstemning, eventuelt som uravstemning.

Etter det tillegg § 15 nr. 1 i vedtektene fikk ved kongressvedtaket i 1957, kan sekretariatet etter samråd med vedkommende forbund gjøre vedtak om uravstemning i samsvar med detaljerte regler om gjennomføringen av en slik avstemningsmåte.

VI.

Komitéén er kommet til det resultat at det ikke er noen grunn til å foreslå noen prinsipiell endring av det bestående avstemningssystem. For komitéén er det avgjørende at de någjeldende avstemningsregler har en meget sterk tradisjon, som man ikke kan bryte opp uten at det vil kunne oppstå skadevirkninger for den samlede fagbevegelse.

Etter komitééns oppfatning bør man fortsatt bygge på bestemmelsene om uravstemning. Denne avstemningsmetode er utvilsomt den mest hensiktsmessige og betryggende. Den ble først nærmere regulert fra Landsorganisasjonens side i 1956 ved mønsterbestemmelser, etter at enkelte forbund alt før dette tidspunkt med fordel hadde nyttet denne metode. I 1957 fikk man bestemmelsen om sekretariatets adgang til å gjøre vedtak om uravstemning etter samråd med vedkommende forbund. Denne form for avstemning er således under utvikling, og man bør derfor la den få anledning til å virke i praksis.

Jern og Metalls forslag bygger i noen grad på den forutsetning at tarifforslagene er blitt så innviklet at de enkelte medlemmer ikke vil ha mulighet for å danne seg en tilstrekkelig begrunnet mening om innholdet.

Etter komitééns oppfatning er dette ikke noe avgjørende argument. Vel er det så at de siste års to-tre store fellesoppgjør har vært ganske omfattende og vanskelige. Men man må ikke herav uten videre slutte at de enkelte medlemmer ikke har evne til å vurdere forslaget etter en korrekt orientering fra forbundets side. Det må være forbundsledelsens plikt å gi medlemmene en ensartet og objektiv skriftlig framstilling av forslaget. Denne framstilling må så følges opp av tillitsmennenes aktivitet på fagforeningsmøtene når forslaget blir behandlet. Under denne forutsetning vil det ikke være riktig å la medlemmenes vilje bare være av rådgivende karakter. Dersom medlemmenes deltakelse er så stor som her er forutsatt ($\frac{2}{3}$ eller mer), må deltakelsen virkelig sies å gi et fullgyldig uttrykk for deres vilje. Det må være et både rimelig og demokratisk prinsipp at avstemningen i så fall skal være bindende. Situasjonen er da egnet til å gjøre det klart at et slikt forslag virkelig ikke bør godtas dersom det skjer en forkastelse av en så sterk majoritet blant medlemmene.

Er deltakelsen mindre enn $\frac{2}{3}$, er de regler man har i dag etter komitééns oppfatning, fullt tilstrekkelige til å møte slike situasjoner. Som det er gjort rede for under V, post 4 foran, vil da sekretariatet — alt etter arten av den konkrete situasjon — ha

tilstrekkelig hjemmel for å treffe den avgjørelse av interesse-tvisten som er den mest hensiktsmessige. Med den frihet sekretariatet således har etter det gjeldende system, er det ingen grunn til å innføre nye bestemmelser på området.

Komitéen har som nevnt foran, understreket nødvendigheten av å gå videre på den vei som metoden med uravstemning byr. I kraft av denne metode vil man ha de største muligheter for å oppnå et fullgyldig uttrykk for medlemmenes oppfatning av et tarifforslag.

En så alvorlig situasjon som et tariffoppgjør kan føre til gjennom streik og lockout, bør medlemmene ha medansvar for. Det vil ikke være riktig å fritta medlemmene for dette ansvar.

Det er heller ikke tvilsomt at den fagforeningsaktivitet som et tariffoppgjør erfaringsvis skaper, vil lide ved at avstemningen alene skal være rådgivende. Ved uravstemningsmetoden vil man ha et utmerket middel til å spore til større virksomhet så vel blant medlemmene som i fagforeningene.

Det nevnes i Jern og Metalls forslag at fagbevegelsen må ta en rekke samfunnshensyn i sin politikk.

Dette er riktig, og komitéen er fullt oppmerksom på at fagbevegelsens metoder for så vidt må endres og tilpasses de nye, skiftende forhold. Meget av det som i dag gjøres på sentralt hold, ble tidligere utført av grunnorganisasjonene. Men nettopp fordi situasjonen er denne, bør man i avstemningsspørsmålet være særdeles varsom med å frata medlemmene den rett og *plikt* de bør ha til å være med å dele ansvaret for en så samfunnsmessig sett viktig begivenhet som et tariffoppgjør er. Det vil jeuttrykk som § 15 nr. 1 i vedtektene forutsetter, vil få et langt bredere og større grunnlag gjennom en forpliktende avstemning enn om avgjørelsen alene skulle legges i hendene på spesielt valte organer (kompetente forsamlinger o. l.).

Komitéen er oppmerksom på at det muligens kan være behov til stede innenfor enkelte forbund for å finne fram til andre avstemningsmetoder.

I enkelte tilfelle, f. eks. i utenriksfarten, vil det som regel være meget vanskelig å foreta avstemning blant medlemmene. I slike situasjoner bør det naturligvis ikke være noe i veien for at vedkommende forbund søker å finne fram til andre metoder for avgjørelse av tariffspørsmål. Men komitéen vil understreke at de «konstitusjonelle» organer (landsmøtet, landstyret og forbundstyret) i så fall skal være de *avgjørende* myndigheter. I denne forbindelse kan det formentlig komme på tale å supplere de ordinære forbundsinstanser med organer som skal ha råd-

givende status — på samme måte som tilfelle er i dag med Landsorganisasjonens tariffråd.

Men komitéen anser det ubetinget nødvendig at de supplerende regler som eventuelt utarbeides, forelegges sekretariatet til godkjenning. Heri ligger at det ikke skal skje noen prinsipiell endring i det nåværende system.

VII.

Under henvisning hertil vil *komitéflertallets* syn munne ut i denne

Konklusjon:

Nr. 94

1. Komitéen understreker nødvendigheten av å bruke uravstemningsmetoden i større utstrekning enn hittil.
Etter komitéens oppfatning gir denne metode uttrykk for det prinsipp som fagorganisasjonen bør bygge på i avstemningsspørsmålet.
2. I forbund hvor uravstemningsmetoden av praktiske grunner ikke lar seg anvende, vil vedkommende forbund kunne utarbeide bestemmelser om særskilte avstemningsregler. Disse regler må i tilfelle godkjennes av sekretariatet.
3. Såfremt noe forbund for øvrig ønsker å gjennomføre andre bestemmelser enn de som nå gjelder for avgjørelse av tariffspørsmål, skal disse regler godkjennes av sekretariatet.
4. For øvrig finner komitéen at det nå ikke er formålstjenlig å gjøre noen prinsipielle endringer i de gjeldende avstemningsregler.

VIII.

Komitéens medlem *Josef Larsson* vil uttale:

Når undertegnede ikke har kunnet stemme for den innstilling som komitéen har kommet fram til, er det fordi så vel premiser som konklusjon går i retning av å skjerpe kravet og plikten til å bruke uravstemningsmetoden ved avgjørelser av tariff-forslag. Kfr. punkt 1 i innstillingen sammenholdt med § 15 punkt 1 i vedtektene.

Jern og Metalls forslag til kongressen om å ta opp disse problemer til nærmere vurdering gikk jo i motsatt retning, og tok som kjent sikte på å finne former som i tilfelle skulle gjøre uravstemningsmetoden til et rådgivende uttrykk for medlemmenes oppfatning.

Når en i sin tid fant det nødvendig å innføre nærmere bestemmelser om avstemningsregler i LO's vedtekter, var det i

erkjennelse av at arbeiderbevegelsens økende innflytelse, så vel faglig som politisk, og dermed økt ansvar for samfunnsutviklingen, gjorde det nødvendig å få en større sikkerhet og kontroll ved tariffavgjørelser bl. a. ved å kreve en nærmere bestemt prosentvis deltakelse.

Med den erfaring vi hittil har, kan det nok sies at de enkelte bestemmelser i noen grad har virket i den riktige retning for så vidt det angår å unngå konflikter som ikke er forsvarlig forberedt, og således ikke har noen klar målsetting. Noen tilfredsstillende garanti i så måte har imidlertid de ovennevnte bestemmelser ikke ført til.

Det kan i denne forbindelse pekes på tilfelle hvor forkastelse av et anbefalt forslag til tariffoppgjør er blitt godtatt av de ansvarlige instanser, til tross for at bare fjerdeparten av de stemmeberettigede har deltatt i avstemningen.

Sekretariatet og vedkommende forbundsstyre har i foreliggende tilfelle kviet seg for å gjøre bruk av vedtektene, og avstemningens tilfeldige eller vilkårlige karakter har skapt situasjoner som har ført til en passivisering av organisasjonen, når det gjelder forsøk på å utnytte de muligheter som for øvrig kan ha vært til stede for en løsning av saken.

Under de nevnte omstendigheter er selvsagt også en streik på forhånd dømt til å mislykkes, og resultatet kan således bare bli unødige ofre og misstemning blant medlemmene og svekkelse av organisasjonens posisjon. Et system for avstemning som kan foranledige slike konsekvenser, er selvsagt ikke tilfredsstillende.

I andre tilfelle har vi opplevd at meglingsforslag som ikke har fått anbefaling av vedkommende forhandlingsutvalg og forbundstyre, på tross av dette er blitt vedtatt av medlemmene. I slike tilfelle har altså medlemmene faktisk valt å gi avkall på de muligheter til forbedring som de ansvarlige instanser rimeligvis har regnet med. Streiken ville jo i et slikt tilfelle ha en rimelig mening og en klar målsetting. Resultatet av en slik situasjon kan jo bare bli en svekket forhandlingsposisjon i neste omgang.

De her nevnte tilfelle, av stikk motsatt karakter, har likevel ført til samme negative resultat, fordi avstemningsmetoden på ulike måter har hindret at organisasjonen og forhandlingsapparatet har kunnet utnyttes til det best mulige resultat.

Når det så gjelder de demokratiske rettigheter og tradisjoner i forbindelse med endring av uravstemningsmetoden, og som komitéen mener vil medføre skadevirkninger for organisasjo-

nen, så kan vi jo se litt på hvorledes disse rettigheter er blitt nyttet i de senere år. Vi har bl. a. opplevd situasjoner hvor forslag som har vært forkastet, er forelagt landsmøtet som har instituert seg som en kompetent forsamling, og som etter nærmere vurdering har vedtatt forslaget, men uten at dette har ført med seg noen tendenser til organisasjonsmessig oppløsning.

Derimot har vi hatt tilfelle hvor uravstemningen har ført til sterk uro, fordi flertallet har bestått av noen få stemmer, som har skapt tvil om resultatet, og hvor en med større rett har kunnet snakke om oppløsende tendenser.

Hvordan har så praksisen for øvrig vært etter krigen når det gjelder å godta medlemmenes avgjørelser ved uravstemning, også med kvalifisert deltakelse?

Unntatt noen få tilfelle har samtlige forslag som er blitt forkastet og som det heter har representert tariffområder av særlig samfunnsmessig betydning, etterpå blitt behandlet av tvungen eller frivillig lønnsnemnd og som vanligvis, med bindende virkning, har stadfestet de forkastede forslag, uten at medlemmene eller organisasjonen som sådan har funnet å kunne eller ville protestere nevneverdig.

Hvilke demokratiske rettigheter er det så — uttrykt ved uravstemningsmetoden — som komitéen mener er så verdifulle, og som det derfor må vernes spesielt om? Og hvilke tradisjoner er det, som i utviklingens medfør, ikke allerede er brutt opp og som i tilfelle kan få skadevirkning for organisasjonen?

Det som er framholdt foran viser, etter min oppfatning, klart og tydelig nok at det i praksis ikke foreligger noen demokratiske rettigheter eller tradisjoner, som i tilfelle kan skade organisasjonen hvis en foretar en revisjon av uravstemningsmetoden.

Jeg kan også i denne forbindelse søke støtte for min oppfatning i den omstendighet at deltakelsen ved uravstemningen etter krigen har vist en sterkt synkende tendens, til tross for at organisasjonene sikkert ikke har gjort mindre etter krigen enn før, for å få medlemmene til å delta i avstemningene.

Dette kan selvfølgelig ha mange årsaker, som for øvrig delvis er nevnt i opplegget fra Jern og Metall til kongressen, men som det vil føre for langt å gå nærmere inn på her. Det som foran er nevnt, viser i hvert fall at medlemmene i meget stor utstrekning — ja, i mange tilfelle flertallet — ikke har ansett denne ene handling med avstemningen som noe avgjørende for sitt medlemskap og sine demokratiske rettigheter. Ser en derfor på situasjonen således som den i virkeligheten er, kan en van-

skelig finne dekning for komitéens uttalelser i realitetenes verden.

Situasjonen ble av forannevnte grunner etter hvert uholdbar når det gjaldt fram møte til uravstemninger over tarifforslag. Sekretariatet fant derfor i 1956 å måtte vedta skjerpene regler for uravstemning slik som komitéen har gjort oppmerksom på. Dette er imidlertid en meget kostbar og tungrodd ordning, idet de fleste forbund må bruke postgangen for å nå fram med forslag og øvrig materiell til sine medlemmer.

Spørsmålet om avstemningsmetoder har for øvrig en dypere sammenheng med den innflytelse og maktstilling vi har nådd fram til i samfunnet, og det ansvar for arbeiderbevegelsen som dermed følger for hele samfunnsutviklingen. Dette bekreftes jo også, som allerede nevnt, ved at en helt generelt har funnet å måtte bruke voldgiftsavgjørelser i de foreliggende tariffsituasjoner, uansett hvordan medlemmene har reagert ved sin stemmegivning. Å tåkelegge disse kjensgjerninger betyr bare å opprettholde illusjoner blant medlemmene om en form for selvbestemmelsesrett i tariffavgjørelser som under arbeiderstyret bare unntakelsesvis lar seg praktisere.

Vi må også se på spørsmålet i sammenheng med de målsettinger vi for øvrig har for den nærmeste framtid, og som omfatter i første rekke å styrke arbeiderstyret i stat og kommune, og dernest fagorganisasjonens innflytelse i bedriftslivet med gjennombrudd for det industrielle demokrati.

Hensikten med disse målsettinger må jo være i første omgang å løse de mest elementære oppgaver: sikre sysselsettingen, utvide produksjonsapparatet, øke produktiviteten og dermed skape det størst mulige økonomiske grunnlag for bedring av levestandarden.

Å løse disse oppgaver forutsetter et stadig sterkere samarbeid mellom den politiske og faglige arbeiderbevegelse, og det sier seg selv at det etter hvert blir mer og mer nødvendig for organisasjonenes ansvarlige instanser å ha en større kontroll med at et resultat av en mer eller mindre vilkårlig uravstemning ikke må føre til streiker, som bare kan få som resultat at den ene handa river ned hva den andre søker å bygge opp, eller med andre ord: At vi sager av den grenen vi selv sitter på.

Skal streiken som kampmiddel under den foreliggende situasjon ha noen hensikt med de posisjoner arbeiderbevegelsen nå inntar i samfunnet, må den forberedes på en annen måte enn før. Den må selvsagt ha en klar og bestemt målsetting, og dertil må en jo også nå vurdere hvilke politiske konsekvenser en streik

vil få. Men det forutsetter igjen at organisasjonen har kontroll med hva som skal skje og således at streiken i tilfelle, kan settes inn til rett tid og på rett sted.

Dette resonnement bygger selvfølgelig på den forutsetning at den økende innflytelse som vi etter hvert tilstreber politisk og i næringslivet som helhet, i tilsvarende grad vil øke mulighetene for å kunne oppnå akseptable resultater ved forhandlings- eller meglingsbordet.

Erfaringene tilsier at skal disse muligheter kunne utnyttes helt ut, må forhandlingsapparatet på vår side gjøres smidigere og mer handlekraftig til å utnytte det muligens kunst og sjansene som byr seg ved forhandlingene.

Forutsetningen er i så tilfelle når det oppstår situasjoner under forhandlingene som det må tas standpunkt til, at forhandlingsutvalget har en instans bak seg som umiddelbart eller med kort varsel kan innkalles, og som må ha mandat til å handle på medlemmenes vegne og således kunne gi forhandlingsutvalget de nødvendige fullmakter til å ta avgjørelser ved forhandlingsbordet.

De som har deltatt så vel i hovedforhandlinger som i separate forhandlinger for de enkelte forbund i noen tid, har sikkert alle ved forskjellige anledninger, gjort den erfaring, en eller flere ganger, at det har foreligget muligheter til innrømmelser fra den annen part på til dels viktige krav og områder i tariffkomplekset, betinget av at en har hatt fullmakt til å ta avgjørelser på stedet. Slike innrømmelser har medlemmene gått glipp av fordi uravstemningsmetoden har hindret at forhandlingsutvalget og/eller organisasjonen har kunnet ta de nødvendige avgjørelser.

Det er disse forhold og hensyn som jeg foran har pekt på, og mange flere som ikke er nevnt, som ligger til grunn for Jern og Metalls forslag til forrige kongress om å ta opp de någjeldende regler for uravstemning til nærmere vurdering.

Jeg er selvsagt merksam på at vi her står overfor et meget følelsesbetont spørsmål, og at det på den annen side gjør seg gjeldende et meget konservativt og tradisjonsbundet syn, som komitéens innstilling, etter min oppfatning, også bærer preg av.

Det er derfor blitt nødvendig for meg å få understreke at de som kjenner Jern og Metalls rolle ved tariffrevisjonene, enten de separate eller ved fellesoppgjørene, ikke kan ha noen grunn til å mistenke Jern og Metall for å tilsikte en passivisering eller resignasjon ved tariffrevisjonene. Hensikten er tvertimot å finne former for behandling og avgjørelser som kan sikre den best

mulige utnyttelse av de foreliggende muligheter. Det spørsmål som således foreligger er om en vil erkjenne den faktiske situasjon under arbeiderstyret og trekke konsekvensene av denne, og dermed søke å finne de mest effektive arbeidsformer også når det gjelder forhandlinger om revisjon av tariffene.

Den kontakt med medlemmene og den aktivisering som uravstemningen medfører, og som etter komitéens mening er så verdifull, har ifølge den erfaring en har liten eller ingen betydning generelt sett når det gjelder den aktive deltakelse i organisasjonsarbeidet, utover denne ene handlingen: å avgi stemme. Å kunne sikre medlemmene en fyllestgjørende redegjørelse og fortolkning av tarifforslagene må ansees å være like vanskelig under de nye regler, hvor medlemmene får forslagene tilsendt personlig og som dessverre har en tendens til å innskrenke orienteringsmøtene. Dessuten er det jo den ting å merke at det fremdeles bare blir en forholdsvis liten del av orienteringsmøtene som tillitsmennene kan rekke å besøke og vil erfaringsmessig få kontakt med en enda mindre del av medlemmene på grunn av dårlig frammmøte.

Kontakt med medlemmene kan utvilsomt i like stor grad opprettholdes ved en forutgående behandling av tariffopplegget i avdelinger og klubber og i tilfelle ved tariffkonferanser. Denne behandling bør således utvides og gjøres mest mulig realistisk og positiv.

Tillitsmennene har selvsagt den samme adgang i disse møter til å orientere om hvordan organisasjonens ledelse ser på situasjonen, hvilke krav en mener å kunne stille, og hvilke resultater en regner med å kunne oppnå. Denne orientering og de drøftelser som således kan gjøres på forhånd i forbindelse med opplegget til tariffrevisjonen, må kunne ansees å være like verdifulle for organisasjonens virksomhet som de drøftelser som kan finne sted i forbindelse med et forslag som foreligger.

Jeg er derfor ikke i stand til å følge komitéens tankegang om at vi mister noe av verdi for organisasjonen om vi sløyfer uravstemningen som den avgjørende form. Det som skjer er i realiteten bare at organisasjonene og de instanser som i tilfelle er bemyndiget til å treffe avgjørelser, får et større ansvar for avgjørelsene. Deri ligger utvilsomt også den sterkeste garanti for at mulighetene ved forhandlingsbordet blir effektivt utnyttet. En unngår forhåpentlig også at det ansvar som bør ligge på organisasjonene ikke unødig blir skjøvet over på statsmyndighetene under arbeiderstyre, slik som vi vet at det har skjedd i en altfor stor utstrekning etter krigen.

Det nevnte ansvar må således ikke få virke som en skjult årsak til at en ikke kan få gjennomført de endringer også i avstemningsmetodene, som utviklingen tilsier.

Da jeg er alene i komitéen om det syn jeg her har gitt uttrykk for, har jeg vært meget i tvil om det har noen hensikt å utforme noen konklusjon, men la det som er sagt framkomme som begrunnelse for at jeg ikke har kunnet stemme for komitéens forslag.

På den annen side er det rimeligvis siste anledning jeg har, på denne måte i hvert fall, til å delta i behandlingen av disse problemer, og jeg har derfor funnet det riktig å forme mitt standpunkt i en

Nr. 95

Konklusjon:

Regler for behandling av og avstemning over tarifforslag.

I.

1. Når en bestående tariffavtale skal sies opp til revisjon, sendes saken ut til avdelingene til behandling med redegjørelse og innstilling om de sentrale krav som vedkommende forbundsstyre mener bør opptas ved forhandlingene.
I denne forbindelse søker forbundsstyret, ved tillitsmennene, kontakt med flest mulig avdelinger for å orientere nærmere om situasjonen.
2. Samtidig med svaret på spørsmålet om oppsigelse gjør avdelingene sine merknader til de sentrale krav som er satt opp og sender også til forbundet de supplerende forslag de måtte ha vedrørende overenskomstens revidering.
3. Forbundsstyret bearbeider de innkomne krav og utarbeider det endelige forslag i sin helhet som en mener bør legges fram som tariffkrav.
Forslaget foreligger deretter for forhandlingsutvalget, eller om en finner det formålstjenlig, for en tariffkonferanse (tariffutvalg) til godkjenning.
4. Fører forhandlingene ikke fram til et resultat, har forbundsstyret i samråd med forhandlingsutvalget mandat til å treffe avgjørelser i spørsmålet om plassoppgivelse.
5. Er plassene oppsagt og saken opptatt til tvungen meglingsmann, og meglingsmannen ikke finner grunnlag til å framsette forslag innen de i loven bestemte frister, har forbundsstyret mandat til i samråd med forhandlingsutvalget, å kreve meglingsmannen brutt med den følge at arbeidsstans kan inntre.

II.

1. Framkommer det forslag under forhandlingene eller meglingen, forelegges dette for et tariffutvalg som skal ha mandat til å treffe avgjørelse i saken. Tariffutvalget kan også gi mandat til forbundsstyret og forhandlingsutvalget til å treffe endelig avgjørelse.
2. Tariffutvalget skal bestå av forbundsstyret, landsstyret og forhandlingsutvalget, supplert av utsendinger fra de distrikter som ikke er representert ved de nevnte instanser og i et antall som kan sies å gi et gyldig uttrykk for medlemmenes oppfatning.
Hvor stort antall representanter de respektive tariffutvalg bør ha, hvilke regulære organer dette bør omfatte, og den supplering som er nevnt i foregående avsnitt, avgjøres av de enkelte forbund, eksempelvis av landsmøtet.
3. Finner tariffutvalget i en bestemt situasjon at det er ønskelig å høre medlemmenes oppfatning, kan dette beslutte å sende saken ut til uravstemning.
En slik uravstemning kan bare foretas hvis saken gjelder det enkelte forbunds tariffområde og er i tilfelle å betrakte som rådgivende.

III.

1. Da kongressen ikke finner det formålstjenlig å treffe absolutt og bindende beslutning i denne sak, stilles forbundene fritt til selv å avgjøre i hvilken utstrekning de vil praktisere nye avstemningsmetoder etter foranstående regler ved behandling og avgjørelse av tarifforslag.
2. Gjelder saken et fellesoppgjør og således omfatter flere forbund og tariffområder, må det benyttes relativt ensartede avstemningsmetoder.
Sekretariatet i samråd med LO's tariffråd har derfor mandat til å avgjøre hvilke avstemningsmetoder, som skal benyttes i slike tilfelle.

Merknad:

Når mindretallet har funnet ikke å ville foreslå at kongressen fatter absolutte og bindende vedtak i denne sak, er det fordi det med en viss rett kan reises innvendinger mot at så skjer. Hertil kommer at jeg også anser meg forpliktet overfor den

behandlingsmåte av saken som er skissert i Jern og Metalls framlegg til kongressen i 1957.

Kongressen innbys derfor bare til å godkjenne de regler som skal gjelde for de forbund som ønsker å benytte den avstemningsmetode, som foranstående regler gir anvisning på.

Thorleif Andresen.

*Josef Larsson.
Odin Rønbeck.
Einar Strand.
Olaf Askeland.
Johan M. Bøe.*

*Karsten Torkildsen.
Alfred Nilsen.
Einar Haugen.
Arne Kristiansen.
Odd Højdahl.*

Arne Kr. Meedby.

Nr. 96

Fra Sekretariatet:

I medhold av Kongressens vedtak i 1957 har komitéens utredning vært forelagt de respektive forbund til behandling og uttalelse. Av LO's 44 forbund har 35 svart på henvendelsen. Ni forbund har ikke svart. Av de 35 forbund som har svart, har 34 gitt sin tilslutning til komitéflertallets innstilling, og ett forbund har gitt sin tilslutning til mindretallets innstilling. Ett forbund, Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund, har foruten at det har gitt sin tilslutning til komitéflertallets innstilling, prinsipielt erklært seg enig med mindretallet i spørsmålet om opprettelse av et tariffutvalg i forbundene.

Idet en viser til komitéens innstilling, foreslår Sekretariatet at Kongressen gjør følgende vedtak:

Kongressen gir sin tilslutning til innstilling fra komitéen til utredning av reglene for avstemning over tarifforslag, flertallets forslag, sålydende:

- «1. Komitéen understreker nødvendigheten av å bruke uravstemningsmetoden i større utstrekning enn hittil. Etter komitéens oppfatning gir denne metode uttrykk for det prinsipp som fagorganisasjonen bør bygge på i avstemningsspørsmålet.

2. I forbund hvor uravstemningsmetoden av praktiske grunner ikke lar seg anvende, vil vedkommende forbund kunne utarbeide bestemmelser om særskilte avstemningsregler. Disse regler må i tilfelle godkjennes av Sekretariatet.
3. Såframt noe forbund for øvrig ønsker å gjennomføre andre bestemmelser enn de som nå gjelder for avgjørelse av tariffspørsmål, skal disse regler godkjennes av Sekretariatet.
4. For øvrig finner komitéen at det nå ikke er formålstjenlig å gjøre noen prinsipielle endringer i de gjeldende avstemningsregler.»

Dagsordenens punkt 5. Tariffspørsmål og diverse avtaler

a) Den økonomiske og faglige situasjon.

Skatter, subsidier og prisnivå, osv.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 97 *Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening* foreslår:

«LO må arbeide for en ny linje i skattepolitikken.

1. Omsetningsskatten må oppheves. Enhver form for indirekte beskatning kan bare være til skade for arbeidsfolk.
2. Fondsskatten må gjeninnføres. Skattelovene må forandres, slik at det blir mulig å skattlegge bedriftenes skjulte overskudd.

De skattefrie fradrag må forhøyes, slik at de står i samsvar med levekostnadene i dag.»

Nr. 98 *Malersvennenes Forening, Bergen*, foreslår:

«Kongressen stiller krav til myndighetene om at omsetningsskatten tas bort.»

M o t i v e r i n g :

Dette er en urettferdig skatteform, som ikke gir noen lettelser for barnerike familier og de lavt lønnte arbeidere.

Kongressen stiller krav til myndighetene om effektive tiltak slik at folk som etter levemåten må ha stor inntekt ikke fortsatt kan unndra seg skatt.

*Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømmernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen,
Glass- og Snekkersvennenes Forening, Bergen,*

Nr. 99 foreslår:

«Omsetningsskatten omlegges slik at viktige forbruksvarer fritas for denne skatt eller at den omsetningsskatt som innkreves av de viktigste forbruksvarer bli anvendt til subsidier på de samme varer.

Under henvisning til vedtak på Kongressen i 1957 anmoder avdelingene om at det blir gitt en redegjørelse på Kongressen for de tiltak som er satt i verk for å hindre skattesnyteri på inntekt og formue.»

*Malersvennernes Forening, Bergen,
Bergen Trelstarbeiderforening,
Tømrernes Fagforening, Bergen,
Stein- Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen,
Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen,* foreslår:

Nr. 100

«Kongressen stiller krav til myndighetene at det skal holdes et stabilt prisnivå, slik at lønnstilleggene blir en reell heving av levestandarden, om nødvendig må dette gjennomføres ved hjelp av pris-subsidier.»

Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Trondheim, foreslår:

Nr. 101

«Kongressen stiller krav til Storting og Regjering om at omsetningsskatten på matvarer og viktige forbruksartikler bortfaller.»

Motivering:

Omsetningsskatten på matvarer og viktige forbruksartikler for det daglige behov er en urettferdig beskatning som sterkest rammer barnerike familier og senker deres levestandard.

Forbundsstyets vedtak:

Forbundsstyret har tillit til at det nåværende arbeiderstyre vil føre en pris- og skattepolitikk som vil tjene arbeidsfolks interesser. Vi har også tillit til at Regjeringen vil gjøre det som er mulig for å hindre skattesnyteri.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 115, Bodø, foreslår:

Nr. 102

«Kongressen bemyndiger Sekretariatet å søke kontakt med landets sentrale myndigheter for å bevirke en hel eller delvis skattefritakelse for lærlinger. Fritakelsen må omfatte så vel stats- som kommunal-skatt.»

B e g r u n n e l s e :

Etterkrigstiden har vist at ungdommen sjelden har råd til å binde seg kontraktsmessig til læretid i et fag, for den timelønn dette medfører.

Ungdommen blir mer fristet til å ta andre tilfeldige jobber som gir høyere inntekt i øyeblikket.

En lærling som kommer til et sentralt sted for å dyktiggjøre seg, og som skal forsørge seg i de 3-4 år læretiden varer, har uante vanskeligheter for å ernære seg med den lønn som kan gis.

Vi mener derfor at skal de forskjellige fag få tilstrekkelig rekruttering i de nærmeste år, da må også myndighetene være med på å stimulere til dette.

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

NORSK JERNBANEFORBUND

Nr. 103 *Vestbanenes Verkstedarbeiderforening, Drammen, foreslår:*

«Vi henstiller til Regjeringen å påskynde arbeidet med skatte-reformene, slik at man kommer fram til en mer rettferdig skattefordeling, bl. a. fjerne omsetningsskatten på matvarer.»

Nr. 104 *Statsbanenes Sjøfjørforening, Oslo, foreslår:*

«LO fremmer overfor statsmyndighetene krav om at omsetnings-skatten oppheves.

Subsidiært: Omsetningsskatten på matvarer oppheves.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene henstiller om at arbeidet med skattereformer påskyndes og at omsetningsskatten oppheves, i hvert fall for så vidt gjelder matvarer. Forbundet viser til den uttalelse om samme forhold som ble oversendt Landsorganisasjonen etter vedtak på vårt landsmøte i 1959 og gir forslagene vår anbefaling.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Jørpeland Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 105

«Kongressen stiller krav til statsmyndighetene at omsetningsskatten blir opphevet, i alle tilfelle på matvarer.»

Motivering:

Omsetningsskatten på matvarer og viktige forbruksvarer er uforenlig med myndighetene og LO's arbeid for å holde et stabilt prisnivå.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret viser til at omsetningsavgiften på matvarer er under utredning av Avgiftsutvalget av 1959 — Getz-Woldutvalget. Utvalgets innstilling er bl. a. forelagt Landsorganisasjonen som har gitt sine merknader til denne, og arbeidet med saken fortsetter.

Under henvisning til forannevnte kan Forbundsstyret ikke tiltre forslaget fra avdeling 123, Jørpeland.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Oslo Havnevesens Arbeiderforening foreslår:

Nr. 106

«Kongressen henstiller til Regjeringen å ta opp til overveielse å sløyfe omsetningsskatten på matvarer.

Kongressen anmoder samtidig om at det blir gjennomført forholdsregler som sikrer at det blir gjennomført en riktig betaling av skatter i forhold til formue og inntekt.»

Motivering:

Omsetningsskatten på matvarer virker særlig trykkende for lønnstakere med små inntekter, og for familier med flere barn.

Lønnstakernes inntekter er under full kontroll, og det må betales skatt av all inntekt.

Andre lag innen befolkningen har anledning til å unndra store beløp i inntekt og formue for beskatning.

Dette misforhold vekker berettiget harme, og bør søkes forandret.

Nr. 107 *Gassverksarbeidernes Forening, Oslo, foreslår:*

«Fagkongressen vedtar kravet til Regjering og Storting om å sløyfe omsetningsavgiften på forbruksvarer.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslagene sendes LO.

Nr. 108 *Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:*

«Fagkongressen må gå inn for at Skatteloven blir endret slik at det blir ens skatt over hele Norge.»

Motivering:

Et Norge styrt etter sosiale retningslinjer kan ikke føre en skattepolitikk slik at vi risikerer at deler av landet avfolkes eller blir uten de viktigste fagfolk, bl. a. leger og tannleger. Folk som lever langt nord i landet vårt skulle helst premieres, men i stedet får de større skatter enn de som bor i kommuner sør i landet.

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslaget oversendes LO.

Forbundsstyret vil dog ha uttalt at det neppe lar seg gjøre å finne fram til en praktisk skatteordning innenfor den ramme som antydnet av Strinda kommunale Arbeiderforening.

NORSK MURERFORBUND

Nr. 109 *Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Kongressen stiller krav til myndighetene at det holdes et stabilt prisnivå, slik at lønnstilleggene blir en reell heving av levestandarden, om nødvendig må dette gjennomføres med prissubsidier.»

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 110

«Kongressen stiller krav til myndighetene om at omsetningsskatten tas bort for matvarer og vanlige forbruksvarer.»

Motivering:

Dette er en urettferdig skatteform, som ikke gir noen lettelser for barnerike familier og de lavt lønte arbeidere.

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 111

«Kongressen stiller krav til myndighetene om effektive tiltak slik at folk som etter levemåten må ha stor inntekt, ikke fortsatt kan unndra seg skatt.»

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Rena Kartongarbeiderforening foreslår:

Nr. 112

«Omsetningsskatten på alle forbruksvarer tas vekk.»

Motivering:

Da dette med omsetningsskatt er en urimelighet som virker hardest for små inntekter og barnerike familier, vil vår forening foreslå denne fjernet.

Krokstad Fagforening foreslår:

Nr. 113

«Omsetningsskatten — Fattigmannsskatten.

En av de mest forhatte skatteformer er omsetningsskatten, for den virker aller tyngst for de med den minste fortjeneste.

LO's 20. Kongress stiller krav til statsmyndighetene at omsetningsskatten fjernes. Subidiært: Omsetningsskatten på matvarer tas vekk.»

Vestfoss Fagforening foreslår:

Nr. 114

«Omsetningsavgiften på matvarer bør sløyfes, da den i første rekke rammer de lavest lønte med stor familie.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundets landsmøte i oktober 1959, sluttet opp om NKL's forslag om en fritakelse av omsetningsavgift for melk, melkeprodukter, egg, frukt, bær, poteter og grønnsaker.

Ved kgl. resolusjon av 13. februar 1959 ble det oppnevnt et utvalg for å utrede bl. a. spørsmålet om å foreta endringer i omsetningsavgiften.

I mai 1960 framla utvalget sin innstilling.

Forbundsstyret er i prinsippet enig med flertallet i utvalget og slutter seg til dette når de anfører:

«Utvalgets flertall mener derfor at det vil være hensiktsmessig å fastlegge som et prinsipp at et beløp som svarer til de beregnede inntekter av omsetningsavgiften på matvarer brukes til varige subsidier på viktige forbruksvarer.»

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 115 *Stavanger Trearbeiderforening foreslår:*

«LO-Kongressen vedtar henstilling til Regjeringen om at omsetningsavgiften oppheves.

Subsidiært: Sløyfes på de viktigste forbruksvarer.»

Nr. 116 *DEN FAGLIGE SAMORGANISASJON I BERGEN foreslår:*

«Effektivisering av pris-, avanse- og utbyttekontroll.

Landsorganisasjonens Kongress mai 1961 vil anmode Regjeringen om å fremme forslag som tar sikte på å effektivisere Prisdirektoratets og Statens Pristilsyns arbeid.»

Motivering:

Tendensen i de senere år med liberalisering og opphevelse av en rekke regulerende og kontrollerende bestemmelser — har utvilsomt gitt seg utslag i negativ retning.

På en rekke områder har det funnet sted prisforhøyelser som følge av ukontrollerte avanseberegninger — uten at man kan si at dette rammes av Prislovens urimelighetsbestemmelse.

Det er gjennom undersøkelser fastslått at en rekke bransjer innen næringslivet har fått i stand en uforholdsmessig høy

avanseglidning. At slike ting før eller siden gir seg utslag i selve prisstabiliteten er ganske sikkert.

Fagorganisasjonen på sin side bør i større utstrekning enn hittil også aktiviseres i dette arbeid, både sentralt og lokalt rundt om i landet. En sikter her til de kommunale prisnemnder og bransjeutvalg hvor fagorganisasjonen eventuelt er representert.

**MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON,
JØRPELAND, foreslår:**

Nr. 117

«Kongressen stiller krav til statsmyndigheten om at omsetnings-skatten blir opphevet, i alle tilfelle på matvarer.»

Motivering:

Omsetningsskatten på matvarer og viktige forbruksvarer er uforenlig med myndighetenes og LO's arbeid for å holde et stabilt prisnivå.

Nasjonalisering.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

*Nordens klippe, Kirkenes,
Grubernes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn, foreslår:*

Nr. 118

«Vi vil henstille til LO om å rette krav til myndighetene om å nasjonalisere bergverksindustrien.»

Motivering:

Prinsipielt støttet av Norsk Arbeidsmandsforbunds landsmøte 1959.

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til landsmøtevedtak 1959 der det blant annet heter:

«Det kan innebære visse vansker for staten samtidig å kunne løse ut alle nåværende privateide bergverksbedrifter, men det

er landsmøtets oppfatning at denne konjunkturpregede industri bør nasjonaliseres snarest mulig. Saken bør derfor tas opp av Stortinget.»

Nr. 119 *Nordens klippe, Kirkenes, foreslår:*

«Vi vil henstille til LO om å rette krav til myndighetene om å nasjonalisere bank- og forsikringsvesen i Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til landsmøtevedtak 1959 der det heter: «Som et ledd i demokratiseringen av næringslivet er det videre nødvendig at det offentlige blir representert i ledelsen av landets bank- og finansinstitusjoner. Landsmøtet anser det lite demokratisk at rene aksjonærinteresser skal være dominerende i de ledende organer i bankene så lenge en stor del av landets befolkning gjennom sine innskudd eier mesteparten av den kapital bankene forvalter. Landsmøtet gir derfor sin fulle tilslutning til de forslag som er fremmet av penge- og bankkomitéen om offentlig representasjon i bankenes styre, representantskap og forstanderskap.»

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

*Malersvennenes Forening, Bergen,
Bergen Trelastarbeiderforening,
Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, Bergen,*

Nr. 120 *Glass- og Snekkersvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Avdelingene krever at LO's kongress uttaler seg prinsipielt for nasjonalisering av nøkkelindustrien, banker, forsikringsselskaper og liknende finansorganisasjoner i den hensikt å få kontroll over landets økonomiske liv.»

Nr. 121 *Tømrernes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Kongressen anmoder Sekretariatet om å utrede spørsmålet om sosialisering av banker, forsikringsselskaper og andre finansorganisasjoner i den hensikt å gjennomføre samfunnsmessig kontroll over landets økonomiske liv.»

Malersvennernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 122

«Nasjonalisering.

Sekretariatet anmodes om å framlegge resultatet av de utredninger om nasjonalisering som i henhold til vedtaket på Kongressen 1957 skulle foretas.

Kongressen uttaler at disse spørsmål blir mer og mer aktuelle og fagorganisasjonen må bruke sin innflytelse for å få vesentlige deler av finansvesenet og produksjonsmidlene sosialisert eller nasjonalisert.»

Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening foreslår:

Nr. 123

«LO må ha som målsetting et sosialistisk samfunnssystem i Norge.

Dette betyr at fagorganisasjonen må arbeide for at alle store bedrifter, banker og forsikringsselskaper overføres til samfunnets eie. Det er den eneste farbare vei for å gjennomføre industrielt demokrati.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret viser til Landsorganisasjonens vedtekter § 1, punkt 3 a) og b) og Fagkongressens vedtak i 1957, og forutsetter at arbeidet med disse spørsmål blir ført videre så raskt som utviklingen og situasjonen tilsier det.

NORSK JERNBANEFORBUND,

Statsbanenes Verkstedsforening, Narvik, foreslår:

Nr. 124

«Vi foreslår at det tas skritt til at banker, forsikringsselskaper og storbedrifter nasjonaliseres.

Dette er en av de saker den 19. Kongress i LO gjorde vedtak i. Vår forening foreslår derfor at den 20. Kongress i LO beslutter at de vedtak som ble gjort på den 19. Kongress settes ut i livet.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget anbefales.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 125

«Nasjonalisering av banker, forsikringsselskaper og storbedrifter. Landsorganisasjonens 20. Kongress ber landets Regjering å sette fort-

gang i dette arbeid, som også den 19. Kongress gjorde vedtak om. Saken har ennå ikke funnet sin løsning.»

Nr. 126 *Stavanger Blikkembalasjearbeiderforening foreslår:*

«Fagkongressen 1961 krever av Regjering og Storting at det settes fortgang i å nasjonalisere storbankene, storbedriftene og forsikrings-selskapene i Norge.»

Motivering:

Til tross for at Fagkongressen 1957 gjorde vedtak i saken, er vi ikke kjent med at det er foretatt noen bestrebelser på å få saken reist, langt mindre løst.

Nr. 127 *Avd. 123, Jørpeland, foreslår:*

«Kongressen oppfordrer storting og regjering til å vedta en lov som gir myndighetene rett til å gripe inn overfor bedrifter som blir ledet på en slik måte at det kan få økonomiske skadevirkninger for samfunnet.»

Motivering:

Vi har sett eksempler på at familieeide bedrifter har trukket ut så meget av fortjenesten til privat bruk, at det ikke har vært noe igjen til investering og fornyelse av produksjonsutstyr, og ellers ledet bedriftene på en slik måte at arbeiderne og samfunnet har blitt direkte skadelidende.

Nr. 128 *Avdelingen foreslår videre:*

«Kongressen gjentar og understreker sitt vedtak på forrige Kongress om nasjonalisering av banker og forsikringsselskaper, og krever av Storting og Regjering at det blir fortgang i saken.»

Motivering:

Den private kontroll av banker og forsikringsselskaper hindrer arbeiderne i å gjennomføre en rettfærdig fordeling av samfunnets goder og produksjon. Arbeiderbevegelsen vil aldri få noen reell økonomisk makt i samfunnet så lenge noen få per-

soner kontrollerer og behersker mesteparten av kapitalen i Norge, og dermed det økonomiske liv.

Forbundsstyrets uttalelse:

Til de forslag som vedrører disse spørsmål vil Forbundsstyret uttale:

Etter at det nå er inngått avtale som tar sikte på kontroll av bankenes virksomhet og som forutsetter at disposisjoner fra private finansinstitusjoner kan diskuteres i offentlige, ansvarlige organer, mener Forbundsstyret at en bør avvente resultatene av disse tiltak. Viser disse tiltak seg å være lite effektive, må LO's Representantskap i kongressperioden ta saken opp til ny behandling, med sikte på nasjonalisering.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Herøya Arbeiderforening foreslår:

Nr. 129

«Forsikringsselskapene og bankene nasjonaliseres.»

Forbundsstyrets innstilling:

Oversendes uten innstilling.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 130

«Avdelingen krever at LO's Kongress uttaler seg prinsipielt for nasjonalisering av nøkkelindustrien, banker, forsikringsselskaper og liknende finansorganisasjoner i den hensikt å få kontrollen over landets økonomiske liv.»

Forbundsstyret tiltrer forslaget og viser til Arbeiderpartiets politikk.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Papirarbeidernes Forening, Sarpsborg, foreslår:

Nr. 131

«Storbankene settes under statskontroll. Det henvises til den store innflytelse disse storbanker har over store deler av det økonomiske liv.»

Nr. 132 *Krokstad Fagforening foreslår:*

«Nasjonalisering av banker, forsikringsselskaper og storbedrifter. På tross av at 19. Kongress i LO gjorde vedtak i saken, er vi ikke kjent med at det er gjort noen bestrebelse for å få saken reist, langt mindre løst.

20. Kongress i LO krever av Regjering og Storting at det settes fortgang i å nasjonalisere storbankene, storbedriftene og forsikringsselskapene i Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret slutter opp om Regjeringens arbeid med saken.

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 133 *Stavanger Trearbeiderforening foreslår:*

«LO-Kongressen krever av Regjeringen at bank- og forsikringsvirksomhet snarest blir nasjonalisert.»

Motivering:

Disse institusjoner inntar og har en avgjørende innflytelse på den økonomiske aktiviteten i samfunnet og på pengeverdien, og nasjonalisering av disse institusjoner vil være et steg fram for å skape større velstand og en rettferdig fordeling av samfunns-godene.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget tiltres.

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON, JØRPELAND, foreslår:

Nr. 134

«1. Kongressen gjentar og underskriver sitt vedtak på forrige Kongress, om nasjonalisering av banker og forsikringsselskaper, og krever av Storting og Regjering at det blir fortgang i saken.»

Motivering:

Den private kontroll av banker og forsikringsselskaper hindrer arbeiderne i å gjennomføre en rettferdig fordeling

av samfunnets goder og produksjon. Arbeiderbevegelsen vil aldri få noen reell økonomisk makt i samfunnet så lenge noen få personer kontrollerer og behersker mesteparten av kapitalen i Norge, og dermed det økonomiske liv.

- «2. Kongressen oppfordrer Storting og Regjering til å vedta en lov som gir myndighetene rett til å gripe inn overfor bedrifter som blir ledet på en slik måte at det kan få økonomiske skadevirkninger for samfunnet.»

Nr. 135

Motivering:

Vi har sett eksempler på at familie-eide bedrifter har trukket, så meget av fortjenesten til privat bruk, at det ikke har vært noe igjen til investering og fornyelse av produksjonsutstyr, og ellers ledet bedriftene på en slik måte at arbeiderne og samfunnet har blitt direkte skadelidende.

STAVANGER OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 136

«Fagkongressen 1961 krever av Regjering og Storting at det settes fortgang i å nasjonalisere storbankene, storbedriftene og forsikrings-selskapene i Norge.»

Motivering:

Til tross for at Fagkongressen 1957 gjorde vedtak i saken er ikke vi kjent med at det er foretatt noen bestrebelser på å få saken reist, langt mindre løst.

Statens forhandlingsorganisasjon — Norsk Arbeidsgiverforening.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND foreslår:

Nr. 137

«Kongressen gir sekretariatet i oppdrag å medvirke til opprettelsen av en statens forhandlingsorganisasjon for de bergverksbedrifter hvor staten representerer hovedinteressene, og at de statsbedrifter som står tilsluttet Norsk Arbeidsgiverforening blir utmeldt derfra.»

Motivering:

Statens interesser innen bergverksindustrien er stadig økende. I dag representerer disse bedrifter ca. halvparten av samtlige ansatte innen denne sektor av industrien, og vil i årene som kommer, få en betydelig øking blant annet ved at det blir satt i gang drift ved Rana Gruver, Joma Bergverk m. m. Av bergverk hvor staten er hovedinteressent, står følgende som medlemmer av Norsk Arbeidsgiverforening: A/S Sydvaranger, Fosdalen Bergverksaktieselskap, A/S Stordø Kisgrube og Rana Gruber. Vi finner det derfor lite hensiktsmessig at disse bedrifter skal fortsette medlemskapet i Norsk Arbeidsgiverforening, som politisk sett vel må sies å ha et ganske annet syn enn det fagbevegelsen representerer med hensyn til samfunnets videre utbygging.

Forslag om opprettelse av en statens forhandlingsorganisasjon har tidligere vært behandlet av LO's Kongress i 1953, da det forelå forslag fra Skorovass Fagforening, tilsluttet vårt forbund, samt fra Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer. Kongressen vedtok at forslagene ble oversendt Sekretariatet.

NORSK HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUND

Nr. 138 *Spisevognselskapets Personalforening*, tilsluttet Norsk Hotell- og Restaurantarbeiderforbund, fremmer følgende forslag til LO's Kongress 1961:

«LO's Kongress gjøres kjent med at Norsk Hotell- og Restaurantarbeiderforbund og Norsk Arbeidsmandsforbund tidligere har oversendt anmodning til Regjeringen om at denne fremmer proposisjon om at statens bedrifter og de bedrifter hvor staten er hovedinteressent, ikke kan stå som medlemmer av Norsk Arbeidsgiverforening.

Forbundene har foreslått at det opprettes en statens tarifforening hvor alle statens bedrifter og de bedrifter hvor staten er hovedinteressent, skal stå tilsluttet.

«LO's Kongress innbys til å slutte seg til den foran nevnte uttalelse, og henstiller til Regjeringen at denne tar spørsmålet opp og fremmer saken snarest mulig.»

Motivering:

A/S Norsk Spisevognselskap har som formål drift av jernbanerestauranter, hoteller og spisevogner rundt i landet. Selskapet er stiftet den 21. desember 1918. Aksjene i foretaget eides tidligere av NSB og Norsk Hovedjernbane, men etter at sistnevnte gikk helt over til staten, har denne nå overtatt samtlige aksjer i nevnte selskap på 2 nær.

I samband med dette er det forslag oppe om å la det hele gå over til rent statsselskap, men det ble besluttet å opprettholde foretaget som Aksjeselskap. Utad er det ingen forandring, men det oppnevnte styret må — når det gjelder større saker, forelegge disse for departementet.

Norsk Spisevognselskap er i dag det største foretaket innen hotell- og restaurantnæringen her i landet, og driver inn- til 38 restauranter og hoteller. Selskapet er medlem av Norsk Arbeidsgiverforening, og støtter opp om denne forenings politikk. Selskapets kontorsjef har i en årrekke vært medlem av NAF's forhandlingsutvalg for hotell- og restaurantnæringen.

Vi er av den oppfatning at statens bedrifter og bedrifter hvor staten er hovedinteressent, er folkets eiendom. Det er derfor uforenlig med de demokratiske prinsipper at disse bedrifter gjennom sitt medlemskap i NAF understøtter denne forening, og på denne måte tar del i de private arbeidsgiveres kamp for å forringe arbeidernes og funksjonærenes sosiale og økonomiske standard.

I 1953 behandlet Kongressen dette spørsmål, og saken ble oversendt Sekretariatet. Den videre behandling av saken kjenner vi ikke, men vi er av den oppfatning at Kongressen nå bør vedta ovennevnte henstilling.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget tiltres.

Statens anleggsdirektorat.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 139 *Finneid Jernbanearbeiderforening foreslår:*

«Landsorganisasjonen fremmer for Storting og Regjering krav om at alle statens anleggsbedrifter blir lagt inn under et statens anleggsdirektorat, slik at statens arbeidere får sammenhengende ansiennitet om de må flytte over fra den ene sektor til en annen.»

Motivering:

Det må være en fordel for staten å ha all anleggsdrift samlet under én administrasjon med hensyn til det maskinelle utstyr, som da lettere kan benyttes der det er behov for det.

Forbundsstyrets innstilling:

Det vises til landsmøtevedtak 1955 om at det bør opprettes et statens anleggsdirektorat som kan koordinere statens anleggsvirksomhet.

Statens overtakelse av kraftforsyningen.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 140 *Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:*

«All forsyning av elektrisk kraft overtas av staten, slik at kraftprisen blir lik over hele landet.»

Motivering:

Slik det er nå kan en oppleve at to nabokommuner har meget stor skilnad i strømprisen, f. eks. Trondheim og Strinda. Vi mener at slikt ikke hører hjemme i et land styrt etter sosialistiske retningslinjer.

Forbundsstyrets uttalelse:

Etter Forbundsstyrets oppfatning kan spørsmålet om lik

kraftpris for hele landet ikke ha noe med statens overtakelse av kraftforsyningen å gjøre.

Dette spørsmål må etter forbundsstyrets mening ordnes på annen måte.

Forbundsstyret kan ikke anbefale forslaget.

Arbeidernes andel i produksjonsøking.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nustadfoss Arbeidsmandsforening, Meråker, foreslår:

Nr. 141

«Fagorganisasjonen må gå inn for at arbeiderne må få sin rettferdige del av produksjonsøkingen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget gis prinsipiell tilslutning. Forslaget er i samsvar med fagorganisasjonens prinsipielle syn, selv om en er klar over de vanskeligheter som oppstår når det gjelder fordelingen av de resultater som frambringes ved produksjonsøking mellom bedrift, arbeiderne, forbrukerne og samfunnet.

Regnskapssystemer.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Platearbeidernes Forening, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 142

«Kongressen henstiller til Regjeringen å fremme proposisjon til lov om ensartede regnskapssystemer for all næringsvirksomhet som er skattepliktig i dette land.»

Motivering:

Etter sigende har aksjeselskap eller annen privat næringsvirksomhet sitt eget regnskapssystem som det er svært vanskelig for andre å kunne forstå og bedømme, så det må være ønske-

lig og nødvendig å gjøre en endring heri, så man muligens kunne komme, uten tvil, det store skattesvik til livs.

Henviser for øvrig til uttalelse på tidligere Kongress av daværende revisor Torjus Graver.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret henviser til at samme sak har vært behandlet på Fagkongressen 1953 og 1957, også i forbindelse med overenskomst om produksjonsutvalg.

Avd. 13, Fredrikstad's forslag oversendes sekretariatet.

Aksjeutbyttebegrensning.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 143

Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«At Fagkongressen gjør vedtak om å fremme forslag til Stortinget om at loven om utbyttebegrensning blir skjerpet, slik at det ikke kan gis mer enn 5 prosent i aksjeutbytte og at det ikke kan gis dispensasjoner fra denne lovbestemmelse.»

Motivering:

Vi kan ikke innse at den påtenkte opphevelse av utbyttebegrensningen i forbindelse med den utenlandske kapitalinvestering i norsk industri er forenlig med LO's formålsparagraf.

Forbundsstyrets vedtak:

Til forslaget om aksjeutbyttebegrensning vil forbundet vise til at det tidlig tok standpunkt til dette spørsmål. Forbundet har gitt sin tilslutning til opphevelse av aksjeutbyttebegrensning under visse forutsetninger bl. a. med den reservasjon at en forbeholder seg å komme tilbake til spørsmålet hvis ordningen skulle føre til utglidninger som ikke de fagorganiserte er tjent med. Forbundet har for øvrig presisert sitt syn nærmere om dette spørsmål i lederartikkel i fagbladet nr. 1/1960.

Industriregulering.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Kristiansund Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 144

«Landsorganisasjonen i Norge må i sterkere grad enn hittil gjøre sin innflytelse gjeldende overfor Regjeringen for gjennomføring av en alminnelig industriregulering i Norge, i lovs form.»

Motivering:

Det er en kjent sak at ganske store deler av vårt land, særlig distriktene Nordmøre med Kristiansund, Nord-Trøndelag og hele den nordligste del av landet, mangler industri som kan skape sikre arbeidsplasser for hele befolkningen i disse strøk. Resultatet er stor arbeidsledighet i lange perioder av året og en senket levestandard for den del av befolkningen dette går ut over.

De her nevnte distrikter sitter inne med store ressurser av følgende for ny industrireisning så viktige faktorer:

1. Elektrisk kraft.
2. Industritomter.
3. Overflod av arbeidskraft.

Radio og presse har gjentatte ganger i løpet av 1960 meldt om at bedriftene på begge sider av Oslofjorden og ellers på Øst- og Sørlandet, har gått med innskrenket drift på grunn av mangel på arbeidskraft. Mange hundre arbeidsledige fra de industifattige strøk er formidlet til industien på Øst- og Sørlandet. Eksempelsvis kan nevnes at i løpet av sommeren 1960 ble formidlet ikke mindre enn 200 arbeidere bare fra Kristiansund by, i langt overveiende grad til disse strøk. Et liknende forhold er også gjeldende for de andre industrifattige strøks vedkommende. En skal her være merksam på at den formidlede arbeidskraft i vesentlig utstrekning gjelder dyktige fagarbeidere.

De foruroligende perspektiver en slik utvikling viser fram til skulle være klar for alle. For bygningsarbeiderne betyr det bl. a stagnasjon i byggevirksomheten i de strøk som tappes for fagarbeidere. En del av de mange nye bygg som er bygd i «de

underutviklede områder» vil tømmes for sikre leieboere. Mangelen på boliger vil bli enda større i de industritette strøk, samtidig som strømmen av fagarbeidere til disse strøk må økes for å tilfredsstille behovet. Kort sagt: En utvikling som viser fram til, på lang sikt, en avfolkning av store deler av landet, og enda større konsentrasjon av boliger og ny industri i de områder som vanskelighetene med mangel på arbeidskraft allerede på forhånd er et stort problem.

Vi er kjent med at i England er en industriregulering gjennomført. Også i Norge har Regjeringen gjennomført en form for regulering av de store industribedrifter som er bygd i statens egen regi, men dette er ikke nok. Statsmyndighetene må også gripe regulerende inn når det gjelder å spre nye private industriforetak av noenlunde størrelsesorden.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget tiltres og foreslås oversendt det kommende Sekretariat.

Sosiale trygder.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 145 *Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening foreslår:*

«LO's Kongress krever at Regjering og Storting går inn for at premien for trygdeordningene legges på beskatningen.»

Nr. 146 *Hønefoss og Omegn Bygningsarbeiderforening foreslår:*

«LO's Kongress 1961 henvender seg til Regjering og Storting med krav om at finansieringen av trygdeordningene legges over på beskatningen.»

Motivering:

Den finansiering som nå er av trygdene er en alt for stor belastning for lønnsinntakerne, og en fritakelse for de med størst fortjeneste.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget kan ikke tiltres.

Sarpsborg Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 147

«LO gjør sin innflytelse gjeldende slik at folketrygden kan bli gjennomført så snart som mulig — og under alle omstendigheter før utløpet av inneværende stortingsperiode.»

Kristiansand Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 148

«Folkepensjoneringen søkes gjennomført snarest, aldersgrensen settes til 65 år og pensjonsgrunnlaget må bli som ved andre pensjoner.

Når en arbeider har arbeidet til han fyller 65 år, vil han vanskelig kunne følge med i produksjonslivet hvis den tekniske utvikling fortsetter i samme tempo som hittil. Det har vist seg at det allerede nå er mange som vil slutte i arbeidslivet ved fylte 65 år, men av frykt for utkommet tør de ikke slutte i denne alder.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene oversendes det kommende Sekretariat.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Trondheim Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 149

«LO reiser krav til statsmyndighetene om å få en mer rettferdig fordeling av avgiftene til sosiale trygder.»

Motivering:

Avgiftene til sosiale trygder har steget betydelig i de siste år og er særlig tyngende for lønnstakere med lave inntekter. Vi har mange lønnstakere som ligger i inntektsklassene 6—11 000 kroner, og det virker urettferdig at de skal betale like mye i avgifter til Uføre- og Alderstrygden som de lønnstakere som har en årsinntekt av 20—30 000 kroner eller mer. Det må være en nærliggende oppgave for fagorganisasjonen å være med å lette de økonomiske byrder for lønnstakere med lave inntekter.

Stavanger Blikkemballasjarbeiderforening foreslår:

Nr. 150

«Kongressen retter krav til Regjering og Storting om at finansieringen av trygdeordningen legges over på beskatningen — *statsskatten.*»

Motivering:

Finansieringsmåten for trygdene er i dag en for stor belastning for lønnstakerne og en fritakelse for de som har den største inntekt og fortjeneste.

Fra forbundsstyret:

Det forslagene berører er allerede under utredning i skatteutjevningskomitéen. Komitéens innstilling vil foreligge for Stortinget i begynnelsen av 1961.

Forbundsstyret mener at man må avvente forannevnte innstilling før det kan tas stilling til forslagene.

NORSK MURERFORBUND

Nr. 151 *Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Utbetaling av sosiale ytelser m.v. gjennom fagorganisasjonen. Organisasjonen søkes styrket ved å ta opp arbeidet med å få utbetaling av trygder, pensjoner m.v. gjennom fagorganisasjonen.»

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 152 *Krokstad Fagforening foreslår:*

«At LO's 20. Kongress inngår til Regjering og Storting med krav om at finansieringen av trygdeordningene legges over på beskatningen.»

Motivering:

Den finansiering som nå er av trygdene er en altfor stor belastning for lønnstakerne — og en fritakelse for de med den største fortjeneste.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltre forslaget.

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Stavanger Trearbeiderforening foreslår:

Nr. 153

«LO må arbeide for at finansieringen av de forskjellige trygdeordninger omlegges, slik at de i sin helhet blir betalt av arbeidsgiverne. Subsidiært: Overføres til beskatningen.»

Stavanger Trearbeiderforening foreslår:

Nr. 154

«LO må få fagorganisasjonen som et ledd ved utbetaling av en eller annen trygdeordning, (eks. Arbeidsløysetrygden), slik at det blir en selvfølge å stå organisert og holde sitt medlemskap i orden.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget tiltres i prinsippet.

STAVANGER OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 155

«Kongressen retter krav til Regjering og Storting om at finansieringen av trygdeordningen legges over på beskatningen — statskatten.»

Motivering:

Finansieringsmåten for trygdene er i dag en for stor belastning for lønnstakerne og en fritakelse for de som har den største inntekt og fortjeneste.

Pensjoner.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Longyearbyen Arbeiderforening, Svalbard, foreslår:

Nr. 156

«Landsorganisasjonens Kongress må bruke hele sin autoritet for å få pensjonsspørsmålet løst. Det må kreves, at hvis det ikke nytter ad forhandlingsveien, må Landsorganisasjonen utvirke at staten griper inn, og får gjennomført en tilfredsstillende pensjonsordning ved lov for gruveindustrien og for øvrig også for hele den private industri. Det må også kreves fastsatt en lavere pensjonsalder for gruvearbeiderne enn vanlig, helst innen 65 år.»

Motivering:

Når det gjelder dette for gruvearbeiderne så aktuelle spørsmål er vi fullt merksam på hva det tidligere er gjort i denne saken. Vi er kjent med det fellesmøte mellom partene som fant sted i oktober 1956, og som resulterte i at det ble nedsatt en komité, bestående av tre representanter fra hver av partene, med det mandat å arbeide videre med pensjonsspørsmålet. Vi er kjent med resultatet av komitéens arbeid, som ved utgangen av 1957 innskrenket seg til å foreligge som en utredning om spørsmålet.

Vi er også kjent med at Norsk Arbeidsmandsforbund ved flere anledninger har forsøkt å få forhandlinger i gang igjen, men er blitt avvist under henvisning til den økonomiske utvikling innenfor bergverksindustrien i de senere år og samtidig under henvisning til de forhandlinger som er i gang mellom LO og NAF om en generell pensjonsordning.

Det er meget beklagelig at det ikke har vært mulig å få løst dette for gruvearbeiderne så brennende spørsmål. Gruvearbeiderne er vel den gruppe som først og fremst skulle ha krav på å ha en trygget alderdom med det anstrengende og farefulle arbeid i mørke gruver, med fare for før eller senere å bli rammet av silikosen.

Nr. 157 *Selbu og Tydal Vegarbeiderforening* foreslår:

«Landsorganisasjonen må gå inn for å løse pensjonssaken for de fylkeskommunale vegarbeidere. Da den nye veglov ser ut til å dra i langdrag, bør saken nå fremmes ved en direkte henvendelse fra Landsorganisasjonen til Storting og Regjering.

Saken må kreves løst innen 1. juli 1961. Likeså bør pensjonsattsene for statsarbeiderne heves opp til et nivå som står i forhold til dagens prisnivå.»

Nr. 158 *Nordens Klippe, Kirkenes*, foreslår:

«Da pensjonsspørsmålet ennå ikke er løst, må dette snarest løses. Pensjonsalderen må settes til 65 år. Denne viktige sak må løses på det politiske plan.»

Finneid Jernbanearbeiderforening foreslår:

Nr. 159

«Det gjøres fortlgang i nedsettelsen av pensjonsalderen for statens jernbanearbeidere fra 65 til 62 år ved søknad, i likhet med samme gruppe som ved driftsbanene, samt å heve pensjonsgrunnlaget.»

Motivering:

Det vil være vel kjent at en anleggsarbeider som har drevet dette arbeid som sitt levebrød, han er, med få unntakelser, helt utslitt i sekstiårsalderen, og av sysselsettingsmessige grunner må det vel være bedre å få yngre krefter inn i arbeidslivet.

Grubenes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn, foreslår:

Nr. 160

«Pensjonsspørsmålet må løses snarest. En må snarest ta opp nye forhandlinger med Norsk Arbeidsgiverforening. Pensjonsalderen for gruvearbeidere må settes til 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

På det tidspunkt Forbundsstyret skulle ta standpunkt til forslagene var det kjent gjennom avisene at NAF og LO var blitt enige om en pensjonsordning. Da forslaget innhold ikke var kjent i detaljer, finner Forbundsstyret ikke å kunne ta stilling før pensjonsordningen er behandlet i Representantskapet.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 161

«Vi vil foreslå at Fagkongressen tar opp spørsmålet om å senke pensjonsalderen fra 70 år til 65 år med adgang for de som ønsker å fortsette i arbeidslivet utover denne alder med grense opp til 70 år. Det forutsettes at pensjonen bibeholdes mellom 65 og 70 år.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Den nærliggende oppgave må være å få hevet pensjonenes størrelse før man eventuelt går til nedsettelse av pensjonsalderen. Forslaget kan, under henvisning hertil, ikke tiltres.

Nr. 162

Kristiansund Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«Bedriftspensjonering gjennomføres med lov, ikke forhandlingsveien.»

Forbundsstyret uttaler:

Vi er av den mening at alle forhold tatt i betraktning er det en fordel å få gjennomført bedriftspensjonering gjennom tariffavtalene og det vises for øvrig til det vedtatte fellesforslag av 1958.

Vi kan således ikke slutte oss til ovennevnte forslag.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 163

Høyanger Kjemiske Industriarbeiderforening foreslår:

«LO's kongress går inn for at pensjonsalderen ikke blir høyere enn 68 år, og for den elektrokjemiske — og andre beslektede industrier enda lavere.»

Motivering:

Rent menneskelig sett er det ikke riktig at arbeidernes pensjonsalder er over 68 år med den rasjonalisering og økt arbeids-effektivisering som vi har i dag.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret henviser her til den innstilling som foreligger som forslag når det gjelder bedriftspensjon og det eventuelle resultat dette vil få på Representantskapsmøtet som skal avgjøre saken.

Nr. 164

Herøya Arbeiderforening foreslår:

«Pensjonsalderen i kjemisk industri bør ikke overstige 65 år.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret henviser her til den innstilling som foreligger som forslag når det gjelder bedriftspensjon og det even-

tuelle resultat dette vil få på Representantskapsmøtet som skal avgjøre saken.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Ingeniørvesenets Arbeiderforening, Trondheim, foreslår:

Nr. 165

«Fagkongressen må behandle spørsmålet om muligheten for en lavere aldersgrense enn 70 år. Dette gjelder så vel pensjonsalderen som aldersgrensen for overgang til alderstrygd. Hvis en kroppsarbeider i noen grad skal kunne få litt glede av sin alderdom og nyte sitt otium, må denne aldersgrense på 70 år senkes. I vedtaks form bør Sekretariatet for LO bli pålagt å reise denne saken på det politiske plan.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslaget oversendes LO.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Moss Cellulose & Papirarbeiderforening foreslår:

Nr. 166

«Pensjonsalderen.

Pensjonsalderen settes til 65 år for kvinner og 68 år for menn.»

Motivering:

Vi mener at pensjonsalderen som nå er 70 år er alt for høy. Den riktige aldersgrense burde være 60 år for kvinner og 65 år for menn. Men for å ta det skrittvis, tillater vi oss å anbefale forslaget på 65 år for kvinner og 68 år for menn. Forutsetningen for å gjennomføre forslaget må selvsagt være at alderstrygden følger aldersgrensen.

Forbundsstyrets innstilling:

Målet må være å få pensjonsalderen satt ned til henholdsvis 60 og 65 år.

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Nr. 167

b) Lovspørsmål.
Arbeidervernloven.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 168 *Nordens Klippe, Kirkenes, foreslår:*

«Landsorganisasjonen må søke å få endret Arbeidervernlovens bestemmelser om overtid dithen at tillitsmennene skal underrettes før overtid settes i verk.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er klar over at det er vanskelig i alle tilfelle å kunne få varslet tillitsmennene når overtid må settes i verk, men når det gjelder overtid som strekker seg over et lengre tidsrom og overtid som stadig gjentar seg, er forbundet enig i forslaget.

Nr. 169 *Norsk Arbeidsmandsforbund foreslår:*

«At LO arbeider for en endring i Arbeidervernloven som kan gi bedre vern av sykmeldte arbeidere, i forbindelse med retten til oppsigelse av disse.»

NORSK BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUND

Nr. 170 *foreslår:*

«Kongressen henstiller til Sekretariatet snarest mulig å søke gjennomført en endring i Arbeidervernlovens § 43, vern mot usaklig oppsigelse, med sikte på en nedsettelse av aldersgrensen og den nødvendige ansettelsestid for å komme inn under vernet.»

Motivering:

Ved lovrevisjonen i 1956 ble aldersgrensen satt ned fra 21 til 20 år og den nødvendige ansettelsestid ble kortet av fra 3 til 2 år. En er av den mening at tiden nå er inne for en videre utbygging av vernet, ved en ytterligere nedsettelse av aldersgrensen og den nødvendige ansettelsestid. En bør spesielt ta sikte på at også unge arbeidere kommer inn under vernet, idet en har erfaring for at et slikt behov er til stede.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Mandal Støperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 171

1. Skjerpet kontroll med Arbeidstilsynet.
2. Legeundersøkelse minst en gang i året av alle støperiarbeidere.»

Kristiansund N. Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 172

«Forlengelse av fristen for oppsigelse av sykmeldte fra 3 måneder til 1 år. (Arbeidervernlovens § 44.)»

Fra Forbundsstyret:

Som kjent har Arbeidervernloven vært under revisjon så sent som i 1958, slik at de punkter som er nevnt i forslagene må kunne tas opp til vurdering ved neste revisjon.

Når det gjelder skjerpet kontroll med Arbeidstilsynet, må dette i første rekke tas opp på det lokale plan, slik at de enkelte avdelinger og bedriftsklubber kan sende klager til de respektive organisasjoner hvis de mener at Arbeidstilsynet ikke fyller sin oppgave på det enkelte sted.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Høyanger Kjemiske Industriarbeiderforening foreslår:

Nr. 173

«Kongressen pålegger det nye Sekretariatet å arbeide for videre senkning av arbeidstiden.»

Motivering:

Ved gjennomføringen av 45-timersuken ble de dystre spådommer om stagnasjon og senket produksjon gjort til skamme, tvert om, overalt er det meldt om økt produksjon. La det derfor innenfor et rimelig tidsrom av kongressperioden være klart for ny arbeidstidsforkortelse, ikke som sist ca. 40 år fra 48 timer til 45 timers arbeidsuke.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

Forbundsstyret er kjent med at Landsorganisasjonens ledelse er interessert i og allerede arbeider med spørsmålet og som således fullt ut dekker de ønsker som foreligger i foreningens forslag.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 174 *Oslo Brannkorpsforening foreslår:*

«Kongressen pålegger Sekretariatet å gjøre henvendelser til Kommunal- og Arbeidsdepartementet om at Arbeidervernlovens arbeidstidsbestemmelse må gjøres gjeldende også for kommunalt brannvesen.»

Motivering:

Etter den tidligere lov kom ikke brannvesenet og brannvesenets personale inn under loven. Brannvesenet ansees som et ledd i den offentlige forvaltning.

Det er fastsatt ved kgl. resolusjon av 1937.

Etter den nye loven kom den offentlige forvaltning inn under loven fra 1. januar 1959.

Men i den nye loven er inntatt følgende bestemmelse:

«Kongen kan unnta arbeid i offentlig forvaltning helt eller delvis fra bestemmelsen i dette kapitel, når arbeidet er av så særegen art at det vanskelig lar seg tilpasse bestemmelsen i dette.»

Vi har i de senere år trodd at når den kommunale forvaltning kom inn under loven, så skulle også denne sak være i orden for yrkesbrannmennene.

Men det skulle vise seg at det gikk annerledes. Samarbeidskomitéen for yrkesbrannmennene, vårt forbund og LO har støttet oss i vårt arbeid med denne sak, men til tross for dette benyttet departementet seg av ovennevnte bestemmelse og satte branntjenestemennene i ellefte time utenfor Arbeidervernlovens arbeidstidsbestemmelse.

Vi kan være enig i at vårt arbeid er av en særegen art, men det skulle ikke hindre at branntjenestemennene kunne få f. eks. 56 eller 57 timer pr. uke.

Det lar seg ikke gjøre å komme inn på hele forhistorien til denne saken i en kort motivering, men av alle de uttalelser som Norges Byforbund, Norges Herredsforbund har innhentet, tillater vi oss å sitere avsnitt av uttalelse fra brannsjefen i Trondheim:

«Om den samlede ukentlige tjenestetid skal jeg bemerke at et brannvesen ikke kan gå på vanlig skiftarbeid. Det ville bli umulig å opprettholde nødvendig beredskapsarbeid og økonomisk nødvendig vedlikeholdsarbeid. Det ville også bli umulig å opprettholde den innvendige følelse av samhold som utgjør korpsånden. Denne er sikkert et vagt begrep for utenforstående, men jeg må slå fast at den er nødvendig i et brannkorps. Jeg mener at 24 timers tjeneste hvert 3. døgn er det lengste man overhodet kan strekke seg.»

Vi føyer til at vi er enige i denne uttalelsen, og understreker at vi ikke har tenkt å gå lenger.

Forbundsstyrets uttalelse:

Forbundsstyret anbefaler forslaget fra Oslo Brannkorpsforening.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Papirarbeidernes Forening, Sarpsborg, foreslår:

Nr. 175

«Arbeidervernlovens bestemmelse om overtid må gjøres klarere. Alt arbeid utenfor den ordinære arbeidstid — må være overtid.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Tofte Fagforening foreslår:

Nr. 176

«Arbeidstiden for vaktmannskaper ved industrielle bedrifter bringes i overensstemmelse med den arbeidstid som er fastsatt i Arbeidervernlovens § 23.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK SKOTØYARBEIDERFORBUND

Nr. 177 *Avd. 1, Oslo, foreslår:*

«I mange tilfelle har vi vært vitne til oppsigelser som etter vårt skjønn må betraktes som usaklig. Men fordi den oppsagte ikke har vært ansatt i bedriften i 2 år etter sitt fylte 20 år, har vi ikke kunnet prøvd saken ved domstolene. Det har også vært umulig å få diskutert en slik oppsigelse i NAF. Den har alltid blitt avvist som forhandlingsgrunnlag. Enhver må forstå den situasjon foreningen kommer opp i når en oppsagt arbeider kommer til foreningen og ber om beskyttelse, men ikke kan få det. Det er en tung belastning for oss å måtte avvise den oppsagte.

Vi ber derfor forbundet fremme dette forslag på kongressen:

«Kongressen bemyndiger LO's administrasjon til å ta opp spørsmålet om endringer i Arbeidervernlovens § 43, 1, første setning. Aldersgrensen og ansettelsestiden tas ut av setningen.

Subsidiært må aldersgrensen ikke settes høyere enn til 18 år, og ansettelsestiden ikke høyere enn 6 måneder.»

Forbundsstyret innstiller:

Forslaget tiltres.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Nr. 178 *Sentraladministrasjonens Tjenestemannslag foreslår:*

«Punkt 5 i Arbeidervernlovens § 24 utgår av loven i sin helhet.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Foreningen gir følgende motivering for sitt forslag:

«Vaktmesterne i statens tjeneste er den gruppe arbeidere som hardest, og etter vår mening også mest urettferdig, er rammet av denne paragrafs unntaksbestemmelser fra arbeidstidsbestemmelsene, idet staten under henvisning til lovens bestemmelser, konsekvent har hevdet at samtlige vaktmestere skal ha 57 timers arbeidsuke.

Under forhandlinger har det ikke vært mulig å komme fram til noe resultat for en eneste stilling.

Den omstendelige utvei å føre disse enkeltsaker inn for Arbeidstilsynsrådet for dom, som omfatter hundrevis av arbeidsplasser spredt over hele landet, ville sannsynligvis ikke bare denne generasjon i så fall være opptatt med, men formodentlig også kommende.»

Vårt Forbundsstyre har behandlet forslaget og slutter seg til dette. Forbundsstyret understreker dog at en i forbindelse med dette vedtaket ikke har hatt oversikt over hvilke konsekvenser det vil få for andre grupper i arbeidslivet, men mener at den gjeldende unntaksbestemmelse fra arbeidstidsbestemmelsene i Arbeidervernloven har virket meget uheldig for vaktmesterne i statstjenesten. Den har således ensidig kunnet utnyttes av arbeidsgiverparten til å pålegge vaktmesterne forlenget arbeidstid. Vi kjenner til at vaktmestere i privat tjeneste stort sett har tariffestet arbeidstid på 45 timer pr. uke. Tilsvarende avtaleforhold har det ikke vært mulig å komme fram til for vaktmesterne i statstjenesten, og vi er derfor henvist til den møysommelige vei å få hver enkelt vaktmesterstilling bedømt av Arbeidstilsynsrådet. En vil derfor sterkt anbefale at unntaksbestemmelsen fra de alminnelige arbeidstidsbestemmelsene i Arbeidervernloven blir søkt uttatt av loven.

Svalbard — Arbeidervernloven.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Longyearbyen Arbeiderforening foreslår:

Nr. 179

«Landsorganisasjonens Kongress 1961 tar opp spørsmålet om å få Arbeidervernloven i sin helhet gjort gjeldende også for Svalbard. Landsorganisasjonen må overfor Statens Arbeidstilsyn og/eller Kommunal- og Arbeidsdepartementet kreve at denne lov blir gjort gjeldende med øyeblikkelig virkning.»

Motivering:

Fra 1929 og fram til i dag har den alminnelige arbeidervernlov som gjelder i Norge, gjennomgått radikale endringer bl.a.

med hensyn til arbeidstiden. Da vi ved oppreise til Svalbard ikke kan få utflytting fra våre respektive hjemstedskommuner i Norge, må vi i høyeste grad betrakte oss som norske statsborgere, og da vi for øvrig i vesentlig grad er underlagt all annen norsk lovgivning, kan vi ikke forstå hvorfor den alminnelige arbeidervernlov som gjelder i Norge, ikke er blitt gjort gjeldende også på Svalbard.

Vi har ved samtlige tariffrevisjoner fra 1952 til og med 1959 krevd gjennomført 40 timers arbeidsuke under dagen, og fra 1959 45 timers uke for øvrige arbeidere. Noe positivt resultat på dette krav har vi til denne tid ikke oppnådd.

Fra lønnsnemndas kjennelse av 22. oktober 1959 siteres:

«Lønnsnemnda har på samme måte som lønnsnemnda i 1952 funnet at den ikke kan etterkomme arbeidernes krav om å gripe inn i lovgivningen i dette spørsmål.»

I 1957 ble det nedsatt en komité med representanter fra Statens Arbeidstilsyn, Store Norske Spitsbergen Kulkompani A/S, Landsorganisasjonen og Arbeidsmandsforbundet med direktør Hindal som formann. Formålet med den nedsatte komité var, etter som vi har forstått å fremme forslag om å få Arbeidervernloven i sin helhet gjort gjeldende også på Svalbard.

Ved tarifforhandlingene i 1957 og 1959 ble det som svar på arbeidernes krav henvist til denne komité, men noe konkret resultat av dette komitéarbeid er enda ikke blitt forelagt oss.

Foreningens tillitsmenn vil derfor gjøre Landsorganisasjonens Kongress kjent med at de på ingen måte kan ta ansvaret for de kaotiske tilstander dette kan medføre her oppe, om ikke spørsmålet blir løst snarest. Foreningens tillitsmenn kan ikke framlegge en fullgyldig forklaring på hvorfor en håndfull arbeidere på Svalbard så ugrunnet skal være holdt utenfor en arbeiderbeskyttelse og en arbeidstidsbestemmelse som ellers så å si hele den siviliserte verden er underlagt.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres og støttes fullt ut.

Ferieloven.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Løkken Grubearbeiderforening foreslår:

Nr. 180

Få med i Lov om ferie at ferien skal gis sammenhengende.»

Motivering:

Ved å dele opp ferien får en ikke den nytte av den som en bør ha. For de som har skolepliktige barn resulterer dette i at familien må holde seg hjemme da det jo bare er siste del av juni samt juli som er skolefri.

Forbundsstyrets innstilling:

LO bør gå inn for en forlengelse av ferien til 4 uker for samtlige lønnstakere.

NORSK BEKLEDNINGSARBEIDERFORBUND foreslår:

Nr. 181

Landsorganisasjonen i Norge oppfordres til å foreta de nødvendige skritt for å få Ferielovens § 6 endret således at fastlønte arbeidstakere får feriegodtgjøringen utregnet på grunnlag av den samme prosentatsats som andre arbeidstakere i § 7, dog ikke mindre enn 3 fulle ukelønninger hvis vedkommende har vært ansatt hele opptjeningsåret. For fravær som skyldes innskrenkning eller permisjon, gjøres intet fradrag i feriegodtgjøringen.»

Motivering:

Grunnen til at forbundet reiser denne sak er følgende:

I forbindelse med sommerferien 1958 gjennomførte 3 konfeksjonsfabrikker i Bergen og 1 fabrikk i Oslo, en 3 ukers driftsinnskrenking som medførte at arbeiderne ble uten lønn i denne tid. Som en av grunnene til innskrenkingen ble oppgitt ordremangel, hvilket bedriftene etter Arbeidervernloven må bære ansvaret for. Ved utbetaling av feriegodtgjøring til arbeiderne viste det seg at bedriftene hadde redusert feriegodtgjøringen, idet denne bare var beregnet på grunnlag av 11 måneder i opptjeningsåret 16. mai 1958 til 15. mai 1959. Bedriftene hadde fore-

tatt reduksjonen under henvisning til Ferielovens § 6, hvor det bl. a. heter:

«Har han hatt lønn bare en del av opptjeningsåret, skal han ha lønn i ferien regnet i forhold til den tid han har hatt lønn i opptjeningsåret. Halv måned eller mer regnes som hel måned, men kortere tid blir ikke regnet med.»

Forbundet har ført forhandlinger med Norsk Arbeidsgiverforening, uten resultat.

Forbundet er av den oppfatning at det ikke kan ha vært lovgivernes mening at lønnstakere i et tilfelle som nevnt foran, ikke skulle ha rett til full feriegodtgjøring. Det virker også eendommelig at lønnstakere, som i henhold til en avtale av 30. desember 1948 mellom NAF og LO under fravær inntil 15 dager (120 timer) i løpet av et opptjeningsår, har rett til full feriegodtgjøring.

Slik som § 6 i dag er utformet, får ukelønte arbeidstakere ikke feriegodtgjøring av *overtidsarbeid*, hvilket ofte fører til sterkt redusert feriegodtgjøring i forhold til akkordlønte arbeidstakere. Ved å nytte *prosentberegning*, vil ukelønte arbeidstakere få den samme rett til feriegodtgjøring for overtid som akkordlønte arbeidstakere.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 182 *Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:*

«Ferieprosenten må forhøyes slik at feriegodtgjørelsen gir adgang til effektiv utnyttelse av ferien.

Ferieåret bør følge kalenderåret for å muliggjøre arbeidernes kontroll med at de får den ferielønn de har krav på.»

Nr. 183 *Bergen Trelastarbeiderforening foreslår:*

Avdelingen krever Ferieloven endret på følgende punkter:

- a) Prosentavregningen forhøyes slik at den gir økonomisk dekning for 3 ukers ferie.
- b) For å sikre de lavest lønte ferie etter de samme prinsipper som nevnt under punkt a, må de være garantert et minstepeløp i ferielønn, eventuelt gjennom avsetning av kr. 0.50 pr. arbeidet time.

- c) Ferieåret følger kalenderåret.
- d) Det må gjennomføres en garantiordning, slik at tap av ferielønn hindres.
- e) Ferieboksystemet opprettholdes og utvides.
- f) Bestemmelsene i Ferielovens § 7 med prosenter gjøres også gjeldende for § 6.»

Tømrernes Fagforening, Bergen, — Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 184

Avdelingene krever Ferieloven endret på følgende punkter:

- «a) Prosentavregningen forhøyes, slik at den gir økonomisk dekning for 3 ukers ferie.
- b) For å sikre de lavest lønte ferie etter de samme prinsipper som nevnt under punkt a, må de være garantert et minstebeløp i ferielønn, eventuelt gjennom avsetning av kr. 0.50 pr. arbeidet time.
- c) Ferieåret følger kalenderåret.
- d) Det må gjennomføres en garantiordning, slik at tap av ferielønn hindres.
- e) Ferieboksystemet opprettholdes og utvides.
- f) Bestemmelsene i Ferielovens § 6 gjøres også gjeldende for § 7.»

Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Trondheim, foreslår:

Nr. 185

«Kongressen stiller krav til Storting og Regjering om at Ferieloven endres slik at den gir rett til 3 ukers sammenhengende ferie i sommermånedene.»

Motivering:

Det er en kjennsgjerning at de aller fleste arbeidsgivere benytter seg av Ferielovens rett til å oppdele ferien. Den 3. ferieuken blir av arbeidsgiveren lagt i de strengeste vintermånedene. Dette kan vel neppe sies å være Ferielovens forutsetning. Det er derfor nødvendig med en lovendring som gir arbeidstakeren rett til 3 ukers sammenhengende ferie i sommermånedene.

Mosjøen Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 186

«Ferielovens § 4 endres dithen at ferien gis i sammenheng i tidsrommet 16. mai—30. september.»

Motivering:

Norge med sin geografiske beliggenhet og sine klimatiske forhold gjør det nødvendig at ferien legges i sommerhalvåret.

Dette vil ha spesiell betydning for Nord-Norge.

Ferielovens forutsetning om at ferien skal ytes og nyttes som ferie kan ikke bli oppfylt ved at ferien blir delt. En stor del av lønnsinntakene har ikke råd til å feriere 2 ganger årlig.

Nr. 187

Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen, foreslår:

- a) Ferie skal gis sammenhengende 3 uker mellom 16. mai og 15. september.
Ferieavregningen (6,5 prosent) forhøyes slik at ferietaker har sikkerhet for at ferielønnen dekker utgiftene til ferien.
- b) Bestemmelsene i Ferielovens § 6 gjøres også gjeldende for § 7.
- c) Det må gjennomføres en garantiordning, slik at tap av ferielønn hindres.
- d) Ferieboksystemet opprettholdes og utvides.

Subsidiært:

Blir ferien delt mot arbeidernes ønske, heves ferieavregningen til 10 prosent. »

Motivering:

Vår avdeling mener at skal arbeidstakerne ha noe utbytte av 3 ukers ferie, må disse gis sammenhengende, dette av hensyn til både arbeidstakeren og hans familie. Det kan vises til utallige eksempler på at der hvor ferien er blitt delt mot arbeidernes ønske, er de 8 dagene ikke ferie, men fridager hjemme, grunnet at arbeideren ikke kan påta seg utgifter med to feriereiser. Arbeidsgiverne benytter også den delte ferie til arbeidsregulator.

Ved å gjennomføre obligatorisk plikt om at all ferieavregning skal avsettes i feriebøker, mener vår avdeling at man sikrer ferielønnen.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene oversendes det kommende Sekretariat for vurdering i forbindelse med det videre arbeid med Ferieloven.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Falconbridge Nikkelverks Arbeiderforening, Kristiansand S,
foreslår:

Nr. 188

- «1. Ferietiden utvides til 3 ukers sammenhengende sommerferie og en ukes vinterferie.»

Motivering:

De fleste lønnstakere i industrien er sterkt i mot at ferietiden blir praktisert som nå, med oppstykking til 14 dager om sommeren og én uke om vinteren og mener at minstekravet for sommerferie bør være 3 uker sammenhengende. Dette også av hensyn til at folk som vil reise over lengre avstander er avskåret fra dette da reisen er dyr og 14 dager er for kort tid sett i relasjon til reiseutgiftene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Forbundsstyret anser det viktigst i første omgang å forhøye feriegodtgjørelsen og at det ikke er mulig å oppnå både en forlengelse av ferietiden og forhøyelse av feriepengene på samme tid.

- «2. Feriegodtgjørelsen forhøyes og gjøres lik for alle.»

Nr. 189

Motivering:

Feriegodtgjørelsen pr. i dag er for lav. Den dekker bare tapt arbeidsfortjeneste og gir ikke stor anledning til reise. Det må derfor være et rimeligkrav at den forhøyes også til å kompensere den eventuelle 4. uke. — Likeledes må det være et sosialt krav at de som er lavest lønnte i en bedrift ikke skal ha den samme følelse av urettferdighet også i ferietiden.

Forbundsstyrets innstilling:

*Forslaget tiltres med samme motivering som anført av for-
eningen.*

«I Ferieloven av 14. november 1947 sies i en samlet framstilling ved Berger Ulsaker, byråsjef i Sosialdepartementet, i innledningen om Ferielovens hovedprinsipper på side 17, flg.: «Men Ferieloven utelukker ikke i seg selv at arbeidstakerne får bedre ferierett enn etter loven ved tariffen, individuelle avtaler eller regulativer.»

Som det framgår herav, kan det uavhengig av loven opprettes avtaler som er bedre.

Herøya Arbeiderforening henstiller derfor til LO's Kongress 1961, å fatte vedtak om snarest å søke opptatt forhandlinger om en bedre ferieavsetning enn den loven tilsier.»

Motivering:

Alle lønnstakere og vel også alle våre fremste tillitsmenn er enig om at ferieavsetningen slik som loven forutsetter, er alt for liten. Den første forutsetning for at en familie kan tilrettelegge en vellykket ferie, er at det økonomiske er sikret på forhånd.

I den nedsatte lovkomité i 1947 hevdet enkelte røster at en utvidelse av ferien og dermed også en større avsetning, ville kunne føre til svikt i produksjonen og en for sterk påkjenning for næringslivet i vårt land.

Forutsetningen for en vesentlig større ferieavsetning skulle være til stede i fullt mon.

Forbundsstyrets innstilling:

*Forslaget tiltres med samme motivering som anført av for-
eningen.*

NORSK MURERFORBUND

«Ferieprosenten må forhøyes, slik at feriegodtgjørelsen gir adgang til effektiv utnyttelse av ferien.»

Forbundsstyret tiltres forslaget.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Papirarbeidernes Forening, Sarpsborg, foreslår:

Nr. 192

«Ferielovens paragraf om feriens lengde må forandres slik at de helkontinuerlige arbeidere får sin ferie utenom sine opparbeidede fridager.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Orkanger Sagbruksarbeiderforening foreslår:

Nr. 193

«Arbeidernes tilgodehavende (lønn og feriepenger) må sikres ved bedrifter som går konkurs. Vi er kjent med at det fra LO's side arbeides med saken, men vi vil be om at arbeidet forseres i den utstrekning det er mulig, da den nåværende ordning er meget utilfredsstillende sett fra arbeidstakernes synspunkt.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret tar til etterretning det initiativ som Landsorganisasjonen har tatt overfor myndighetene i disse spørsmål og understreker nødvendigheten av en rask og positiv løsning av saken.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Sandefjord Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 194

«Det henstilles til LO å oppta krav til Regjeringen at det blir en klarere bestemmelse i Ferieloven, slik at en får lovfestet 3 ukers sommerferie. Slik det praktiseres i dag, virker loven svært vilkårlig, og avgjørelsen ligger hos hver enkelt arbeidsgiver.»

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget fra avd. 34, Sandefjord.

Krav om sikring av arbeidernes lønn og feriepenger i konkursbo.

NORSK BYGNINGINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 195 *Bygningsindustriarbeidernes Stedsstyre, Bergen, foreslår:*

«Retningslinjene for kontrollørens virke omfatter bl. a. kontroll av feriebøker-lønn. Det ligger i sakens natur at dette vil bli meget omfattende og kreve stor innsats. På stedsstyrets møte den 25. april d. å. ble saken diskutert. Spørsmålet reiste seg her om mulighetene for kontroll og sikkerhet for ferielønn når det gjelder de av forbundets medlemmer som ikke kommer inn under bestemmelsen om feriebøker-merker.

Det ble vedtatt å tilskrive forbundet i den hensikt å tilskynde til at man ved givende anledning får fastslått bestemmelser, eventuelt i Ferieloven, som kan gi fullgod sikkerhet for at arbeidstakerne til enhver tid er sikret sine feriepenger. Herunder må spørsmålet om avsetting av feriepenger på spesiell konto i bank komme inn, med anledning for arbeidernes tillitsmenn til å kontrollere disse konti.»

Nr. 196 *Oslo Stein-, Jord og Sementarbeideres Forening foreslår:*

«Kongressen fatter vedtak om at det opptas forhandlinger med Kommunal- og Arbeidsdepartementet, eventuelt Norsk Arbeidsgiverforening, om opprettelse av et garantifond for feriepenger.»

Motivering:

Da det har vist seg vanskelig i praksis å gjennomføre Ferielovens bestemmelser om kontroll av firmaets avsetninger av feriepenger, finner vi det nødvendig at arbeidstakere har sikkerhet for at feriepengene er til stede og vil bli utbetalt når ferie skal tas. Det kan vises til mange tilfelle hvor firmaets likviditet har vært så dårlig at feriepengene ikke er blitt avsatt og ikke har kunnet skaffes. Det sier seg selv at lønnstakeren og hans familie i slike tilfelle uforskyldt kommer opp i en meget vanskelig situasjon.

Nr. 197 *Nøtterøy Bygningsarbeiderforening foreslår:*

«Enhver lønnsuttaker sikres 1.-prioritet ved eventuelle konkursbo-oppgjør.»

Motivering:

Det har vist seg at lønnsnettakerer har tapt penger ved konkursboer. Det er som regel akkordfortjeneste og feriepenger, som er altfor store beløp for en lønnsnettaker å miste. Det ville være ønskelig om LO ved generelle forhandlinger om ny tariffavtale ville merke seg dette, og om mulig i lovs form få stadfestet lønnsnettakerens 1. prioritet for sine tilgodehavender i nevnte tilfelle.

Det skulle være unødvendig å kommentere dette nærmere da det vil være innlysende at en lønnsnettaker ikke kan unnvære sin opptjente lønn.

Kristiansand Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 198

«Det opprettes et garantifond for tilgodehavende feriepenger, akkordoverskudd og tilgodehavende lønn. Det viser seg ved mange bedrifters konkurser at det ikke er dekning for arbeidernes tilgodehavende, de får bare utbetalt en mindre del og i de fleste tilfelle etter lang ventetid.»

Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 199

«Arbeiderne må sikres mot tap av ferie ved konkurser o. l.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene oversendes det kommende Sekretariat for vurdering i forbindelse med det videre arbeid med Ferieloven.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Drammen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 200

1. LO tar opp arbeidet for å få feriepengene sikret 1.-prioritet hvis bedriften av en eller annen årsak må innstille sine forpliktelser, ved konkurser e. l.»

Motivering:

Det viser seg at det er mange tilfeller at folk taper feriegodtgjøring ved konkurser. Vi mener feriegodtgjøringen er en del av lønnen og må komme i samme juridiske stilling med hensyn til rettslig beskyttelse.

- Nr. 201 «2. For de bedrifter som i henhold til medlemskap i NAF og som ifølge avtale er fritatt for bruk av ferie bøker, skal NAF tre inn som garantist.»

M o t i v e r i n g :

Når det, så vidt vi forstår, etter krav fra NAF er gitt unntak fra bestemmelsen om ferie bøker mener vi det er på sin plass at NAF følger opp og gjør avtalen effektiv ved å overta garantien for de som etter avtalen gjør bruk av unntaksretten. Det ville være en erkjennelse av ansvaret overfor avtalen som NAF burde kunne akseptere.

Fra forbundsstyret:

Forbundsstyret sier seg enig i de synspunkter som kommer fram i ovennevnte forslag og regner med at det til Fagkongressen vil foreligge et resultat av den henvendelse LO gjorde til Kommunal- og Arbeidsdepartementet den 19. september 1960.

NORSK MURERFORBUND

- Nr. 202 *Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Arbeiderne må sikres mot tap av ferie ved konkurser og liknende.»

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Syketrygdloven.

- Nr. 203 *Kristiansund Bygningsarbeiderforening foreslår:*

«Landsorganisasjonen i Norge går inn for at bestemmelsene i trygdelovgivningen om frie trygdepremier for de arbeidsledige som får utbetalt stønad av ledighetstrygden blir utvidet til også å omfatte de arbeidere som har vært så lenge arbeidsledige at de ikke lenger er berettiget til ledighetsstønad.»

M o t i v e r i n g :

Slik som disse bestemmelser er i dag har alle arbeidsledige fri trygdekasse så lenge de er berettiget til arbeidsledighets-

stønad, men så snart ledighetsperioden overstiger det antall uker som berettiger til stønad, kommer de i gjeld til trygdekassen.

Når de så kan komme i arbeid, blir de trukket for trygdepermier i lønnen for hele den tiden de har vært arbeidsledige uten ledighetsstønad.

Vi mener dette er en så urimelig ordning at den snarest må bli rettet på.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget tiltres og foreslås oversendt det kommende Sekretariat.

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONSFORBUND

Avd. 103, Glomfjord, foreslår:

Nr. 204

«Fagkongressen gir sin tilslutning til at «familiemedlemmer» til arbeidstakere som har de nødvendige 45 premieuker i alt i arbeidsløshetstrygden, eller har 30 premieuker i løpet av en 12 måneders periode, gis tilskudd til yrkesopplæring på samme linje som arbeidstakere for øvrig.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget slik som det er utformet, men henstiller til LO's Kongress å utvirke at det blir nedsatt et offentlig utvalg til å gå gjennom Arbeidsløyetrygde- loven med sikte på en endring slik at de lokale eller fylkeskommunale arbeidsnemnder får større mulighet til å anvende midler til yrkesopplæring i visse arbeidsmessige situasjoner.

Det er forutsetningen at fagbevegelsen må være representert i et eventuelt utvalg.

Fra Sekretariatet:

Nr. 205

Alle lovspørsmål vil bli nærmere utredet, og innstilling vil bli forelagt Kongressen.

Dagsordenens punkt 5 b.

Fagorganisasjonens tariffpolitikk.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 206 *Grubernes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn*, foreslår:

«Landsorganisasjonens Kongress må nå vedta spørsmålet om forlenget ferie blir satt på dagsordenen som en av de saker som må løses først. Man må se på muligheten av å gjennomføre en ordning i likhet med den som nå er ved sin løsning i vårt naboland Sverige med økt ferie progressiv etter alder.»

Nr. 207 *Løkken Grubearbeiderforening* foreslår:

«Kongressen gir Landsorganisasjonens Sekretariat i oppdrag å oppta forhandlinger for å få gjennomført lengre ferie.

Motivering:

Tiden skulle snart være moden for å få en lengre ferie, et spørsmål som jo også er under arbeid i våre naboland. I særdeleshet er dette spørsmål aktuelt for gruvearbeiderne som i lengre perioder av året ikke ser lys dag samtidig som de står i et meget usunt arbeid.

Orkanger Arbeidsmandsforening og

Nr. 208 *Løkken Grubearbeiderforening* foreslår:

«Kongressen 1961 vedtar at det fra LO blir utredet spørsmålet om en annen form for beregninger av feriegodtgjørelsen.»

Motivering:

Med den form for beregning av feriegodtgjørelsen som nå nyttes, er det klart og likeså skremmende urettferdig at de lønns-takere som hele året går på laveste lønn også når feriegodtgjørelsen skal utbetales får langt mindre enn de øvrige, slik at de må streve med en dårligere økonomi både under arbeid og i fritid. Det er klart at det her må være grunnlag for en omlegging, slik at det kan bli en beregningsmåte med en viss progressjon slik at enkelte arbeidere hverken blir favorisert eller straffet dobbelt.

Forbundsstyrets innstilling:

Det bør skje en endring i utregningen av feriegodtgjøringen, og det henstilles til LO å arbeide videre med spørsmålet for å komme fram til en rettferdigere ordning.

Grubernes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn, foreslår:

Nr. 209

«Samme lønn for samme arbeid må snarest søkes løst. Det er et uverdige forhold at kvinner skal betales mindre enn menn når de står i samme arbeid. Dette kravet må tas opp med fornyet styrke.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget anses overflødig da LO allerede har gått inn for likelønnsprinsippet.

Grubernes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn, foreslår:

Nr. 210

«Helgedagsaftener som jul, påske og pinse må gjøres gjeldende som bevegelige helgedagsaftener med godtgjøring som for bevegelige helgedager for øvrig.»

Motivering:

Tre- og toskiftarbeidere taper som kjent et arbeidsskift når de har ettermiddag på disse dager. Dette må rettes på så langt som mulig slik at de får tilnærmedelsesvis full arbeidsuke.

Forbundsstyrets innstilling:

Skiftarbeidere som taper et skift nevnte dager bør få dette kompensert. En henstiller til LO å fremme krav om dette.

Grubernes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn, foreslår:

Nr. 211

«Landsorganisasjonens Kongress går inn for opprettelse av polar-tillegg i likhet med det som er gjennomført i noen av våre naboland.»

Motivering:

Det er en kjennsgjerning at mørketid og kulde er en stor påkjenning for de som må arbeide under slike forhold. Noen av våre naboland har tatt konsekvensen av dette og innrømmet kompensasjon for arbeidere som befinner seg i arbeid nord for

Polarsirkelen om vinteren. Det kan blant annet nevnes større utgifter til mer og varmere utstyr, større brenselutgifter, kraftigere kost m. m..

Forbundsstyrets innstilling:

LO anmodes om å ta spørsmålet opp til nærmere behandling.

Nr. 212 *Røssåga Anleggsarbeiderforening foreslår:*

«Landsorganisasjonen går inn for at arbeidstiden forkortes for arbeidere på tre skift slik at også denne gruppe blir delaktig i nedsettelsen av arbeidstiden.

For alt arbeid under dagen 40 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK BOKBINDER- OG KARTONNASJE- ARBEIDERFORBUND

Nr. 213 *Oslo Bokbinderforening foreslår:*

«40 timers arbeidsuke må søkes gjennomført for alle medlemmer av Landsorganisasjonen.»

Motivering:

Ifølge statistikken etter gjennomføringen av 45-timersuken, viser det seg at produksjonen har steget langt mer enn forutsatt. Det skulle ut fra dette være grunnlag for gjennomføring av 40 timers uke.

Forbundsstyret gir forslaget sin tilslutning.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 214 *Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening foreslår:*

«Foreningen foreslår at arbeidstiden settes ned fra 45 til 42½ timer pr. uke med full lønnskompensasjon, og at denne arbeidstidsnedsettelse gjennomføres med 5 dagers arbeidsuke.»

Motivering:

Kongressen i 1957 forutsatte at spørsmålet om en ytterligere reduksjon av arbeidstiden skulle reises så snart eventuelle tilpasningsvansker i samband med reduksjonen til 45 timer pr. uke var overvunnet og de internasjonale og nasjonale forhold gjorde det mulig.

En nøktern vurdering av de økonomiske forhold og erfaringene fra arbeidstidsreduksjonen i 1958 tilsier derfor at neste etappe mot 40 timers arbeidsuke bør gjennomføres snarest.

Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 215

«Etter forkorting av arbeidstiden fra 48 timer til 45 timer viser produksjonen en stigning med hele 9,5 prosent i de første 9 mnd. av året og dette skulle tilsi at 40-timersuken må innføres med full lønnskompensasjon.»

Malersvennenes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 216

«40 timers uke med kompensasjon for forkortelsen.»

Motivering:

Etter at 45-timersuken er blitt innført har produksjonen fortsatt å stige. En videre nedsettelse til 40 timer (5 dager med fri lørdager) er derfor etter vår mening gjennomførlig nå.

Bygningstapetserernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 217

«Forbundet anmodes om å legge fram forslag for Kongressen om forkortelse av arbeidstiden til 5 dagers uke med kompensasjon.»

Motivering:

Rasjonalisering og tekniske hjelpemidler har bidratt og bidrar fortsatt til at dette er gjennomførlig uten produksjonstap.

Vi viser i den forbindelse til den produksjonsøkning som har funnet sted siden arbeidstiden ble forkortet til 45 timers uke i 1958.

- Nr. 218 *Glassmestersvennernes Forening, Oslo*, foreslår:
«Fellesforhandlinger må i størst mulig utstrekning unngås. Kortere tariffperioder og sikrere indeksbestemmelser.»
- Nr. 219 *Isolatørernes Forening, Oslo*, foreslår:
«Møte i foreningen 4. oktober 1960 fattet enstemmig vedtak om henstilling til Kongressen at det stilles krav om innføring av 5 dagers arbeidsuke, 42½ arbeidstimer, med fridag hver lørdag.»
- Nr. 220 *Rengjøringskvinnenes forening ved nybygg, Oslo*, foreslår:
«42½ timers uke med fri hver lørdag.»
- Nr. 221 *Greåker Trearbeiderforening* foreslår:
«40 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon.»
- Nr. 222 *Hønefoss og Omegn Bygningsarbeiderforening* foreslår:
«Ved framtidige tariffrevisjoner føres forbundsvisse forhandlinger, bortsett fra saker av sosial karakter, som har felles interesse for samtlige forbund.»

Motivering:

Sett på bakgrunn av fellesavstemningen i siste tariffrevisjon og resultatet av denne for enkelte yrker og forbund, er vi av den oppfatning at dette ikke var noen heldig løsning, men at det for framtiden må være de enkelte forbunds medlemmer som tar avgjørelsen for sitt forbunds lønns- og overenskomstforhold innen de enkelte yrker.

- Nr. 223 *Tinfoss Sag- og Høvleriarbeiderforening, Notodden*, foreslår:
«Nedsettelse av arbeidstiden og lønnskompensasjon.
Bilag 5 A, avsnitt 2, punkt 6:
Ved sammenhengende fritid enkelte perioder av året. Det kan også bli spørsmål om andre ordninger. Bli bedriften og arbeidstakerne, eventuelt med bistand av organisasjonene, ikke enige skal følgende gjelde:

Der hvor det ikke er til hinder for produksjonen, skal det være lørdagsfri.»

Vennesla Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 224

«40 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon må bli gjennomført.»

Lumber Arbeiderforening, Kristiansand S. foreslår:

Nr. 225

«Foreningen, som var samlet til møte 30. oktober 1960, vedtok enstemmig å henstille til LO å ta med på Kongressens dagsorden kravet om fortsatt nedsettelse av arbeidstiden fram til 40 timer, fordelt på ukens 5 første dager.»

Kristiansand Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 226

«Nedsettelse av arbeidstiden til 40 timers uke med full kompensasjon.

Ved overgang fra 48 timers uke til 45 timer, er det en kjennsgjerning at produksjonen ikke har gått tilbake, men tvert om økt innen forskjellige grener av industrien. Man tror det vil bli vanskelig å peke på produksjonskurven og si når overgangen til 45-timersuken fant sted. Ved automatisering og omlegging av produksjonen i mer moderne former vil det skape et større krav til hver enkelt arbeider på hans arbeidsplass, dette fører igjen til at arbeidstiden må forkortes ytterligere.»

Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 227

«Tariffens utløpstid.

Det må settes meget inn på at ny tariffavtale trer i kraft fra samme dato som den gamle løper ut. Hvis det ikke er teknisk mulig å få avtalen i orden til denne dato, må det være et uomtvistelig krav at ny tariffavtale får tilbakevirkende kraft.»

Motivering:

Med den stadig stigende tendens i pris- og lønnsutviklingen har arbeiderne vært påført store tap ved hver tariffrevisjon. Arbeidsgiverne har anledning til å spekulere i dette. Ved at

tariffen får tilbakevirkende kraft, vil også de ha interesse av å få tariffen i orden i riktig tid.

Nr. 228

*Malersvennernes Forening, Bergen,
Bergen Trelastarbeiderforening,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen,
Glass- og Snekkersvennernes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Forkortelse av arbeidstiden.

Avdelingen understreker LO's prinsipielle krav om gjennomføring av 40 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon.

Subidiært:

Det fremmes krav ved første tariffrevisjon om gjennomføring av 42½ timers arbeidsuke fordelt på ukens 5 første dager med full lønnskompensasjon.

Motivering på kongressen.»

Nr. 229

*Malersvennernes Forening, Bergen,
Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen,
Glass- og Snekkersvennernes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Lønn under sykdom.

LO viderefører avtalen om dagpenger under sykdom slik at alle arbeidstakere får full lønn under sykdom.»

M o t i v e r i n g :

Det vises til at LO har medvirket til at en rekke grupper har oppnådd disse sosiale goder, og vi mener at dette krav også må kunne gjennomføres for alle medlemmer av LO.

Nr. 230

«Helgedagsgodtgjørelse.

Den nåværende avtale utgår.

Lov om 1. og 17. mai av 26. april 1947 med føresegner gjøres gjeldende også for de bevegelige helgedager som i dag omfattes av den nåværende avtale.

Tapsreglene i lov om 1. og 17. mai endres i flukt med vedtak på Norsk Bygningsindustriarbeiderforbunds landsmøte i 1959.»

*Malersvennenes Forening, Bergen,
Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,* foreslår:

Nr. 231

«Beskyttelse av eldre arbeidere.

Da det har vært en tiltakende tendens til at eldre arbeidere er blitt satt utenfor akkordlagene og arbeidsplassene, må det under tariffrevisjonen reises forslag om at alle akkordlag og arbeidsplasser skal sammensettes slik at det blir en rimelig fordeling mellom aldersgruppene.

Den gjennomførte tariffbestemmelse i Sverige kan brukes som grunnlag for utarbeidelse av forslaget.»

*Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,* foreslår:

Nr. 232

«Det må tas sikte på i det videre tariffarbeid at sosiale ytelser som er gjennomført ved avtaler og sosiale goder som er gjennomført ved lov, også kommer til utbetaling gjennom fagorganisasjonen. Som eksempel kan nevnes lønn under sykdom og Arbeidsløysetrygden.»

Motivering:

Den offisielle sysselsettingsstatistikk viser at det i dag er ca. 1 053 000 lønnstakere som er en stigning på 35 000 de siste 4 år. For samme tidsrom viser LO's medlemstall en nedgang på ca. 3200 fra 545 416 i 1956 til 542 154 i 1960. Dette vil si at ca. bare 50 prosent er organisert i LO. En av hovedårsakene til nedgangen i medlemstallet er at saker av sosial karakter som blir framkjempet ved tariffrevisjonene og ved politisk innsats, blir gjort gjeldende også for de uorganiserte.

Denne utvikling skaper ingen interesse for fagorganisasjonen blant de uorganiserte, og dette forhold er en alvorlig fare for fagorganisasjonens fortsatte virksomhet.

Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Trondheim, foreslår:

Nr. 233

«Fagorganisasjonens tariffpolitikk må for de kommende tariffrevisjoner legges slik an at forbundsvise forhandlinger fritt kan føres

for de respektive yrkesgrener, slik at de enkelte yrker får anledning til å fremme sine særkrav.»

Motivering:

Fellesforslaget med resultater av den 3-årige tariffperiode vi har hatt, viser tydelig at enkelte grupper blir liggende betydelig etter, og gir på ingen måte grunnlag for en solidarisk lønnspolitikk.

Nr. 234 «Arbeidstidsforkortelse.

Kongressen tilrår at samtlige forbund ved tariffrevisjonen stiller krav om 40 timers arbeidsuke med lørdagsfri og full lønnskompensasjon.»

Motivering:

Den sterke øking i produksjonen pr. arbeider og den maskinelle utvikling berettiger en slik nedsetting av arbeidstiden.

Nr. 235 *Jakobsnes Sag-, Tomt- og Høvleriarbeiderforening*, foreslår:

«1. Arbeidstiden forkortes til 40 timer pr. uke.

Nr. 236 2. Full lønn under sykdom.»

Forbundsstyrets vedtak:

De foreliggende forslag oversendes det kommende sekretariat til vurdering ved tariffrevisjonene.

For så vidt det gjelder arbeidstidsforkortelsen viser forbundsstyret til vedtak gjort på forbundets landsmøte i 1959 sålydende:

«Landsmøtet fornyer og understreker det prinsipielle mål om gjennomføring av 40 timers arbeidsuke med full kompensasjon.

Landsmøtet pålegger forbundsstyret — i samarbeid med LO — å arbeide videre med arbeidstidsforkortelsen. I forbindelse hermed må det til enhver tid, ut fra den produksjonsøking som foreligger og som gir grunnlag for høyere levestandard, overveies om vår andel skal tas ut i form av kortere arbeidstid eller i reallønnsstigning. Ved eventuell arbeidstids-

forkortelse må hele den økonomiske situasjon vurderes slik at kravene er realistiske, idet forkortelsen må skje uten at levestandarden senkes.»

NORSK ELEKTRIKER- OG KRAFTSTASJONS- FORBUND

Avdeling 225, Sør-Trøndelag, foreslår:

Nr. 237

«Det var på forskjellige hold stor pessimisme om hvordan 45 timers uke ville virke på produksjonen når den ble innført 1. mars 1959.

Den erfaring som man har fått er derimot meget gledelig, så vi vil be forbundet på Fagkongressen 1961 å ta opp til drøftelse en snarlig innførelse av 40 timers uke.»

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNKSJONÆRERS FORBUND

Sarpsborg Handels- og Kontorfunksjonærs For. foreslår:

Nr. 238

«Når Fagkongressen skal behandle tariffarbeidet, vil vi fraråde at det blir brukt 3-årige avtaler ved neste tariffoppgjør.»

Motivering:

Vi har erfaring fra den siste perioden, at våre medlemmer har blitt passive og interesseløse. Med kortere tariffperioder har man oftere kontakt med medlemmene.

Det er tross alt lønsspørsmålet som har størst interesse. Den lange perioden virker særlig uheldig for medlemmene innen vårt forbund, hvor ingen lønnsglidning finner sted.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres.

NORSK JERN OG METALLARBEIDERFORBUND

Trondheim Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 239

«40 timers arbeidsuke i industrien.»

Motivering:

Det må arbeides videre for en ytterligere nedsettelse av arbeidstiden. Med den store øking av produksjonen må 40 timers arbeidsuke være målet.

Nr. 240 *Drammen Jern- og Metallarbeiderforening* foreslår:

«40 timers uke kreves gjennomført ved tariffoppgjøret i 1961.»

Motivering:

Overgang til 45 timers uke har ført til økt produktivitet. Det antas at en ytterligere forkortelse vil gi samme positive resultater. En rekke land praktiserer allerede 5 dagers uke.

Gjennomføring av 40 timers uke vil gi arbeiderne høve til større kulturelt liv. Det vil også være et skritt til en betydelig utjevning av samfunnsforholdene.

Subsidiært. Gjennomføring ved lov.

Nr. 241 *Kristiansund Jern- og Metallarbeiderforening* forslår:

«40 timers, 5 dagers uke prøves gjennomført i kommende periode.»

Nr. 242 *Avdeling 123, Jørpeland*, foreslår:

«Kongressen henstiller til Sekretariatet å ta opp forhandlinger med NAF og statsmyndigheten om at arbeidstiden blir redusert til 40 timer pr. uke for alle arbeidere tilsluttet LO.»

Motivering:

Arbeidstidsforkortelsen fra 48 til 45 timers uke, beviste at det ikke ble noen nedsatt produksjon, snarere tvert imot. Vi mener at en ytterligere nedsettelse nå er mulig, sett på bakgrunn av den tekniske framgang, og rasjonalisering som foregår.

Nr. 243 *Ørsta Jern- og Metallarbeiderforening* foreslår:

«Nedsettelse av arbeidstida til 42½ time og 5 dagers vike.»

Om ikkje Kongressen vil gå til krav om nedsettelse av arbeidstida no vil me foreslå forandring av A 2 i fellesforslaget 1958, sitat:

«Blir bedriften og arbeidstakerne ikkje enige, skal følgende gjelde. 6 dagers arbeidsuke opprettholdes, med ½ times kortere arbeidstid pr. dag.»

Vårt forslag er at siste ledd her forandres til:

«. . . følgende gjelde. Vekselvis 6 dagers (48 timar) og 5 dagers (42½ timer) vike.»

Motivering:

Slik det noe er, bruker bedriftene ½ times kortere arbeidstid pr. dag, noko som arbeiderne ikkje er serleg interesserte i, som trussel, for å få det slik det passar dei best, uten å ta noko hensyn til arbeidernes interesse. ½ times kortere arbeidstid pr. dag er 45 timar pr. vike. Ei vike à 48 timar, og den neste 42½ time, er 45¼ time pr. vike. Tek ein ¼-timen burt ein dag eller to etter nærmare avtale, vert desse to alternativ like, og vert for bediftenes produksjon den same i årets løp. Men vårt forslag er meir akseptabelt for arbeiderne, om ein ikkje vert einige om andre måtar.

Oslo Støperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 244

«40 timers arbeidsuke.»

Motivering:

Etter den vellykte gjennomføring av 45-timersuken og landets fortsatte økonomiske framgang på alle felter, mener vi at tiden er inne til å forkorte arbeidstiden til 40 timer i uken.

Forbundsstyret

bemerkar i anledning kravene om arbeidstidsreduksjon: Med de gode erfaringer vi på dette tidspunkt har om reduksjon fra 48 til 45 timer pr. uke er vi av den mening at en ytterligere reduksjon må søkes gjennomført i kommende kongressperiode.

Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 245

«At Fagkongressen tar opp spørsmålet om full lønn under sykdom uten noen diskriminerende grense.»

«Avtalen om dagpenger under sykdom og ulykker» endres slik at karenstiden blir opphevet ved arbeidsuførhet som skyldes skader og ulykker som er skjedd på bedriften og i arbeidstiden.»

M o t i v e r i n g :

Vi mener at tiden nå er inne til å få en bedring i disse bestemmelser. Det virker urimelig at det skal være en karenstid på 14 dager ved arbeidsuførhet som skyldes skader og ulykker som er skjedd under arbeid på bedriften.

Forbundsstyret sier seg prinsipielt enig i at avtalen om dagpenger under sykdom og bedriftsulykker må utbygges med det mål at samtlige lønnstakere får full dekning for inntektstap ved sykdom.

«Forbundsvisе forhandlinger, ingen rammeavtale eller fellesforslag.»

«Kongressen kan ikke godkjenne fellesoppgjør ved tariffrevisjonen 1961, dersom LO's Representantskap har tatt fellesoppgjør med når det har behandlet og vedtatt de generelle retningslinjer for LO's tariffpolitikk.»

M o t i v e r i n g :

Det har vist seg at man gjennom de fellesoppgjør en tidligere har hatt, ikke på noen måte har maktet å ivareta de fagorganisertes interesser på en forsvarlig måte.

At fellesoppgjørene i stor utstrekning ensidig har gått i arbeidsgivernes favør, viser at en omlegging av LO's tariffpolitikk er nødvendig. Det er altfor mange særkrav som må legges til side ved fellesoppgjørene. Særkrav som bare kan løses ved forbundsvisе oppgjør.

Lønns- og arbeidsforholdene på de enkelte arbeidsplasser har hatt en meget uheldig utvikling, og vi har et stort antall

arbeidstakere som arbeider for en lønn som LO's distriktskontor i Porsgrunn betegnet som sultelønn.

Årsaken til denne utvikling må i første rekke tilskrives fellesoppgjørene.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret erkjenner seg prinsipielt enig i forslagene om forbundsvise tarifforhandlinger, for øvrig er Forbundsstyret av den oppfatning at tariffoppgjørene må bestemmes under hensyntaken til den økonomiske situasjon slik den fortoner seg i tiden omkring tariffrevisjonen og bedømmes ut fra de framstøt en vil foreta.

Brusveen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 249

«LO's tariffpolitikk må forsøkes å håndheves i sterkere grad enn hittil for å oppnå en pris- og lønnsstopp. Den utglidningen som fortsatt gjør seg gjeldende i tariffperiodene i forbindelse med levekostnadsindeksen, blir fortsatt en kamp for at lønningene skal holde tritt med prisene. De lavtlønte grupper må få hevet sine lønninger til et gjennomsnittsnivå som blir slik, at de kan opprettholde en levestandard som en lønnsinntaker i dag skulle ha rettmessig krav på.»

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret sier seg enig i at LO fortsatt må gjøre sin innflytelse gjeldende i full utstrekning for å verne om levestandarden for LO's medlemmer. Dette må gjøres på en slik måte at oppnådde fordeler ved en tariffrevisjon blir virkelige realverdier.

Brusveen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 250

«Lik lønn for likt arbeid for mann og kvinne.

Den diskrimineringen av kvinnelige lønninger som gjør seg gjeldende i bedriftene i forbindelse med likt arbeid for kvinner og menn, må bli en av LO's største oppgaver å få endret i førstkommende tariffperiode.»

Motivering:

Med den økede tendens av automasjon i bedriftene, blir spørsmålet om å ansette en kvinne eller mann noe forenklet når lik lønn blir gjennomført.

Slik det er i dag, forsøker bedriftene å ansette kvinner der hvor det er mulig, for eventuelt å spare lønnsutgifter.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret sier seg enig i at likelønnsprinsippet må være et av LO's nærmeste krav som må søkes løst så snart råd er.

Nr. 251 *Drammen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«Ved beregningen av feriepenger heves prosenten fra 6,5 til 8,5 av opptjent lønn.»

Motivering:

Avtalen som den er betinger ca. 3 ukers lønn.

Skal man nytte ferien til det som er hensikten, betinger dette større utgifter enn hva man ellers har. Det er ikke mulig for en lønnstaker i dag å sette noe av sin lønn av til dette formål, når det tas i betraktning hva det koster for en familie å holde en rimelig levestandard. Ut fra dette finner vi kravet å være rimelig.

Nr. 252 *Sandefjord Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«LO må søke kontakt med NAF for å få en bedre feriegodtgjørelse, med minst 8 prosent av årsfortjenesten, og at det blir nedsatt arbeidstid til 40 timers uke, med 5 virkedager.»

Motivering:

Feriegodtgjørelsen etter nåværende satser er bare lønn for den tid en har ferie, intet til reise eller avkopling som vel skulle være forutsetningen for en ferie.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret uttaler at en øking av feriegodtgjørelsen er et nærliggende krav og slutter seg til forslagene om en forhøyelse.

Drammen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 253

«LO går inn for at timelønnen oppreguleres slik at den kommer i et rimelig forhold til den faktiske timefortjeneste ca. kr. 5.50 pr. time. En forutsetter en differensiering som tidligere mellom de ulike grupper.»

Motivering:

Ved den lave timelønn arbeiderne i dag i vesentlig grad oppebærer kommer de i en uholdbar stilling hvis en kommer bort i en akkordtvist. En akkordarbeider kan, om bedriften vil lage en tvist, få redusert sin fortjeneste fra kr. 7.50 til ca. 3.80 pr. time. Bedriften kan med Arbeidsrettens medhold kreve en dagtidsproduksjon som ligger på ca. 60 prosent av full akkordproduksjon. Arbeideren får for denne innsats ca. kr. 170.00 pr. uke brutto. Når skattetrekk og diverse andre fradragsposter trekkes fra, får han ca. 80 prosent av hva en syketrygdet får utbetalt i sykebidrag.

En bør ha et rimelig krav på, selv om en arbeider for time-lønn, å være eksistensberettiget. Dette er en ikke ved det forhold avtalen berettiger til i dag.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret mener at dette forslag er et mer begrenset krav til den enkelte overenskomst og derved bør henvises til det enkelte forbunds vurdering, alt etter hvordan forholdene ligger an med timelønn og utgående fortjeneste.

Oslo Støperiarbeiderforening foreslår:

Nr. 254

«4 ukers ferie.»

Motivering:

Med tidens oppjagde tempo og stadig større fordringer til den enkelte arbeiders innsats, mener vi at ett av våre krav som nå bør tas under overveielse må være å forlenge ferien med ytterligere en uke.

Forbundsstyret uttaler:

For så vidt angår ferie og saker som henger sammen med denne er forbundsstyret av den oppfatning at det som er mest påkrevd å rette opp i denne forbindelse er feriegodtgjørelsens størrelse, og viser til forslag derom.

NORSK JERNBANEFORBUND

Nr. 255

Statsbanenes Verkstedforening, Narvik og Narvik Distriktsorganisasjon foreslår:

«LO i Norge setter alt inn på snarest å få gjennomført 40 timers arbeidsuke.»

Motivering:

Hver arbeider og funksjonær i arbeidslivet blir stadig pålagt å utføre større arbeidsoppgaver, samtidig som nye maskiner og tekniske forbedringer tas i bruk. Resultatet av den produksjonsøkning som her framkommer, gir direkte mulighet for å skjære ned arbeidstiden uten senkning av arbeidslønnen. Det må også tas hensyn til det tiltakende psykiske press som arbeidstakerne utsettes for, med den stadige øking av arbeidsoppgavene.

Nr. 256

Vestbanenes Verkstedsarbeiderforening, Drammen, foreslår:

«Vi krever at LO's 20. Kongress går inn for gjennomføring av 40 timers uke, med full kompensasjon.»

Motivering:

På bakgrunn av det stadig økende tempo, og med den intense utnytting av menneske og maskin, er kravet om kortere arbeidstid en samfunnsnødvendighet. Produksjonsmessig er vårt krav absolutt berettiget om vi skal få vår del. Den store

produksjonsøking i landsmålestokk det siste år under 45 timers uken, gir klart bevis for det.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene tar sikte på gjennomføring av 40 timers arbeidsuke snarest mulig. Forbundet gir forslagene sin anbefaling.

Narvik Distriktsorganisasjon foreslår:

Nr. 257

«Ved overgang fra 48 timers uke til 45 timers uke ble skiftarbeiderne ugunstig stilt med hensyn til fri annenhver lørdag. Foreningen vil fremme følgende forslag:

«Fagkongressen pålegger Landsorganisasjonen i Norge å arbeide for — eller sørge for — at skiftarbeiderne i landet også får nytte godt av de fordeler som overgangen til 45-timersuken skulle gi.»

M o t i v e r i n g :

Skiftarbeiderne kan med trygghet si at en forkortelse av arbeidstiden ikke har funnet sted, all den stund de må oppholde seg på arbeidsplassen samme tid som før. Skiftarbeiderne i landet er de som først måtte komme i betraktning ved overgang til 45-timersuken, da de fra før har hatt en ubekvem arbeidstid.

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundet er enig i at det arbeides for bedre ordninger for skiftarbeidere av forskjellige kategorier.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nustadfoss Arbeidsmannsforening, Meråker, foreslår:

Nr. 258

1. Det kreves 40 timers uke for det helkontinuerlige arbeid.
2. 50 prosent tillegg for nattskiftet.
3. Ingen timelønn under kr. 6.00.
4. Ulempestilleggene i prosenter for helgedagene holdes utenom i beregningen av gjennomsnittslønnen.
5. Det kreves forbundsvise tarifforhandlinger.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene 1—4 kan ikke tiltres. Forbundsstyret er av den prinsipielle oppfatning at alle forhandlinger må føres forbundsvis og at den taktikk og de retningslinjer som skal følges ved tariffrevisjonen bør bestemmes av forbundets landsstyre. Bare når det gjelder generelle retningslinjer som forkortelse av arbeidstiden, pensjonsordningen, sykkelønsordningen osv., bør det overlates til kongressen å ta standpunkt. Når det gjelder saker som må løses ut fra den stilling den enkelte bedrift, de enkelte bransjer måtte stå i ved en tariffrevisjon, har vårt forbunds landsmøte 1959 tatt avstand fra at slike saker løses på generell basis. Følgelig kan Forbundsstyret ikke tiltre disse forslag som strider mot dette vedtak. Forslaget om forbundsvise tariffforhandlinger tiltres da dette er i samsvar med vedtak som er gjort på forbundets landsmøte 1959.

Nr. 259

Høyanger Kjemiske Industriarbeiderforening foreslår:

«Ingen timelønn til voksne arbeidere under kr. 6.00. Forbundsviset tariffrevisjoner og 1-årige tariffavtaler med helautomatiske indeksreguleringer.»

Motivering:

LO har i tiden etter krigen ført en lønnspolitikk som har medført at den tarifferte timelønn er blitt så liten at den arbeider som skal klare seg med bare timelønnen er kommet ned på et minimum av eksistensgrunnlag. For igjen å kunne rette dette opp må forbundene få frihet til å ordne de tariffene som ligger under deres myndighetsområde, og det må fra LO gås inn for en timelønn i alle arbeidsgrener som gir den eller de arbeidere som der er, et menneskeverdig økonomisk grunnlag.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Forbundsstyret er av den prinsipielle oppfatning at alle forhandlinger må føres forbundsvis og at den taktikk og de retningslinjer som skal følges ved tariff-

revisjonen bør bestemmes av forbundets landsstyre. Bare når det gjelder generell retningslinjer som forkortelse av arbeidstiden, pensjonsordningen, sykelønnsordningen osv., bør det overlates til kongressen å ta standpunkt. Når det gjelder saker som må løses ut fra den stilling den enkelte bedrift, de enkelte bransjer måtte stå i ved en tariffrevisjon, har vårt forbunds landsmøte 1959 tatt avstand fra at slike saker løses på generell basis. Følgelig kan forbundsstyret ikke tiltre dette forslag, som strider mot dette vedtak.

Hydroarbeidernes Forening, Notodden, foreslår:

Nr. 260

«At det reises krav om at frilørdag som faller på en helgedag godtgjøres som sådan, og at bestemmelsen om helgedagsgodtgjørelse endres i samsvar med dette.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Forbundsstyret finner ingen rimelighet i foreningens forslag og har grunn til å anta, at hvis det skulle bli gjennomført, ville dette motvirke at bedriften aksepterte lørdagsfri.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Gassverksarbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 261

«Ved enhver tarifforhandling skal det føres frie forhandlinger hvor grunnorganisasjonene skal være utgangspunktet.»

Motivering:

Ved rammeforhandlinger lagt opp av forbund og LO blir viktige særkrav fra avdelingene ikke behørlig behandlet.

Forbundsstyrets uttalelse:

Det vises til landsmøtets vedtak om at forbundet ved tariffrevisjonene skal følge de retningslinjer som blir trukket opp av LO.

Etter forbundsstyrets oppfatning må det være LO som til en hver tid vurderer den situasjon som er til stede når retningslinjene for tariffoppgjøret behandles.

Nr. 262 *Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:*

«Lik lønn for likeverdig arbeid gjennomføres med en gang.»

M o t i v e r i n g :

Det er nå mange land som har gjennomført dette i gagnet og ikke bare i navnet. Vi mener nå som før at et menneske ikke skal diskrimineres med lavere lønn på grunn av sitt kjønn.

Forbundsstyrets uttalelse:

Forbundsstyrets anbefaler i prinsippet forslaget fra Strinda kommunale Arbeiderforening.

Nr. 263 *Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:*

«LO går imot stedstillegg. Dersom det skal ytes stedstillegg, bør dette gis i landets nordligste fylker.»

M o t i v e r i n g :

En kan ofte høre ymtet om stedstillegg på steder i det sørlige Norge, og det sjøl om undersøkelser har brakt for dagen at en mann som flytter fra det sørlige Norge til et sted nord for Dovre, som oftest må ha sin lønn økt med opptil 20-30 prosent for å holde på den levestandard han hadde sørpå. Jevnfør høyere skatter, dyrere forbruksvarer, frukt og grønnsaker. Dersom det skal være stedstillegg sørpå (hovedstaden), er det da for å holde høyere levestandard der?

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslaget sendes LO.

Nr. 264 *Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:*

«Det må ordnes med ekstra feriestønad, slik at denne en av vår tids beste ordninger for vanlige lønnstakere kan nyttes slik den er ment

å være. I ferien skal en ikke bare gå å drive rundt heimen, en skal ha utkomme til å reise ut med hele familien.»

Motivering:

Vi minner om LO's formann, Konrad Nordahls uttalelse der han sa at kravet om 4 ukers ferie må vente til vi får råd til å finansiere 3 ukers ferie.

Det er særlig dyrt for store familier å koste på seg ferieopphold.

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslaget fra Strinda kommunale Forening anbefales.

Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:

Nr. 265

«Tiden er nå inne til å gjennomføre 42 timers arbeidsuke. Vi ber LO om å arbeide for snarest å gjennomføre dette krav.»

Motivering:

En viser til den produksjonsstigning som har funnet sted og særlig til at denne indeks viser en stor øking selv etter at 45-timersuken ble gjennomført.

Forbundsstyrets uttalelse:

Forbundsstyret er i prinsippet enig i den oppfatning som forslaget fra Oslo Sporveisarbeideres Forening gir uttrykk for. For øvrig vises til Forbundsstyrets uttalelser under forslaget fra Gassverksarbeidernes Forening, Oslo.

Strinda kommunale Arbeiderforening foreslår:

Nr. 266

«40 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon gjennomføres snarest.»

Motivering:

Vi mener det er en form for diskriminering når en del av det norske folk skal ha lengre arbeidstid enn andre.

Forkortinga til 45 timers arbeidsuke har vist at produksjons-

økingen kan fortsette, bare planlegging og rasjonalisering følger opp.

Vi vet at mange av de vestlige land har 40 timers arbeidsuke, og øst-statene følger etter.

La det nå ikke bli slik at vi skal ligge etter i denne store saken.

Forbundsstyrets uttalelse:

Det vises til Forbundsstyrets uttalelse når det gjelder forslag fra Gassverksarbeidernes Forening, Oslo.

Nr. 267

Ingeniørvesenets Arbeiderforening, Trondheim, foreslår:

«Gjennomføring av 40 timers uke.»

Motivering:

Vi ser det som en stor og viktig oppgave å få gjennomført 40 timers uke i Norge. — Etter de erfaringer som er kommet fram i forbindelse med den siste nedskjæring av arbeidstiden, produksjonsmessig og samfunnsøkonomisk, skulle det ligge godt an for å ta det neste skritt. Når man ser på den tekniske utvikling og den store produksjonsøking som har funnet sted, er vi av den oppfatning at dette i langt større grad bør komme den arbeidende befolkning til gode i form av kortere arbeidstid og f. eks. 4 ukers ferie.

Det er også en kjennsgjerning at arbeidet mer og mer gjennomføres som skiftarbeid for å få størst mulig produksjon, og dette gir seg utslag i at det fordres en større årvåkenhet og påpasselighet av hver enkelt som da igjen skulle betinge at arbeiderne i dag, med den påkjenning som arbeidstempoet gir, har krav på kortere arbeidstid og lengre ferie. Dette vil føre til at arbeideren yter mer og bedre, som til slutt vil tjene hele det norske arbeidsliv til det beste.

Forbundsstyrets uttalelse:

Det vises til Forbundsstyrets uttalelser vedrørende forslag fra Gassverksarbeidernes Forening, Oslo.

Sporveisbetjeningens Forening, Trondheim, foreslår:

Nr. 268

«Grupper med ubekvem arbeidstid — som på grunn av denne i alt for stor utstrekning blir utenfor det samfunnsliv vårt demokrati er bygd på — må få en nedsettelse i arbeidstid som tilsvarende nedsettelsen for grupper med normal arbeidsuke.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslaget sendes LO. Det vises til Forbundsstyrets uttalelse vedrørende forslag fra Oslo Sporveisarbeideres Forening.

NORSK LOKOMOTIVMANNFORBUND

LKA-B Lokomotivpersonales Forening, Narvik, foreslår:

Nr. 269

«Fagkongressen pålegger Landsorganisasjonen i Norge å arbeide for — eller sørge for — at skiftarbeiderne i landet blir begunstiget med skiftordninger som kan medføre at også disse lønsmottakere kan få den fulle nytte av den reduserte arbeidstid med fri annen eller tredje hver lørdag.»

Motivering:

For en skiftarbeider kan en med trygghet si at noen reell forkortelse av arbeidstiden etter 45 timers uken ikke har funnet sted. En skiftarbeider må fortsatt oppholde seg like lang tid på arbeidsplassen ved 45 timers uke som ved 48 timers uke.

Er det noen lønsmottakere i landet som skulle tilgodesees ved forkortelse av arbeidstiden, måtte dette være skiftarbeiderne som fra før har hatt — og har — en ubekvem arbeidstid.

Sentralstyrets standpunkt til forslaget:

Anbefales.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennernes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 270

«Tariffens utløpstid.

Det må settes meget inn på at ny tariffavtale trer i kraft fra samme dato som den gamle løper ut. Hvis det ikke er teknisk mulig å få

avtalen i orden til denne dato, må det være et uomtvistelig krav at ny tariffavtale får tilbakevirkende kraft.»

Motivering:

Med den stadig stigende tendens i pris- og lønnsutviklingen har arbeiderne vært påført store tap ved tariffrevisjonen. Arbeidsgiverne har anledning til å spekulere i dette. Ved at tariffen får tilbakevirkende kraft vil også de ha interesse av å få tariffen i orden i riktig tid.

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget. Det er ikke praktisk mulig å gjennomføre.

Nr. 271 *Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Forkortelse av arbeidstiden.

Avdelingen understreker LO's prinsipielle krav om gjennomføring av 40 timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon.

Subsidiært:

Det fremmes krav ved første tariffrevisjon om gjennomføring av 42½ timers arbeidsuke med full lønnskompensasjon.»

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

Nr. 272 *Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Lønn under sykdom:

LO viderefører avtalen om dagpenger under sykdom, slik at alle arbeidstakere får full lønn under sykdom.»

Motivering:

Det vises til at LO har medvirket til at en rekke grupper har oppnådd disse sosiale goder og vi mener at dette krav også må kunne gjennomføres for alle medlemmer av LO.

Forbundsstyret tiltrer forslaget og tanken om videreføring av lønn under sykdom og forbedringer av avtalen.

«Helgedagsgodtgjøringen:

Den nåværende avtalen utgår.

Lov om 1. og 17. mai av 26. april 1947 med føresegner, gjøres gjeldende også for de bevegelige helgedager som i dag omfattes av den nåværende avtale.

Tapsreglene i Lov om 1. og 17. mai endres i flukt med vedtak på Norsk Bygningsindustriarbeiderforbunds landsmøte 1959.»

Forbundsstyret kan ikke ta stilling til dette forslag, da det sannsynlig er ugjennomførbart.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 274

Avd. 17 Union, Skien, foreslår:..

«Vi henstiller til Kongressen å ta opp spørsmålet om å gjøre arbeidstidsforkortelsen til 45 timers uke effektiv, da særlig når det gjelder døgnkontinuerlige skiftordninger og også ordninger med to skift.»

Motivering:

Som motivering for dette forslag skulle det være tilstrekkelig å peke på til eksempel at arbeiderne på enkelte arbeidsplasser hadde oppnådd å få innlagt spise- og hvilepauser i arbeidstiden.

Disse pauser er ved arbeidstidsforkortelsen inndratt og lagt til fritiden slik at forkortelsen av arbeidstiden er mindre enn forutsatt.

Forbundsstyrets flertallsinnstilling:

Forslaget kan ikke tiltres, da skiftarbeidere med fast spisetid kommer inn under Arbeidervernlovens § 28—1, og blir likestilt med dagarbeiderne.

Forbundsstyrets mindretallsinnstilling:

Forslaget fra avd. 17 Union, Skien, tiltres.

Nr. 275 *Papirarbeidernes Industrigruppe i Drammen, foreslår:*

«Det henstilles til LO å reise krav om forkortelse av arbeidstiden til 40 timer for skiftarbeidere og 42 timer for dagarbeidere med full lønnskompensasjon for den forkortede arbeidstid.»

Motivering:

Loven om 45 timers uke for arbeidere i døgnkontinuerlige bedrifter er blitt fullstendig illusorisk på grunn av den praksis som bedriftene benytter. Kravet om 40 timer pr. uke for skiftarbeidere mener vi er berettiget på grunn av den ugunstige arbeidsordningen i forhold til dagarbeiderne som i vesentlig har fri annen hver lørdag.

Nr. 276 *Avd. 17, Union, Skien, foreslår:*

«Ta opp arbeidet med gjennomføringen av 40 timers uke.»

Motivering:

Som motivering for forslaget mener vi det er riktig å peke på den raske tekniske utvikling som pågår samtidig som det er store ungdomskull som vil melde seg som søkere på arbeidsmarkedet tidlig i 1960-årene.

Av hensyn til sysselsettingen, en tendens til problemer i den retning kan allerede spores, tror vi at vårt forslag bør tas opp til drøftelse.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltredes, men kravet om kortere arbeidstid fremmes i samråd med Landsorganisasjonen i Norge.

Nr. 277 *Papirarbeidernes Industrigruppe, Drammen, foreslår:*

«1-årig tariffperiode og forbundsvise tariffoppgjør kreves.»

Motivering:

Den lange tariffperioden med stadig prisstigning og økt skattebyrde og trygdeutgifter reduserer vår fortjeneste. Vi må

av den grunn forlange kortere tariffperiode for om mulig på denne måten ikke å forringe vår levestandard.

Da våre lønns- og arbeidsvilkår etter vår oppfatning ikke blir så godt ivaretatt ved fellesoppgjør, krever vi at det blir forbundsvise oppgjør.

Forbundsstyrets innstilling:

Ved inngåelse av tariffavtaler med mer enn et års varighet — inntas bestemmelser om helautomatisk indeksregulering.

Det foretas forbundsvise oppgjør.

NORSK SKINN OG LÆRARBEIDERFORBUND

Oslo Portefølje- og Lærvearbeiderforening, foreslår:

Nr. 278

«Det henstilles til Landsorganisasjonens Kongress 1961 om at avtalen av 1948 med Norsk Arbeidsgiverforening om dispensasjon fra bruk av feriebooker med innklebing av feriemerker sies opp. Ferielovens §§ 6 og 7 må være bestemmende så at arbeiderne er sikret sine feriepenge, og at kontrollen må finne sted minst en gang i måneden, enten av klubbstyret eller bedriftens valte tillitsmenn.»

Motivering:

Slik som avtalen er i dag så er den meget svak når det gjelder sikring av feriepenge. Vi har hatt flere tilfelle hvor bedriftene har gått konkurs, og ikke et øre til feriepenge til arbeiderne. Vi vet at Landsorganisasjonens sekretariat arbeider med saken om en opprettelse av et garantifond for å sikre arbeidernes tilgodehavende når det gjelder feriepengene. Men inntil dette blir brakt i orden foreslår avdeling 11, at lovens paragraf om bruk av feriebooker og innklebing av feriemerker blir overholdt, med kontroll av arbeidernes valte tillitsmenn.

Forbundsstyret har behandlet forslaget i sitt møte den 2. november 1960, og besluttet og tiltre forslaget.

Avd. 1, Oslo, foreslår:

«I de senere år er en del skofabrikker lagt ned. Vi har ikke i noen tilfelle brakt i erfaring at bedriftens ledelse på et tidlig tidspunkt har konferert med tillitsmennene om dens økonomiske stilling. Først når bedriften er «helt i bønn» blir tillitsmennene orientert. Vår avdeling kan ellers vise til vårt forslag som ble sendt partiet, og som ble behandlet på partiets landsmøte i 1959. Vi vil ikke nå sette fram noe konkret forslag, men vi ber forbundsstyret fremme et forslag til endringer i Hovedavtalens § 9.»

Forbundsstyret innstiller:

Hovedavtalen sies opp ved dens utløp 31. desember 1961.

Under revisjonen av Hovedavtalen må det spesielt i forbindelse med § 9, punkt 2, tas med straffebestemmelser overfor de bedrifter som ignorerer paragrafens ånd og mening slik det er anført fra vår Oslo-avdeling.

Hvis det ved revisjonen av Hovedavtalen ikke er mulig å komme til enighet om tilfredsstillende straffebestemmelser tas § 9 ut av Hovedavtalen, og det rettes henvendelse til Justisdepartementet om at «medbestemmelsesrett i bedrifter» blir å fastlegge i lov.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Kongsvinger Transportarbeiderforening foreslår:

«Vår forening foreslår 40-timers arbeidsuke for alle arbeidere.»

Forbundsstyrets innstilling:

Vårt Forbundsstyre er enig i at man fortsatt skal arbeide for ytterligere forkortelse av arbeidstiden med sikte på gjennomføring av 40-timers arbeidsuke.

Lossearbeidernes Fagforening, Hammerfest, foreslår:

«Vår avdeling foreslår at LO's Kongress går inn for endring av de lande avtaleperioder, til 1-årige avtaler, og at man vil forsøke å endre

den prosentvise kompensasjon slik at samtlige lønnstakere blir likt stilt ved kompensasjon av prisstigningen.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke være enig i forslaget's første punkt om 1-årige avtaleperioder.

Det vil være uriktig om kongressen skulle binde dette spørsmålet fast.

Det må være adgang for Landsorganisasjonen og forbundene til å vurdere tariffperiodenes lengde ut fra de foreliggende forhold.

Når det gjelder det annet spørsmål som er nevnt i forslaget om kompensasjon for prisstigningen i henhold til indeksbestemmelsen, er vi enig i at dette bør gis i form av krone- og/eller øre-tillegg.

Vardø Bryggearbeiderforening foreslår:

Nr. 282

«Som kjent har Nord-Norge et meget hardt klima som forårsaker at folket her nord for polarsirkelen har et større forbruk av levnedsmidler grunnet kaloriforbruk, klær, brensel m. m., og i tillegg til dette har vi større frakter og avgifter på varer enn landet for øvrig. Vi vil derfor henstille til LO's Kongress å gå inn for polartillegg for de landsmenn som arbeider her.»

Motivering:

Vi mener å være berettiget til enten et tillegg i lønnen eller avgiftsfrie varer. Det er jo en kjennsgjerning at en gjennomsnittsfamilie her i Nord-Norge må betale en 6-700 kroner mer for året for å leve enn en gjennomsnittsfamilie i Sør-Norge.

Vi er sikre på at hvis LO's Kongress vil gå inn for dette forslaget, at våre statsmyndigheter vil gjøre noe for å rette på disse skjevheter.

Våre lærere og høgskolelærere og embetsmenn, som arbeider her oppe har jo nå fått tillegg for å praktisere her oppe. Så vi som er arbeidere må jo ha krav på å bli stilt på samme vilkår.

Forbundsstyrets innstilling:

Et likelydende forslag fra samme avdeling var innsendt og ble behandlet på LO's Kongress i 1957.

Det ble fra vårt Forbundsstyre den gang foreslått at spørsmålet skulle oversendes til LO's økonomiske kontor for om mulig å skaffe til veie statistisk materiale til bedømmelse av spørsmålet.

Det foreligger så vidt oss bekjent ikke noe slikt materiale, og vi kan heller ikke se at det i dag skulle være grunn for å gjennomføre et spesielt lønnstillegg for de nordlige fylker, etter den utjevning som etter hvert har funnet sted når det gjelder lønns- og leveforholdene i Sør- og Nord-Norge.

Forslaget kan derfor ikke anbefales.

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 283 *Stavanger Trearbeiderforening foreslår:*

«I anledning av tariffrevisjonen 1961 vil vi kreve overfor LO-kongressen at det blir forbundsvisе forhandlinger.»

GJØVIK OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON

Nr. 284 foreslår:

Fagorganisasjonens tariffpolitikk.

«1. LO's tariffpolitikk må søkes håndhevet i sterkere grad en hittil for å oppnå en pris- og lønnsstopp.

Den utglidningen som fortsatt gjør seg gjeldende i tariffperiodene i forbindelse med levekostnadsindeksen, blir fortsatt en kamp for at lønningene skal holde tritt med prisene. De lavtlønte grupper må få hevet sine lønninger til et gjennomsnittsnivå som blir slik at de kan opprettholde en levestandard som en lønns-mottaker i dag skulle ha rettmessig krav på.

Vi har i erindring tariffoppgjøret 1958 med de prosentvise tillegg til lønningene som førte til at det ble en enda større forskjell mellom de lavest lønte og de høyest lønte grupper. Vi forlanger her en mer rettferdig ordning ved kommende tariffoppgjør.

Prisindeksen. Vi mener det nåværende prisindeksgrunnlag er noe misvisende, og vi anser det for en nødvendighet at denne blir tatt opp til revisjon.

2. Lik lønn for likt arbeid.

Nr. 285

Den diskrimineringen av kvinnelige lønninger som gjør seg gjeldende i bedriftene i forbindelse med likt arbeid for kvinner og menn, må bli en av LO's største oppgaver å få endret i førstkommende tariffperiode.

Da vi er kjent med at konvensjon nr. 100 er ratifisert — lik lønn for likt arbeid — ber vi om at dette ikke bare blir stående på papiret, men blir satt ut i livet fra førstkommende tariffperiode.»

Motivering:

Med den økende tendens av automasjon i bedriftene, blir spørsmålet om å ansette en kvinne eller mann noe forenklet når lik lønn blir gjennomført. Slik det er i dag forsøker bedriftene å ansette kvinner der hvor det er mulig for eventuelt å spare lønnsutgifter.

«3. Ferie og feriepenger.

Nr. 286

Det er en kjensgjerning at med den prosentvise feriegodtgjørelse som er i dag, er det vanskelig for en familieforsørger å gjøre seg den virkelige nytte av ferien som er meningen den skal være.

Vi ber derfor om at denne viktige saken kommer i forgrunnen ved kommende tariffperiode.

4. Kortere arbeidstid.

Nr. 287

Da det har vist seg at produksjonen har økt ved nedsettelsen av arbeidstiden til 45 timers uke, er det vel en mulighet for at en ytterligere forkortelse vil føre til enda større produksjonsøking.»

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON,
JØRPELAND, foreslår:

Nr. 288

«Kongressen henstiller til Sekretariatet å ta opp forhandlinger med NAF og statsmyndighetene om at arbeidstiden blir redusert til 40 timer pr. uke for alle arbeidere tilsluttet LO.»

Motivering:

Arbeidstidsforkortelsen fra 48 til 45 timers uke beviste at det ikke ble noen nedsatt produksjon, snarere tvert imot. Vi mener at en ytterligere nedsettelse nå er mulig, sett på bakgrunn av den tekniske framgang og rasjonalisering som foregår.

NARVIK OG ANKENES FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 289

«LO i Norge setter alt inn på snarest å få gjennomført 40 timers arbeidsuke.»

Motivering:

Hver arbeider og funksjonær i arbeidslivet blir stadig pålagt å utføre større arbeidsoppgaver, samtidig som nye maskiner og tekniske forbedringer tas i bruk. Resultatet av den produksjonsøkning, som her framkommer, gir direkte mulighet for å skjære ned arbeidstiden uten senkning av arbeidslønnen. Det må også tas hensyn til det tiltakende psykiske press, som arbeidstakerne utsettes for, med den stadige øking av arbeidsoppgavene.

NOTODDEN OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISA- SJON foreslår:

Nr. 290

«Helgedagsgodtgjøringen utvides til å gjelde for helgedagsaftener. De lønnsmessige bestemmelser for bevegelige helgedager som for 1. og 17. mai.»

NOTODDEN OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISA- SJON foreslår:

Nr. 291

«1. 45-timersuken må tas opp igjen til en fullstendig revisjon.

Nr. 292

2. Spisepausen må inkluderes i arbeidstiden, så som det har vært i ca. de siste 30 årene.»

Motivering:

Når vi fikk overgang til 45 timers uke var forutsetningen den at samtlige arbeidere skulle være berettiget til denne, sådan

er ikke skjedd, og vi forutsetter at 45 timers uken blir tatt opp igjen til fornyet behandling.

ODDA OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON
foreslår:

Nr. 293

- «1. Vi vil overfor LO's Kongress foreslå at det blir fattet vedtak om at de ukekontinuerlige skiftarbeidere får samme ukentlige timetall som helkontinuerlige skiftarbeidere. Spørsmålet om 5-dagers uke må bli tatt opp til realitetsbehandling.

M o t i v e r i n g :

De ukekontinuerlige skiftarbeidere går rundskift tillike med de andre skiftarbeidere, med unntak av helgedøgnet. Vi mener denne kategori av arbeidere faktisk er «falt mellom to stoler» ved de forkortelser av arbeidstiden som har vært etter krigen. Etter at de helkontinuerlige skiftarbeidere har fått skiftplaner som stykker opp nattskiftene, er de ukekontinuerlige skiftarbeidere faktisk kommet i en ugunstigere stilling, da de har 6 nattskift etter hverandre, videre har de bare småhelger, men ingen virkelig langfri. Da denne form for skiftarbeid ser ut til å bli mer brukt, mener vi at denne sak snarest bør tas opp og bringes til løsning på en tilfredsstillende måte.

De oversikter som er gitt om økingen i produksjonen etter overgang til 45 timers uke, har vist så gunstige resultater at det ikke skulle være noen fare med å innføre 5 dagers uke.

- «2. Vi foreslår at LO tar opp arbeidet for at 3 ukers ferie kan utvikles i sommerhalvåret.»

Nr. 294

M o t i v e r i n g :

Ved oppstykking av ferien slik at den siste uke må tas i vinterhalvåret, blir det ingen ordentlig ferie for en familiemann. Barna er gjerne på skole og husmoren må være hjemme for å se etter dem. Økonomien blir oppstykket og resultatet blir at det ikke blir noen skikkelig ferie hverken sommer eller vinter. Ferietiden må legges slik at familien kan få ferien sammen.

Nr. 295 STAVANGER OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

- «1. Forkortelse av arbeidstiden til 40 timer — 5 dagers arbeidsuke med full kompensasjon.»

M o t i v e r i n g :

Den rivende tekniske utvikling, med gjennomgripende rasjonalisering og automatisering som nå foregår, gjør det nødvendig med kortere arbeidstid.

Dersom alle arbeidere skal ha samme fordel av en arbeidstidsforkortelse, må 5-dagers arbeidsuke gjennomføres.

Nr. 296 «2. Det kreves at feriepengene økes fra 6,5 prosent til 10 prosent.»

Nr. 297 **Fra Sekretariatet:**
Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Dagsordenens punkt 5 c.

Hovedavtalen med Norsk Arbeidsgiverforening.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Larvik og Omland Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 298

«I Hovedavtalen bør det innarbeides bestemmelser som slår fast at ved innskrenkelser og permittering i en bedrift eller på en arbeidsplass, skal ansienniteten være avgjørende for de som skal gå. Ikke minst av hensyn til våre eldre arbeidskamerater er det meget viktig at vi får fastslått dette i avtaleform. Erfaringsmessig viser det seg ved innskrenkelser at bedriften vil beholde de yngre og lar de eldre gå først, til tross for at disse har lengre tjeneste. Det er atskillig vanskeligere for de eldre enn for de unge å skaffe seg en ny arbeidsplass.»

Følgende avsnitt utgår:

«Avstemning kan også gjennomføres ved at hver arbeidstaker som skal delta i avgjørelsen, blir gjort kjent med tarifforslaget og tilstillet stemmeseddel med plikt til å returnere denne påført sin stemmegivning.»

Motivering:

Prinsippet må være at avstemning over tarifforslag foregår på møter i forbindelse med redegjørelse for det foreliggende forslag. Avstemning i brevform er forkastelig og en neglisjering av de aktive tillitsmenn og arbeidet i fagforeningene.

Medlemmene må få forståelsen av at det er på fagforeningsmøtene sakene blir avgjort.

Tinfoss Sag- og Høvleriarbeiderforening foreslår:

Nr. 299

«Siste avsnitt i § 22, punkt 1, utgår, da vi ser det urimelig at en slik stemmeordning blir praktisert.

Vi har på denne måte ingen kontroll over medlemmene, om de stemmer eller ikke.»

Nr. 300 *Lumber Arbeiderforening, Kristiansand S., foreslår:*

«Det ble på medlemsmøte 30. oktober 1960 vedtatt å henstille til LO å søke og løse spørsmålet om kontorhold og lønnet formann i tillitsmannsutvalget i nødvendig utstrekning ved at større bedrifter dekker utgiftene.»

Nr. 301 *Kristiansand Bygningsarbeiderforening foreslår:*

«Trygging av våre arbeidsplasser gjennom tariffavtaler og ved lov. Arbeidere som blir oppsagt ved innskrenkninger ved bedriftene må få adgang til å omskolere seg så de eventuelt kan innta en ny stilling ved bedriften eller gå over i annet yrke. Arbeidsgiverne pålegges derfor å gi arbeiderne orientering om slike innskrenkninger i god tid før de iverksettes, så disse ikke kommer helt overraskende på arbeiderne ved bedriften.»

Nr. 302 *Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:*

«Hovedavtalens § 2 endres slik at brudd på overenskomsten berettiger den annen part til å kunne iverksette arbeidsstans med 2 ukers varsel.»

Motivering:

Helt forbud mot arbeidsstans er urettferdig og urimelig når det tar halvårsvis å få en sak om tariffbrudd behandlet i Arbeidsretten.

*Malersvennenes Forening, Bergen,
Bergen Trelstarbeiderforening,
Tømrrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,
Glass- og Snekkersvennenes Fagfor., Bergen, foreslår:*

Nr. 303 .

«Hvis en bedrift i tariffperioden omlegger sin produksjon slik at den kommer inn under et annet forbunds tariffområde, skal dette forbunds overenskomst gjøres gjeldende.»

Motivering:

Etter gjeldende bestemmelser vil en bedrift være bundet av den overenskomst som var gjeldende ved tariffavtalens inngåelse selv om denne ikke er dekkende for den omlegging av produksjonen som har funnet sted.

*Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,
Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen,* foreslår:

Nr. 304

«Hovedavtalens § 2.

Hvor det er tariffavtale, bør arbeidsstans eller annen arbeidskamp ikke finne sted. Ved direkte brudd på en tariffavtale kan dog arbeidsstans finne sted når den ene part har gitt 14 dagers skriftlig varsel og forholdet ikke er rettet innen denne frist.

Oppstår det tvist om forståelse av en tariffavtale, blir saken å avgjøre av Arbeidsretten hvis partene ikke blir enige etter reglene i punkt 2—4.»

Motivering:

Den nåværende bestemmelse fastslår absolutt forbud mot arbeidsstans. Utviklingen har vist at Arbeidsretten ikke innen rimelig tid har kunnet ta tvister opp til avgjørelse. Den nåværende bestemmelse er ensidig rettet mot arbeiderne og deres organisasjoner og har gitt arbeidsgiverne anledning til å negligjere tariffavtalens bestemmelser i påvente av Arbeidsrettens dom.

*Bergen Trelastarbeiderforening,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes For., Bergen,
Glass- og Snekkersvennernes Forening, Bergen,* foreslår:

Nr. 305

«Det må innarbeides bestemmelser i Hovedavtalen eller overenskomstene som slår fast at lønte tillitsmenn i avdelinger, klubber, industrigrupper, forbund og Landsorganisasjonen har adgang til arbeidsplasser i forbindelse med kontroll, konferanser, tvister m. v. Dette er nødvendig for at tillitsmennene skal kunne utføre sin plikt som tillitsmenn.»

Nr. 306 *Tømrernes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Hovedavtalens «Tillitsmannsbestemmelser» endres slik at de gir ansatte tillitsmenn i avdelinger, klubber, industrigrupper, forbund og Landsorganisasjonen adgang til arbeidsplassene. Dette er nødvendig for at tillitsmennene skal kunne utføre sin plikt ved tvister, konferanser, kontroll, m. v.»

Nr. 307 *Buksnes Bygningsarbeiderforening, Leknes, foreslår:*

«Er Landsorganisasjonen merksam på den uheldige situasjon som eldre arbeidere kommer opp i i en tid hvor det er god tilgang på yngre arbeidskraft? Det er ingen sjeldenhet i dag å være vitne til at en arbeidsgiver ved uttakelse av sine arbeidere foretrekker unge folk og vraker eldre om enn bedre kvalifiserte arbeidere.

Det er jo i og for seg en riktig utvikling at yngre krefter kommer inn i en bedrift og at arbeidsplassen står åpen for de unge, men hva med de eldre arbeidere som i dag søker beskjefligelse på det frie arbeidsmarked?

Det går mange slike eldre arbeidere i dag ut i distriktene i Nord-Norge som forgjeves tilbyr sin arbeidskraft. De er for unge til å oppnå alderstrygd, men for gamle til å konkurrere med de unge på arbeidsplassen. På tross av mange års medlemskap i fagforeningen, må disse eldre arbeidere gå ledig, mens mange av de unge er uorganisert. Kan det gjøres noe fra Landsorganisasjonens side for å sikre eldre organiserte arbeidere mer likestilling med yngre arbeidere?»

Forbundsstyrets vedtak:

De foreliggende forslag til endringer av Hovedavtalen oversendes det kommende sekretariat for vurdering i forbindelse med neste forhandling om endringer i Hovedavtalen.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

§ 1.

Nr. 308 *Tønsberg Jern- og Met. arbeiderforening foreslår:*

Denne papagraf foreslåes forandret til:

«Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge anerkjenner gjensidig arbeidsgiverens og arbeidernes organisasjonsplikt.»

Motivering:

Denne bestemmelse mener vi skal innebære organisasjonsplikt for arbeidstaker og arbeidsgiver på arbeidsplasser hvor overenskomstforhold er inngått.

Vi mener at en slik bestemmelse er en naturlig konsekvens av den store betydning arbeidslivets 2 store organisasjoner har. For å si det på en annen måte, at de 2 store organisasjoner erkjenner den store samfunnsmessige betydning de har, og derved kan kreve personlig ansvar og plikt fra de som kommer i arbeidslivet.

Enhver borger er naturlig forpliktet til medlemskap i samfunnsfellesskapet Norge, og derigjennom underlagt samfunnets lover, rettigheter, plikter og ansvar. Samfunnsborgeren kan dømmes og utstøtes, alt etter forbrytelsens art. Men hva så på arbeidsplassen? Jo, der kan samfunnsborgeren nekte medlemskap i fellesskapet, og dermed unndra seg plikter og ansvar overfor de organisasjoner som er pålagt ansvar i arbeidslivet. Dette står ikke i forhold til det en i dag må kunne kreve av ansvarsbevisste mennesker.

Hva er det så som gjør at vi så absolutt mener at forandring er nødvendig?

Forholdet til organisasjonene ligger i mange tilfelle langt tilbake å ønske. Kan dette komme av at de eldres og ungdommens ansvarsfølelse er dårlig? Er forståelsen for organisasjonenes betydning liten? Føler mange unge seg i dag som fullbefarne akademikere fordi de har og skal fortsette en høyere utdanning, og derfor føler seg for store til å innordne seg arbeidsplassens moral og disiplin? Vi tror at det ligger noe i det som er nevnt, og tror at det vi foreslår vil gi oss en bestemmelse som vil virke oppdragende på den kommende slekt. Den vil frata uansvarlige enkeltpersoner og organisasjoner muligheten til å spekulere i mange ungdommers «vi vil gjøre som vi vil»-mentalitet, for å oppkonstruere politiske trumfkort mot arbeiderbevegelsen.

En ting er sikkert, at uten styrke i bestemmelsen om organisasjonsplikten, vil vår organisasjon komme til å gå svekket inn

i framtiden fordi det er en bestemmelse i arbeidslivets grunnlov som ikke svarer til tidens krav. Enhver som kommer inn i arbeidslivet må innordne seg under denne grunnlov, og de må derfor ha plikt og ansvar overfor de organisasjoner som har skapt den.

Kort sagt — det må kunne kreves medlemskap.

Nr. 309 *Jørpeland Jern- og Metallarbeiderforening* foreslår:

Den nåværende formulering utgår, og i stedet settes:

«NAF og LO er enige om at ved bedrifter tilsluttet NAF, skal alle arbeidere være medlemmer av LO hvis fagforeningen krever det.»
Merknaden blir stående som før.

Motivering:

De aller fleste arbeidere i Norge er i våre dager fagorganiserte. Bestemmelsen om «den frie foreningsrett» tjener derfor hovedsaklig til beskyttelse for noen ganske få kverulanter og snyltere, hvorved paragrafen for det meste skaper uro i stedet for ro på arbeidsplassene omkring organisasjonsforholdet.

Nr. 310 *Bergens Støperiarbeiderforening* foreslår:

«Bergens Støperiarbeiderforening, avd. 223, ber kongressen være oppmerksom på § 1 i ovennevnte avtale. Da det i ly av denne paragraf er enkelte som unndrar seg å stå tilsluttet organisasjonen, får de gjerne godene uten å være med å dekke utgiftene.»

Nr. 311 *Forbundsstyret* foreslår:

§ 1.

«Den nåværende § 1 utgår.
Merknaden flyttes til § 18.»

Motivering:

Etter hvert som arbeidernes og arbeidsgivernes faglige organisasjoner har funnet å måtte erkjenne hverandres berettigelse i stadig sterkere grad og videre som et nødvendig ledd i samfunnets oppbygging og virksomhet, virker det unektelig motsi-

gende at vi har en bestemmelse i avtaler mellom nevnte organisasjoner som i realiteten beskytter de folk som ønsker å opptre i strid med det foran nevnte prinsipp.

Erfaringen viser også at denne bestemmelsen har vært egnet til å skape unødig uro på arbeidsplassene, idet spørsmålet om organisasjonen i forhold til den enkelte arbeidstaker er blitt vanskeliggjort fordi en i de enkelte tilfelle har søkt å utnytte for ikke å si misbruke paragrafen, slik den nå er. Vi tror derfor at det vil være formålstjenlig for begge parter at bestemmelsen går ut.

§ 6.

Avd. 13, Fredrikstad, foreslår:

Nr. 312

Siste punktum i punkt 1:

«Arbeidere som blir ansatt på bedrift hvor denne hovedavtale gjelder, skal i løpet av første dag på bedriften henvises til arbeidernes tillitsmann for å bli orientert om sine plikter og rettigheter vis-à-vis bedriften og kolleger.»

Motivering:

Vi mener tiden er inne til å få med en slik passus i Hovedavtalen, da det sikkert fins mange bedrifter hvor unge første-gangs-arbeidere trenger å bli orientert om dette og hint i sitt begynnende arbeidsliv.

Avd. 12, Trondheim, foreslår:

Nr. 313

«Siste setning i § 6, punkt 3's merknad uttas.»

Motivering:

Vi mener blant annet at en endring av § 6, punkt 3, «merk-naden» er nødvendig. Siste setning «med mindre disse parter blir enige om noe annet» bør gå ut. Man har her fått inn en bestemmelse i Hovedavtalen som ikke er i samsvar med overenskomstenes bestemmelser om betaling for overtidsarbeid. Dette har ført til at man har fått en uensartet praktisering av disse bestemmelser på bedrifter innenfor samme industri, og som skaper uheldige forhold.

Nr. 314 *Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:*

§ 6, punkt 3, merknad. Siste setning strykes:

«Med mindre disse parter blir enige om noe annet.»

Motivering:

For ikke å gi anledning til å omgå bestemmelsene om overtidsbetaling.

Nr. 315 *Skibstrearbeidernes Fagforening, Bergen, foreslår:*

Punkt 1 b, nytt:

«Bedriftsledelsen plikter å henvise nyansatte arbeidere til vedkommende avdelings tillitsmann for kontroll av lønns-, arbeids- og organisasjonsforhold.»

Motivering:

Tillitsmannsapparatet kan ikke påta seg å holde et rolig og godt forhold på bedriften når det er uorganiserte til stede, eller når der er folk tilsluttet andre forbund som ikke naturlig hører hjemme på vedkommende bedrift, eller folk tilhørende forbund utenom LO.

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslagene vedrørende endringene i § 6.

§ 7.

Nr. 316 *Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:*

Punkt 2, første setning forandres til:

«*Formann, nestformann og sekretær i tillitsmannsutvalget osv.*»

Annen setning forandres til:

«*De skal så vidt mulig på forhånd osv.*»

Motivering:

For at hele forhandlingsutvalget fritt skal kunne utføre sitt tillitsmannsarbeid.

Avd. 123, Jørpeland, foreslår:

Nr. 317

Punkt 2, annen setning endres til:

«Den enkelte tillitsmann har plikt til på forhånd å gi sin nærmeste overordnede underretning når han forlater sin arbeidsplass på grunn av tillitsmannsvervet.»

Motivering:

Den nåværende formulering «sine nærmeste overordnede» har blitt misforstått slik at en tillitsmann skal gi beskjed til flere enn en av de nærmeste overordnede samtidig.

«Opplyse om årsaken til» kan gi enkelte overordnede påskudd til kryssforhør av en tillitsmann om forhold som denne overordnede ikke har noe med.

Punkt 5.

Nr. 318

Her strykes ordene: «uten tvingende grunn».

Motivering:

Hvis det virkelig er tvingende grunn til stede for nektelse i slike tilfelle, så vil vel heller ikke tillitsmennene opprettholde kravet om permisjon selv om ikke den nåværende formulering av paragrafen blir opprettholdt. På den annen side bruker enkelte bedriftsledere den nåværende formulering i utrengsmål.

Forbundsstyret foreslår:

Nr. 319

§ 7, punkt 2 i nest siste setning uttas ordene:

«og opplyse om årsaken».

Denne setning får da følgende ordlyd:

«De har plikt til på forhånd å gi sin nærmeste overordnede underretning om at de må forlate sin arbeidsplass.»

Forbundsstyret tiltrer også Mekanikernes Forenings forslag om endring av punkt 2, første setning. Det viser seg at bedriften under henvisning til Hovedavtalens § 7, punkt 2, i mange tilfelle finner påskudd til å kryssforhøre tillitsmannen når han gir melding om at han må forlate sin arbeidsplass på grunn av organisasjonsarbeid. Det ser ut til at bedriftene i størst mulig utstrekning vil forsøke å få kjennskap til de saker som gjelder

organisasjonen og organisasjonsforholdene på bedriften. Dette har da ført til at man har fått kontroverser mellom arbeidernes nærmeste overordnede om opplysningsplikten eller årsaken til at han forlater sitt arbeidssted.

§ 8.

Nr. 320 *Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:*

Punkt 1, annet avsnitt, 9. linje forandres til:
«Tillitsmennene godtgjøres av bedriften for den tid som medgår til dette innenfor den ordinære arbeidstid.»

Motivering:

Tillitsmennenes arbeid er så viktig for bedriftsledelsene at de bør godtgjøres fullt ut.

Nr. 321 *Avd. 123, Jørpeland, foreslår:*

Punkt 1, annet avsnitt, endres til:
«For den tid som medgår til møter innkalt av bedriftsledelsen, og for øvrig alle forhandlingsmøter med denne, skal tillitsmennene godtgjøres med sin vanlig timefortjeneste.»

Motivering:

Forslaget tar sikte på å hindre at f. eks. skiftarbeidere blir «misbrukt» med møter og forhandlinger.

Nr. 322 Punkt 2.

«Ordene «henvende seg til» erstattes med «forhandle og treffe av tale med».

Tilføyelse til slutt i punktet:

«For øvrig gjelder også i denne forbindelse bestemmelsen i § 2, punkt 5.»

Motivering:

Det er i praksis stor forskjell på paragrafens ordlyd «henvende seg til» og kommentarets ordlyd «forhandle og treffe av tale med», og vi mener at kommentarets ordlyd må komme inn i paragrafen. Den foreslåtte tilføyelse til slutt mener vi ytter-

ligere skal understreke at selv om f. eks. den øverste leder av en bedrift er fraværende, må forhandlings- og avtalearbeidet gå sin gang så normalt som mulig.

Fra Forbundsstyret:

I § 8, punkt 1, annet avsnitt sløyfes ordene «innenfor deres ordinære arbeidstid».

Dessuten tiltres avd. 123 Jørpelandts forslag til endring av punkt 2. Vi mener det er urimelig at forhandlerne ikke har noen godtgjørelse ved forhandlinger som blir holdt utenfor den ordinære arbeidstid, f. eks. på overtid. Ved bedrifter hvor det arbeides skift foregår forhandlingene som regel utenfor den enkeltes arbeidstid hvilket medfører at de ikke får noen godtgjørelse slik som bestemmelsen er nå.

For øvrig henvises til bestemmelsen om Produksjonsutvalg, § 9, siste avsnitt.

§ 9.

Avd. 68, Larvik, foreslår:

Nr. 323

«Ved oppsigelser eller permisjoner skal ansienniteten være avgjørende, slik at den sist inntatte sies opp først.»

Motivering:

I den senere tid har det vist seg at arbeidsgivere ved flere anledninger har gått til oppsigelse av arbeidere i 55-60 årsalderen til tross for at disse arbeidere har vært lengre i bedriften enn yngre arbeidere. Ved å få ansiennitetsprinsippet inn i Hovedavtalen, vil arbeiderne være bedre beskyttet, og i mange tilfelle vil en unngå oppsigelser i det hele tatt.

Skibstrearbeidernes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 324

Punkt 1 b nytt:

«Hovedorganisasjonene er enige om at det er av den største betydning at tillitsforholdet og samarbeidet innenfor den enkelte bedrift styrkes, for derved å fremme produksjonen.

Tillitsmennene skal derfor holdes underrettet om den økonomiske og produksjonsmessige stilling.

Eventuelle innskrenkninger i arbeidsstokken skal følge ansienniteten, fravikelser kan bare komme på tale ved sykdom eller alderdom.»

Motivering:

Det er ikke mulig å få et tillitsfullt forhold mellom bedriftsledelse og arbeidere hvis ikke ansiennitetsprinsippet følges og knesettes.

Merknaden til § 9 går altså ut i den nåværende form.

Nr. 325

Avd. 123, Jørpeland, foreslår:

Punkt 2.

Etter ordene «settes i verk» tilføyes: «Dette gjelder også ved utsending av instruks til bedriftens arbeidsledere o.l. om tiltak som angår arbeiderne.»

Motivering:

Det har vært tilfelle hvor bedriftsledelsen har sendt instruks til arbeidslederne om endring i bestående ordning, og når det så er blitt protester mot endringen, har det vært vanskelig å få gjort noe med saken på grunn av at instruks allerede er utsendt.

Tilføyelse til samme paragraf: Når en bedrift går til oppsigelser på grunn av innskrenkninger i produksjonen eller liknende forhold, skal disse oppsagte arbeidere ha fortrinnsrett til å bli ansatt igjen.

Nr. 326

Forbundsstyret foreslår:

Punkt 2.

Etter ordene «settes i verk» tilføyes «dette gjelder også ved utsending av instruks til bedriftens arbeidsleder o.l. av tiltak som angår arbeiderne».

Etter vår mening er det nødvendig å få inn denne tilføyelse, idet ledelsen ved bedriftene har sendt ut instruks til arbeidslederne om endringer i bestående ordninger, som har vært prak-

tisert i lengre tid. Dette har medført unødige kontroverser mellom arbeiderne og arbeidslederne, og det har vist seg meget vanskelig å få gjort noen endringer i den utsendte instruks, idet bedriftene påberoper seg at de har vanskelig for å endre en instruks som allerede er utsendt.

Videre forslår Forbundsstyret:

Nr. 327

At § 9, punkt 2, merknad tilføyes:

Etter ordet «iverksette» i første setning ordene «*permitteringer og*» slik at setningen får følgende ordlyd:

«Disse bestemmelser medfører at bedriften skal gi tillitsmennene mulighet for å fremme sine synspunkter, bl. a. når det er spørsmål om å iverksette «*permitteringer og*» innskrenkninger i arbeidsstyrken.»

Likeledes tilføyes til merknadens siste setning ordene: «på vanlig måte etter bestemmelsen i § 2».

Etter vår mening er det nødvendig å få inn denne tilføyelsen, idet det har vist seg at bedriftene går til langvarige permisjoner av enkelte arbeidere istedenfor oppsigelser, da de ved permittering ikke er bundet av bestemmelsen i den nåværende § 9, punkt 2's merknad. I disse tilfelle har bedriftene fraveket ansienniteten betydelig. Vi er også av den mening at tvister som ikke blir løst mellom organisasjonene må kunne behandles videre av Arbeidsretten.

§ 10.

Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 328

Første setning beholdes. Resten forandres til:

«Hvis en tillitsmann gjør seg skyldig i grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen, skal arbeiderne innen 8 dager velge en ny tillitsmann. Hvis bedriftens forhandler eller representant gjør grovt brudd på Hovedavtalen, plikter bedriften innen 8 dager å oppnevne en ny representant.»

Motivering:

For at Hovedavtalen skal virke gjensidig.

Nr. 329 *Avd. 123, Jørpeland, foreslår:*

Tilføyes:

«Det samme gjelder for bedriftens representanter overfor arbeiderne, slik at hvis han gjør seg skyldig i grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen, kan LO overfor NAF kreve at han fratrer som bedriftens representant overfor arbeiderne. I tilfelle NAF ikke innrømmer berettigelsen av kravet, avgjøres tvisten av Arbeidsretten. Hvis en bedriftsrepresentant etter dette må fratre, har bedriften plikt til straks å utpeke en ny i hans sted.»

Motivering:

Det skulle være på tide at «grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen» skulle få tilsvarende konsekvenser for bedriftsledelsens representanter som det har for arbeiderne. Dessuten mener vi at bestemmelsen vi har foreslått i seg selv ville bidra til at bedriftsledelsens representanter overfor arbeiderne «holdt seg på matta».

Fra Forbundsstyret:

Nr. 330 Paragrafen endres til:

«Hvis en tillitsmann, eller en representant for bedriftsledelsen, gjør seg skyldig i grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen, kan NAF, hvis det gjelder en tillitsmann, overfor LO kreve at han fratrer som tillitsmann.

Er det bedriftens representant som har gjort seg skyldig i grovt brudd på Hovedavtalen, kan LO kreve at han fratrer som representant for bedriftsledelsen overfor arbeiderne.

I det tilfelle at en av partene i overenskomstforholdet ikke innrømmer berettigelsen av kravet, avgjøres tvisten av Arbeidsretten.

Hvis tillitsmannen — eller bedriftens representant — etter dette må fratre, har vedkommendes organisasjon plikt til straks å sørge for at ny representant blir oppnevnt eller valt.»

Motivering:

Slik Hovedavtalens § 10 nå lyder, ser det ut til at det bare er arbeiderne tillitsmenn som kan gjøre seg skyldig i grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen.

Etter vår mening kan dette i like stor grad gjelde representanten for bedriftsledelsen. Det er derfor nødvendig at § 10

forandres slik at det klart går fram at begge parter har det samme ansvar og de samme forpliktelser.

§ 13.

*Bergens Støperiarbeiderforening,
Skibstrearbeidernes Fagforening, Bergen, foreslår:*

Nr. 331

«Arbeiderne har ikke plikt å arbeide sammen med eller under ledelse av personer som har vist slik utilbørlig opptreden, at de etter alminnelig samfunnsoppfatning bør kunne fjernes, heller ikke arbeide sammen med personer som søker å unndra seg sine forpliktelser til fellesnytt, eksempelvis uorganiserte.»

Motivering:

Vi mener at det på en eller annen måte må komme bestemmelser som gjør dette umulig. Vi gjør i denne forbindelse oppmerksom på § 13 der det bør komme en tilføyelse e.l. om at organiserte arbeidere ikke er forpliktet til å arbeide sammen med uorganiserte.

Fra Forbundsstyret:

Under henvisning til at den foreslåtte endring om § 1 skal utgå og den foreslåtte endringen i § 10, mener vi det er unødvendig med forandringer som er foreslått av de 2 nevnte avdelinger.

§ 14.

Avd. 30, Drammen, foreslår:

Nr. 332

Punkt 7 får følgende ordlyd:

«Når arbeidstakere blir permittert, skal de få skriftlig bevis fra arbeidsgiveren. Beviset skal angi grunnen til permisjonen og dens sannsynlige lengde.»

Motivering:

Vi viser til permitteringen av 30 arbeidere ved A/S National Industri den 26. juni 1959, hvor bedriften permitterte på ubestemt tid. Ved den framgangsmåten som bedriften her

brukte, omgikk de Hovedavtalens § 14, punkt 8, og punkt 2 i merknaden, samt merknaden i § 9.

Vi ser ingen forskjell på en oppsigelse og en permisjon på ubestemt tid.

Fra Forbundsstyret:

Forslaget fra avdeling 30 angående endring i punkt 7 tiltres. Samme avdelings forslag om endring av punkt 8 dekkes ved vår foreslåtte endring av § 9, punkt 2's merknad.

§ 15.

Nr. 333 *Avd. 123, Jørpeland, foreslår:*

Punkt 1, siste setning:

«20 prosent tillegg» endres til «25 prosent tillegg».

Motivering:

Bakgrunnen for forslaget er at vi frykter for at 20 prosentbestemmelsen kan bre seg til andre områder og undergrave de vanlige minstetillegg som ellers er 25 prosent på andre områder.

Fra Forbundsstyret:

Forslaget fra avdeling 123, Jørpeland, tiltres.

§ 24.

Nr. 334 *Avd. 12, Trondheim, foreslår:*

«At Hovedavtalen oppsies til utløp 31. desember 1961.»

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret tiltrer forslaget fra avdeling 12, Trondheim.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 335 *Herøya Kjemiske Industriarbeiderforening foreslår:*

At § 1 blir sålydende:

«Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge anerkjenner gjensidig arbeidsgiverens og arbeidernes foreningsrett.»

Motivering:

Slik som avtalen er formet i dag med den frie foreningsrett, gir den en stor beskyttelse for de uorganiserte. Det er vel nok å henvise til stagnasjonen i LO's medlemstall.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret tiltrer i prinsippet foreningens forslag og med samme motivering.

Herøya Kjemiske Arbeiderforening foreslår:

Nr. 336

«Hovedavtalens § 4 søkes endret slik at formann, viseformann og sekretær i fagforeningene skal danne arbeidsutvalg i tillitsmannsutvalget.»

Motivering:

Slik som paragrafen i dag er formulert, risikerer man at styret i fagforeningen som har den ansvarlige ledelse og som ellers alltid forplikter for tarifforholdene mellom bedriften og foreningen, ikke får noe å si i tillitsmannsutvalget.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan bortfalle da det er dekket av Hovedavtalens § 4, 4. avsnitt.

Herøya Kjemiske Arbeiderforening foreslår:

Nr. 337

«§ 9 i Hovedavtalen må skjerpes da bedriftene ofte misbruker sin såkalte styringsrett.

Tillitsmennene må bli underrettet og tatt med på råd før forandringer i arbeidsoperasjoner bli foretatt og satt i verk.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget bør bortfalle da Hovedavtalens § 9-2, første avsnitt, inneholder de bestemmelser foreningen ønsker gjennomført.

Trondhjems Kjemiske Industriarbeiderforening, foreslår:

Nr. 338

§ 7 , punkt 2:

«Formannen eller i stedet for ham nestformannen eller sekretæren i tillitsmannsutvalget skal ha uhindret adgang til de forskjellige avde-

linger i bedriften i den utstrekning det er nødvendig for å utføre tillitsmannsvervet.

De har plikt til på forhånd å gi sine nærmeste overordnede underretning om årsaken til at de må forlate sin arbeidsplass. De skal så vidt mulig gi formannen i den avdeling de kommer til, beskjed om hvem de ønsker å snakke med.»

Nytt:

«For den tid som medgår til slike oppdrag som gjelder tillitsmannsvervet, godtgjøres formannen eller i stedet for ham nestformann eller sekretæren i tillitsmannsutvalget tapt fortjeneste.»

Motivering:

Vår motivering her er at formannen i tillitsmannsutvalget eller i hans fravær, nestformannen eller sekretæren, må ha sin vanlige fortjeneste når de skal utføre tillitsmannsoppdrag som gjelder for eksempel arbeidernes arbeidsforhold. På de fleste arbeidsplasser er det nå akkordarbeid, og da forringer de en tillitsmanns fortjeneste når han skal i kontakt med arbeiderne om deres arbeidsforhold.

Vi mener at for å få den ro som skal være på en arbeidsplass er det høyst nødvendig at formannen i tillitsmannsutvalget i aktuelle situasjoner konfererer med hver enkelt arbeider eller arbeidsgruppe om deres arbeidsforhold, og da må han være sikret sin fortjeneste når han utfører dette.

Forbundsstyrets innstilling:

*Forbundsstyret gir forslaget sin anbefaling og tiltrer for-
eningens motivering.*

Nr. 339 *Trondhjems Kjemiske Industriarbeiderforening foreslår:*

§ 7, punkt 5:

«Tillitsmennene i bedriften eller arbeidere med tillitsverv innen fagorganisasjonene skal ikke nektes tjenestefrihet når de blir innkalt til møter eller forhandlinger av sin organisasjon, eller skal delta i faglige kurs, eller annen faglig opplysningsvirksomhet.»

Motivering:

Det har ofte hendt i vår fagforening at medlemmer ikke har fått permisjon for å delta i faglige kurs. Arbeidsgiveren har

argumentert med, og kommet med slike påstander: «De har for lite arbeidskraft, og at de har uopplærte arbeidere til å avløse eventuelle arbeidere som skal delta i faglige kurs.»

Vår mening er:

Når et medlem vil delta i et kurs, må vedkommende få tjenestefrihet, uten at arbeidsgiveren skal hindre dette ved å komme med påstander *eller argumenter som dette*: «Vi kan ikke drive en bedrift med arbeidere som går på kurs eller drive annen skolevirksomhet.»

Vi mener at ordene «uten tvingende grunn» må ut av Hovedavtalens paragraf 7, punkt 5.

Forbundsstyrets innstilling:

Kan ikke tiltres. Bestemmelsen i vedkommende paragraf gir medlemmer av LO så store rettigheter som man kan forlange, sett i relasjon til bedriftsmessige forhold.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennernes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 340

«Hovedavtalens § 2 endres slik at brudd på overenskomst berettiger den annen part til å kunne iverksette arbeidsstans ved 2 ukers varsel.»

Motivering:

Helt forbud mot arbeidsstans er urettferdig og urimelig, når det tar halvårsvis å få en sak om tariffbrudd behandlet i Arbeidsretten.

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Mursvennernes fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 341

«Hvis en bedrift i tariffperioden omlegger sin produksjon, slik at den kommer inn under et annet forbunds tariffområde, skal dette forbunds overenskomst gjøres gjeldende.»

Motivering:

Etter gjeldende bestemmelser vil en bedrift være bundet av den overenskomst som var gjeldende ved tariffavtalens inn-

gåelse, selv om denne ikke er dekkende for den omlegging av produksjonen som har funnet sted.

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget og viser til Hovedavtalens § 18.

NORSK NÆRINGS- OG NYDELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Nr. 342 *Sortland Næringsmiddelarbeiderforening foreslår:*

Punkt 1 i merknader under § 14 går ut:

«En er av den oppfatning at dette punkt kun er til fordel for arbeidsgiveren og setter arbeiderne i hermetikkindustrien i en særstilling. Det har vist seg at det ikke alltid har vært mangel på råstoff som har vært grunnen til frasigelse, men ugunstige innkjøp eller andre årsaker som ikke er nevnt eller ment i dette punkt 1.

Det har vært foretatt frasigelse med et par timers varsel av arbeidere som på ingen måte kan betraktes som sesongarbeidere.

En vil også peke på at ikke alle bedrifter innen hermetikkindustrien er typiske sesongbedrifter, så det kan bli vanskelig å inngå en særavtale for disse i en hovedavtale.

Derfor foreslås at ovennevnte punkt går ut.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget kan ikke anbefales.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 343 *Moss Cell. & Papirarbeiderforening foreslår:*

§ 1.

«Kun organiserte arbeidere på arbeidsplassene.»

M o t i v e r i n g:

Vi er klar over hovedavtalens kap. 1, hvor partene anerkjenner den frie organisasjonsrett (foreningsrett) og det enkelte individs rettigheter i et demokratisk samfunn.

Vi går ut fra at kongressen i prinsippet er enig i 100 prosent organisasjon på arbeidsplassene og at det derfor ikke kan være fagbevegelsen likegyldig med å nå denne organisasjonsprosent.

Det er etter hvert blitt nokså irriterende og ha uorganiserte på arbeidsplassene, og det som irriterer mest er at disse kan beskytte seg med formålsparagrafen i Hovedavtalen. De uorganiserte er snyltedyrr og skaper problemer på arbeidsstedene.

De bør derfor ikke ha de rettigheter og fordeler som de organiserte kamerater betaler og arbeider for.

Vi syns også det er riktig å peke på en viss tilbakegang i medlemsantallet i Landsorganisasjonen. Vi ser dette som en fare og mener det må gjøres noe effektivt, og tør derfor anbefale forslaget.

Forbundsstyrets innstilling:

Hovedavtalens § 1. Organisasjonsretten endres til:

§ 1. Organisasjonsforhold.

Ved bedrifter hvor det er opprettet tariffavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge, finner partene det ønskelig at arbeiderne står tilsluttet den lokale fagforening.

Merknad: Uendret.

GJØVIK OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 344

1. § 6, punkt 3, etter første punktum som lyder:

«Det er forutsetningen at tillitsmennene, hvis de anser det *nødendig osv.*»

forandres til:

«Det er forutsetningen at tillitsmennene skal legge saken fram for sine arbeidskamerater, før de tar standpunkt til saken.»

Motivering:

Det er nok å henvise til LO's kommentarer angående punkt 3.

2. § 9, punkt 2, etter nest siste punktum:

Nr. 345

«I de tilfelle bedriftsledelsen ikke finner og kunne ta hensyn til tillitsmennes anførsler, skal den grunnegi sitt syn,» utgår.

Nytt avsnitt:

«Oppnåes ikke enighet, bringes saken inn for hovedorganisasjonene.»

Punkt 2, merknad:

Dette avsnittet gir arbeidsgiveren anledning til å fravike ansienniteten. Ansienniteten er ikke fastslått i noen paragraf. Hele merknaden utgår.

Nytt avsnitt:

«Når det menes å være nødvendig med innskrenkninger i arbeidsstyrken, skal det benyttes ansiennitet.»

Motivering:

Når det gjelder så vel punkt 2, som merknaden, mener vi at det hele er så svakt at det må ut av avtalen.

LO's utvalg sier også i sitt kommentar til § 9, punkt 2: «*selv om det er på det rene at avgjørelsen fremdeles ligger hos bedriftsledelsen . . .*»

Dette medfører en stor vanskelighet i tillitsmannsarbeidet på arbeidsplassen, idet tillitsmannen i mange tilfelle finner det nytteløst å argumentere mot bedriftens syn, idet de mener å savne den støtte, som en mener å ha krav på i en hovedavtale eller tariffavtale.

Vi mener også at LO's ledelse må ha liten kjennskap til forholdene på arbeidsplassene, hvis den mener at noe annet enn bedriftens syn blir lagt til grunn ved forandringer i arbeidsforholdene. Derfor mener vi det er nødvendig med en paragraf om ansiennitet. Dette vil skaffe oss de beste tillitsmenn og gi den trygghet på arbeidsplassen som vi har krav på.

Nr. 346 3. § 11, første avsnitt utgår.

Nytt:

«Oppsigelse av en tillitsmann, som mener den er usaklig, skal ikke gjøres effektiv før saken er behandlet av et utvalg bestående av en representant fra NAF, en fra vedkommende fagforbund, en fra bedriften og en fra fagforeningen.»

§ 14, punkt 1 a, b, c, som før. Punkt 1 d og e utgår.

Punkt 4 forandres til:

«Når det skal permitteres, skal permisjonstidens lengde bestemmes.»

Punkt 7 forandres etter siste punktum til:

«Beviset skal angi grunnen til permisjonen og permisjonens lengde. Bedriften kan ikke gå til oppsigelse av en permittert arbeider før den er forelagt et utvalg bestående av representanter av NAF, fagforbundet og for arbeiderne. Ved permisjoner be nyttes ansiennitet.»

Motivering:

Når det gjelder permisjoner, vil det aldri mangle saklig grunn fra bedriftseierens side til å permittere arbeiderne. Vi har også inntrykk av at når det skal permitteres, benytter bedriften — slik vi ser det — anledningen til å la aktive flinke fagforeningstillsitsmenn med ofte den høyeste ansiennitet ved bedriften være de første som rammes av permisjoner.

At det ikke benyttes ansiennitet ved permisjonen, gjør det vanskelig så vel for arbeiderne som for fagforeningen å kunne nyttiggjøre seg de beste krefter blant medlemmene til tillsitsmenn.

Derfor har vi foreslått at det benyttes ansiennitet ved så vel oppsigelser som permisjoner.

HAMAR OG VANG FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 347

«Ved kommende revisjon av Hovedavtalen må det reises krav om at ansienniteten også av motparten må bli anerkjent som prinsipp. NAF må si seg villig til å være part i avtaler som knesetter dette prinsipp, bl. a. når det er spørsmål om å iverksette innskrenkninger av arbeidsstyrken ved en bedrift.»

LARVIK OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 348

1. § 22 A, følgende avsnitt utgår:

«Avstemningen kan også gjennomføres ved at hver arbeidstaker som skal delta i avgjørelsen, blir gjort kjent med tarifforslaget og tilstillet stemmeseddel med plikt til å returnere denne påført sin stemmegivning.»

Motivering:

Prinsippet må være at avstemning over tarifforslag foregår på møter i forbindelse med redegjørelse for det foreliggende forslag. Avstemning i brevform er forkastelig og en neglisjering av de aktive tillitsmenn og arbeidere i fagforeningene.

Medlemmene må få forståelsen av at det er på fagforeningsmøtene sakene blir avgjort.

Nr. 349

2. «I Hovedavtalen bør det innarbeides bestemmelser som slår fast at ved innskrenkelser og permittering i en bedrift eller på en arbeids plass, skal ansienniteten være avgjørende for de som skal gå. Ikke minst av hensyn til våre eldre arbeidskamerater er det meget viktig at vi får fastslått dette i avtaleform. Erfaringsmessig viser det seg ved innskrenkelser at bedriftene vil beholde de yngre og lar eldre gå først, til tross for at disse har lengre tjeneste. Det er atskillig vanskeligere for de eldre enn de unge å skaffe seg en ny arbeidsplass.»

Nr. 350

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON — JØRPELAND foreslår:

§ 1, den nåværende formulering utgår, og i stedet settes:

«NAF og LO er enige om at ved bedrifter tilsluttet NAF skal alle arbeidere være medlemmer av LO hvis fagforeningen krever det.»
Merknaden blir stående som før.

Motivering:

De aller fleste arbeidere i Norge er i våre dager fagorganisert. Bestemmelsen om «den frie foreningsrett» tjener derfor hovedsakelig til beskyttelse for noen ganske få kverulanter og snyltere, hvorved paragrafen for det meste skaper uro i stedet for ro på arbeidsplassene omkring organisasjonsforholdet.

Nr. 351

§ 7, punkt 2, annen setning endres til:

«Den enkelte tillitsmann har plikt til på forhånd å gi sin nærmeste overordnede underretning når han forlater sin arbeidsplass på grunn av tillitsmannsvervet.»

Motivering:

Den nåværende formulering «sine nærmeste overordnede» har blitt misforstått slik at en tillitsmann skal gi beskjed til flere enn 1 av de nærmeste overordnede samtidig.

«Opplyse om årsaken til —» kan gi enkelte overordnede påskudd til kryssforhør av en tillitsmann om forhold som denne overordnede ikke har noe med.

Samme paragraf, punkt 5:

Her strykes ordene: «uten tvingende grunn».

Nr. 352

Motivering:

Hvis det virkelig er tvingende grunn til stede for nektelse i slike tilfeller, så vil vel heller ikke tillitsmennene opprettholde kravet om permisjon selv om ikke den nåværende formulering av paragrafen blir opprettholdt. På den annen side bruker enkelte bedriftsledere den nåværende formulering i utrengsmål.

§ 8, punkt 1, annet avsnitt endres til:

«For den tid som medgår til møter innkalt av bedriftsledelsen, og for øvrig alle forhandlingsmøter med denne, skal tillitsmennene godtgjøres med sin vanlige timefortjeneste.»

Nr. 353

Motivering:

Forslaget tar sikte på å hindre at til eksempel skiftarbeidere blir «misbrukt» med møter og forhandlinger.

Samme paragraf, punkt 2:

Ordene «henvende seg til» erstattes med «forhandle og treffe avtale med».

Tilføyelse tilslutt i punktet:

«For øvrig gjelder også i denne forbindelse bestemmelsen i § 2, punkt 5.»

Nr. 354

Motivering:

Det er i praksis stor forskjell på paragrafens ordlyd «henvende seg til» og kommentarets ordlyd «forhandle og treffe avtale med», og vi mener at kommentarets ordlyd må komme inn i paragrafen.

Den foreslåtte tilføyelse til slutt mener vi ytterligere skal understreke at selv om til eksempel den øverste leder av en bedrift er fraværende må forhandlings- og avtalearbeidet gå sin gang så normalt som mulig.

Nr. 355 § 9, punkt 2:

Etter ordene «settes i verk» tilføyes: «Dette gjelder også ved ut-sending av instruks til bedriftens arbeidsledere o.l. om tiltak som angår arbeiderne.»

Motivering:

Det har vært tilfeller hvor bedriftsledelsen har sendt instruks til arbeidslederne om endring i bestående ordning, og når det så er blitt protester mot endringen har det vært vanskelig å få gjort noe med saken på grunn av at instruks allerede er utsendt.

Nr. 356 Samme paragraf, tilføyelse:

«Når en bedrift går til oppsigelser på grunn av innskrenkninger i produksjonen eller liknende forhold, skal disse oppsagte arbeidere ha fortrinnsrett til å bli ansatt igjen.»

Nr. 357 § 10, tilføyelse:

«Det samme gjelder for bedriftens representanter overfor arbeiderne, slik at hvis han gjør seg skyldig i grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen kan LO overfor NAF kreve at han fratrer som bedriftens representant overfor arbeiderne. I tilfelle NAF ikke innrømmer berettigelsen av kravet, avgjøres tvisten av Arbeidsretten. Hvis en bedriftsrepresentant etter dette må fratre, har bedriften plikt til straks å utpeke en ny i hans sted.»

Motivering:

Det skulle være på tide at «grovt brudd på sine plikter etter Hovedavtalen» skulle få tilsvarende konsekvenser for bedriftsledelsens representanter som det har for arbeidernes. Dessuten mener vi at bestemmelsen vi har foreslått i seg selv ville bidra til at bedriftsledelsens representanter overfor arbeiderne «holdt seg på matta».

Nr. 358 § 15, punkt 1, siste setning:

«20 prosent tillegg» endres til «25 prosent tillegg».

Motivering:

Bakgrunnen for forslaget er at vi frykter for at 20 prosent bestemmelsen kan bre seg til andre områder og undergrave de vanlige minstetillegg som ellers er 25 prosent på andre områder.

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Nr. 359

Dagsordenens punkt 5 d.

Overenskomsten om produksjonsutvalg.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 360 *Trondheim Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«Overenskomsten om produksjonsutvalg sies opp. Medbestemmelserett i bedriftene.»

Motivering:

Produksjonsutvalgene bør styrkes og utbygges. Med den store utvikling som har skjedd i industrien i de senere år, har ikke produksjonsutvalgene fått anledning til å følge med i den utstrekning det er nødvendig.

Overenskomsten bør revideres og utvalgene må, fra å være bare rådgivende og opplysende organ, få et visst myndighetsområde. Gjennom utvalgene må det videre arbeides for medbestemmelserett i bedriftene.

Nr. 361 *Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«At Fagkongressen pålegger LO å fortsette arbeidet med å få forbedret avtalen om produksjonsutvalg, slik at produksjonsutvalgene får bestemmende myndighet i bedriftene.

At Fagkongressen for øvrig drøfter på hvilken måte medbestemmelseretten på bedriftene skal gjennomføres.»

Fra Forbundsstyret:

Forbundsstyret sier seg enig i at overenskomsten om produksjonsutvalg sies opp og at en søker å gjennomføre forbedringer av denne.

Når det gjelder spørsmålet om medbestemmelseretten, viser forbundsstyret til eget forslag om dette.

Retningslinjer for tids- og arbeidsstudier.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Hydroarbeidernes Forening, Notodden, foreslår:

Nr. 362

«At retningslinjer for tidsstudier søkes endret slik at arbeidernes tidsstudiemenn gis adgang til å følge tids- og arbeidsstudier fra den tid studiet av et arbeid begynner.»

Motivering:

En går ut fra at en på denne måte vil kunne slippe en rekke forhandlinger om forskjellige deler av et tidsstudieopplegg, og vel også kunne unngå en del kontrollstudier.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. De nåværende retningslinjer er ikke til hinder for at foreningens forslag kan oppfylles. Forbundsstyret er av den prinsipielle oppfatning at arbeidernes tillitsmann for tids- og arbeidsstudier ville bli for bundet av bedriftens tidsstudiemann og de resultatet denne kom fram til hvis arbeidernes tidsstudiemann skal gå nøyaktig i dennes fotspor under studiene.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Torp Fagforening foreslår:

Nr. 363

«Kongressen må ta opp til alvorlig overveielse å sløyfe alle retningslinjer og/eller avtaler om tids- og arbeidsstudier.»

Motivering:

De fleste arbeidere syns det er nedverdiggende å bli gjetet med stoppeklokke. Om en arbeider privat skulle utføre et stykke arbeid, og om vedkommende som skulle sette bort arbeidet møtte opp med stoppeklokke for å passe arbeideren, er resultatet gitt.

Arbeideren ville ta sitt verktøy og forsvinne. Dessuten må man anta at stoppeklokkesystemet vil føre til arbeidsløshet.

Stoppeklokkesystemet fører til større utsuging av arbeiderne og mer profitt til arbeidskjøperne.

Nr. 364 *Cellulosearbeidernes Forening, Borregård, foreslår:*

«At avtalen om retningslinjer for tids- og arbeidsstudier mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonen i Norge — blir endret slik at ved pass- og kontrollarbeid — skal tids- og arbeidsstudier ikke benyttes.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget fra avd. 28, Cellulosearbeidernes Forening, tiltres.

Nr. 365 NOTODDEN OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON
foreslår:

Tillegg til punkt 2 i retningslinjer ved gjennomføringen av arbeidsstudier:

«Arbeidernes tidsstudietillitsmenn skal til enhver tid være med under studiene, så vel under metode og tapstidsstudier som under akkordstudier.»

Motivering:

Det har i praksis vist seg at tidsstudietillitsmennene for å kunne sette seg inn i studiemateriale og uttale seg om det, må være med fra begynnelsen av studiene.

Nr. 366 **Fra Sekretariatet:**
Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Dagsordenens punkt 5 e.

Avtalen med Den Kooperative Tarifforening.

NORSK BAKER- OG KONDITORFORBUND

Avd. 6, Stavanger, foreslår:

Nr. 367

§ 3. Tariffavtalens innhold.

Denne paragraf gis følgende tillegg:

«I minstelønnsfagene skal også de personlige lønninger være minst like gode som ved de private bedrifter.»

Motivering:

Det har vist seg at det er overmåte vanskelig, og tildels umulig å få personlige tillegg i tariffperioden ved de kooperative bedrifter. Dette har ført til at kooperative arbeidere blir dårligere betalt enn arbeidere ved private bedrifter.

Når dette blir påtalt fra arbeidernes side, blir det fra DKTF vist til at tariffavtalen er minst like så god som hos de private. Dette har selvsagt ingen reell betydning. I minstelønnsfagene er det de personlige lønninger som betyr noe.

Slik som § 3 blir tolket av DKTF, er det nødvendig å få med en bestemmelse for minstelønnsfagene.

Landsstyret tiltrer enstemmig forslaget.

Avd. 6, Stavanger, foreslår:

Nr. 368

«Hovedavtalen med DKTF og LO sies opp.»
Behandling av interessetvister.

§ 22, punkt 4, blir endret således:

«Blir tvisten heller ikke løst for meglingsmannen, skal den løses etter de bestemmelser og retningslinjer som er fastsatt i Arbeidstvistloven.»

Motivering:

Slik som arbeids- og lønnsforholdene har utviklet seg i kooperasjonen, er det nå ikke lenger noe grunnlag for at de kooperative arbeidere skal stå i en særstilling. Selv om det er vedtatt en meglingsordning, er dette ikke tilstrekkelig. Etter tidligere erfaring er det ingen grunn til å tro at DKTF vil vise seg mer forhandlingsvillig enn før. Det vil som tidligere bli Tvistenemnda som kommer til å avgjøre sakene. Skal det være noen mening i streikeforbudet for de kooperative arbeidere, måtte disse være sikret betydelige fordeler i lønns- og arbeidsvilkår. Det motsatte er i mange tilfeller til stede i dag. Det er kooperative bedrifter som gir sine arbeidere og funksjonærer langt dårligere vilkår enn de private bedrifter. Dette er et stort misforhold og det er vel ikke det som har vært hensikten.

Det vil aldri bli ro om denne saken før de kooperative arbeidere får de samme muligheter og rettigheter som andre arbeidere, og som de kooperative arbeidere i vårt naboland Sverige har.

Landsstyrets flertall (11 mot 2 stemmer) anbefaler forslaget.

NORGES HANDELS- OG KONTORFUNSKJONÆRERS FORBUND

Nr. 369

Avd. 103, Det kooperative bestyrerlag, Oslo, foreslår:

«Kooperative funksjonærer ber Kongressen fatte vedtak slik at streikeretten også kan gjøres gjeldende for funksjonærer innen kooperative foretak.»

Motivering:

Streikeretten er et anerkjent kampmiddel. Ikke desto mindre fins det en gruppe mennesker i samfunnet som ikke har denne solekklare rett.

Funksjonærer i kooperative foretak må finne seg i denne diskriminering til tross for at landets høyeste rettsinstans anerkjenner streikeretten som et lovlig kampmiddel.

En kan godt forstå det intime samarbeid som ble innledet mellom DKTF og LO i mellomkrigsårene, men tiden har forandret seg og menneskene med den og tilsier at enhver borger i dette land skal ha samme rett. At faren for streik i kooperative foretak skal være større enn innenfor den private sektor, er vanskelig å forstå. Funksjonærer i kooperative foretak er av den mening at denne skamplett på vanlig demokratiske rettsprinsipper er moden for en forandring, og vi ber Kongressen fatte det nødvendige skritt for at så skjer.

Røros Handels- og Kontorfunksjonærerers Forening foreslår:

Nr. 370

«§ 17 i Hovedavtalen mellom Landsorganisasjonen i Norge og Den Kooperative Tarifforening må søkes endret slik at også arbeidstakere ved bedrifter som er medlemmer av DKTF, får samme rett til å nytte streik som middel til løsning av retts- og interessedvister som arbeidstakere ved private bedrifter har.»

Motivering:

Avtalen om at arbeidstakere ved kooperative bedrifter ikke har adgang til streik i samme utstrekning som arbeidstakere ved private bedrifter, er etter foreningens oppfatning et åpenbart brudd på en demokratisk menneskerettighet. Denne bestemmelsen er i realiteten en grov krenkelse av en av de mest fundamentale rettigheter vi har. Vi kan bare tenke oss en situasjon hvor det blir aktuelt å gå til streik, og hvordan virkningen i så tilfelle vil bli, når en del av våre medlemmer streiker for å oppnå en berettiget løsning, mens en annen, ikke uvesentlig del av medlemstokken, ikke har lovlig adgang til å støtte aksjonen. At medlemmene blir ført opp i en slik situasjon, vil rett og slett bety en forhånelse av solidaritetsidéen, et slag mot yrkesfeller og kamerater.

Vi mener derfor at det er høyst berettiget å kreve at alle medlemmer innen vårt forbund stilles på like linje når det gjelder

streikeretten. Den bestemmelse som hindrer en del av våre medlemmer i å støtte en annen del av medlemstokken i en felles aksjon, er en skamplott som bør og må fjernes i Hovedavtalen med DKTF.

Fra Forbundsstyret:

Disse forslagene var innsendt av avdelingene til behandling på vårt landsmøte i september 1960. Landsmøtet tiltrådte forslagene og gjorde vedtak om å sende dem over til behandling på Fagkongressen 1961.

NORSK KJØTTINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 371 *Stavanger Kjøttindustriarbeiderforening foreslår:*

§ 3. Tariffavtalens innhold.

Denne paragraf gis følgende tillegg:

«I minstelønnsfagene skal også de personlige lønninger være minst like gode som ved private bedrifter.»

Motivering:

Det har vist seg at det er overmåte vanskelig og til dels umulig å få personlige tillegg i tariffperioden ved de kooperative bedrifter. Dette har ført til at kooperative arbeidere blir dårligere betalt enn arbeidere ved private bedrifter.

Når dette blir påtalt fra arbeidernes side, blir det fra DKTF vist til at tariffavtalen er minst likeså god som hos de private. Dette har selvsagt ingen reell betydning. I minstelønnsfagene er det de personlige lønninger som betyr noe.

Slik som § 3 blir tolket av DKTF, er det nødvendig å få med en bestemmelse for minstelønnsfagene.

Nr. 372 «Hovedavtalen med DKTF og LO sies opp.»
Behandling av interessetvister:

§ 22, punkt 4, blir endret således:

«Blir tvisten heller ikke løst for meglingsmannen, skal den løses etter de bestemmelser og retningslinjer som er fastsatt i Arbeidstvistloven.»

Motivering:

Slik som arbeids- og lønnsforholdene har utviklet seg i kooperasjonen, er det nå ikke lenger noe grunnlag for at de kooperative arbeidere skal stå i en særstilling.

Selv om det nå er vedtatt en meglingsordning, er dette ikke tilstrekkelig. Etter tidligere erfaring er det ingen grunn til å tro at DKTF vil vise seg mer forhandlingsvillig enn før. Det vil, som tidligere, bli Tvistenemnda som kommer til å avgjøre sakene. Skal det være noen mening i streikeforbudet for de kooperative arbeidere, måtte disse være sikret betydelige fordeler i lønns- og arbeidsvilkår. Det motsatte er i mange tilfeller til stede i dag. Det er kooperative bedrifter som gir sine arbeidere og funksjonærer langt dårligere vilkår enn de private bedrifter. Dette er et stort misforhold — og det er vel ikke det som har vært hensikten?

Det vil aldri bli ro om denne saken, før de kooperative arbeidere får de samme muligheter og rettigheter som andre arbeidere, og som de kooperative arbeidere i vårt naboland Sverige har.

Forbundsstyret gir forslagene sin tilslutning.

NORSK NÆRINGS- OG NYDELSESMIDDELARBEIDERFORBUND

Avd. 32, NNN, Stavanger, foreslår:

Nr. 373

«Hovedavtalen med DKTF og LO sies opp.»
Behandling av interessetvister.

§ 22, punkt 4, blir endret således:

«Blir tvisten heller ikke løst for meglingsmannen, skal den løses etter de bestemmelser og retningslinjer som er fastsatt i Arbeidstvistloven.»

Motivering:

Slik som arbeids- og lønnsforholdene har utviklet seg i kooperasjonen, er det nå ikke lenger noe grunnlag for at de kooperative arbeidere skal stå i en særstilling.

Selv om det nå er vedtatt en meglingsordning, er dette ikke tilstrekkelig. Etter tidligere erfaringer er det ingen grunn til å tro at DKTF vil vise seg mer forhandlingsvillig enn før.

Det vil som tidligere bli Tvistnemnda som kommer til å avgjøre sakene. Skal det være noen mening i streikeforbudet for de kooperative arbeidere, måtte disse være sikret betydelige fordeler i lønns- og arbeidsvilkår. Det motsatte er i mange tilfelle til stede i dag. Det er kooperative bedrifter som gir sine arbeidere og funksjonærer langt dårligere vilkår enn de private bedrifter. Dette er et stort misforhold, og det er vel ikke det som er meningen. Det vil aldri bli ro om denne saken, før de kooperative arbeidere får de samme muligheter og rettigheter som andre arbeidere, og som de kooperative arbeidere i vårt naboland Sverige har.

Forbundsstyrets vedtak:

Kan ikke anbefales.

NORSK TRANSPORTARBEDERFORBUND

Nr. 374

Stavanger og Omegn Transportarbeiderforening foreslår:

«Hovedavtalen mellom DKTF og LO sies opp ved utløp.

I en eventuell ny avtale må bestemmelsen om streikeforbud ved behandlinger av interesselister gå ut.

Før eventuell ny avtale må de impliserte medlemmer få adgang til å sende inn sine forslag.»

Motivering:

Avtalen om streikeforbud for de kooperative arbeidere hindrer vanlige forhandlinger ved tariffrevisjonen.

Forhandlere fra DKTF er oppmerksomme på bestemmelsen, og kravene blir behandlet ut fra resonnementet at den oppnevnte nemnda får ta avgjørelsen om kravene.

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret kan ikke anbefale avdelingens forslag om at punktet vedrørende streikeforbud skal gå ut av DKTF's hoved-

avtale, men forbundsstyret er enig i at ved en ny revisjon av Hovedavtalen innkalles de forbund som omfattes av denne, og opptar til behandling de forskjellige forslag til endringer.

BODØ OG BODIN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 375

«Arbeidstakere i NKL og i samvirkelagene gis streikerett på like fot med landets øvrige lønnstakere.»

Motivering:

Vi mener det er på tide at alle arbeidstakere har den samme rett til å streike enten de er ansatt i den kooperative bevegelse eller i det private næringsliv.

Det er diskriminerende at våre kolleger skal stå utenfor når det gjelder streikeretten.

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Nr. 376

Dagsordenens punkt 5 f.

Nye lønssystemer.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 377 *Platearbeidernes forening, Oslo, foreslår:*

«1960-årene åpner store perspektiver for vårt næringsliv med betydelig øking av produksjonen og levestandarden.

LO's Kongress 1961 må med full styrke hevde lønsmottakernes sak i den utviklingen vi står overfor. Økt produksjon må føre til høyere lønnsnivå og større sosiale ytelser for lønsmottakerne. Gjennomføringen av en god pensjon for alle lønsmottakere må ha første rett.

Utviklingen av handelsforholdene i Europa og tekniske framstøt stiller også krav til lønsmottakerne. Vi er beredt til å løse oppgavene i tillit til at Landsorganisasjonen under enhver situasjon sørger for en rettferdig fordeling av plikter og rettigheter.»

Nr. 378 *Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

At Fagkongressen vedtar følgende uttalelse: «Fagkongressen oppfordrer til å understøtte arbeidet på bedrifter gjennom klubber, fagforeninger, avdelinger og forbund, med å få opprettet nye lønssystemer med det innhold at lønnstakerne skal ha andel i produksjonsøkningen i form av høyere lønn og sosiale goder.»

Nr. 379 *Kristiansund Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«En mer rettferdig delaktighet i økt produksjon.»

Forbundsstyret uttaler:

Vi er enig i synet om at lønnstakerne skal ha andel i produksjonsøkningen og at våre lønssystemer bør være bygd opp på

en slik måte at dette kan være mulig. Vi har også i den senere tid fått endel avtaler hvor produktiviteten spiller avgjørende rolle for lønnsutviklingen ved bedriftene.

Vi mener at fagbevegelsen må følge opp arbeidet med lønns-systemet slik at våre interesser blir dekket.

Vi slutter oss da til det syn som er kommet fram i ovennevnte forslag.

Fra Sekretariatet:

Nr. 380

Det har vært forhandlet med NAF om en rammeavtale om systematisk arbeidsvurdering som grunnlag for fastsettelse av differensierte lønninger. Utkastet til avtale er for tiden til behandling i de interesserte forbund. Innstilling i denne sak vil bli forelagt på Kongressen.

Dagsordenens punkt 6. Industrielt demokrati.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 381 *Grubernes Arbeidsmandsforening, Bjørnevatn, foreslår:*

«Vi vil henstille til Landsorganisasjonens Kongress å vedta at man må forsterke og fornye vårt krav om arbeidernes medbestemmelsesrett i bedriftene og at arbeidernes representanter må bli valt inn i representantskap og styrer.»

Nr. 382 *Nordens Klippe, Kirkenes, foreslår:*

«Produksjonsutvalgene må få medbestemmelsesrett og arbeiderne må bli representert i bedriftenes styrer og representantskap.»

Forbundsstyrets innstilling:

Det industrielle demokrati bør gjennomføres i et raskere tempo.

NORSK BOKBINDER- OG KARTONNASJEARBEIDER- FORBUND

Nr. 383 *Spikkestad avdeling av Norsk Bokbinder- og Kartonnasjearbeiderforbund foreslår:*

«Industrielt demokrati er en sak vi mener må komme opp til drøftelse på Kongressen.

Vi mener at en arbeidsstokk på en bedrift burde ha en eller flere representanter i bedriftens styre (direksjon).»

Forbundsstyret gir forslaget sin tilslutning.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:

Nr. 384

«Den økonomiske makt er for arbeiderklassen satt på dagsordenen, og dette prinsippsspørsmål må reises på Kongressen.»

Motivering:

Den økonomiske utvikling i vårt land tilsier at banker, forsikringsselskaper og nøkkelindustrien må legges under staten. Kongressen gir det nye Sekretariat i oppdrag å oppta forhandlinger med de 2 arbeiderpartier og Regjeringen om dette spørsmål. Forutsetningen for videre frammarsj er at arbeiderklassen overtar den økonomiske makt og dermed det fulle ansvar.

Kristiansand Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 385

«Demokratisering av bedriftene og utvidelse av medbestemmelsesretten.

Det er nødvendig at et bedre samarbeid kommer i stand mellom bedriftslederne og arbeiderne. Sammen skal de føre produksjonen fram og opp på et høyere nivå. Dette kan bare skje ved et intimt samarbeid, og vår oppgave er å få et slikt samarbeid i stand.

Arbeiderne ved alle bedrifter må derfor få anledning til å uttale seg fritt når det gjelder produksjonen og de muligheter som er til stede for å øke denne ved vedkommende bedrift.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret viser til Landsorganisasjonens vedtekter § 1, punkt 3 a) og b) og Fagkongressens vedtak i 1957, og forutsetter at arbeidet med disse spørsmål blir ført videre så raskt som utviklingen og situasjonen tilsier det.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Platearbeidernes forening, Oslo, foreslår:

Nr. 386

«Det politiske demokratiet i Norge står på sterk grunn. I første rekke er arbeiderbevegelsens faglige og politiske organer en garanti for det politiske demokratiet i landet vårt. Ingen makt, ingen grupper

våger i dag å gå til angrep på vår grunnleggende demokratiske rettighet.

Samfunnet står imidlertid ikke stille. Teknisk og vitenskapelig utvikling forandrer våre leveforhold. Økonomisk og politisk utvikling endrer maktforholdene i samfunnet, nye idéer bryter fram på alle felter.

Målsettingen for samfunnsutviklingen i Norge må være å sikre og utbygge folkestyret og medbestemmelsesretten. I de kommende årene må dette skje ved at kontrollen med næringslivet og det økonomiske liv etter hvert overføres til fullt demokratiske organer.

Det er i dag en selvsagt ting at eiendomsretten i fiske og jordbruk bør tilhøre dem som arbeider i disse yrkene. Andre grener av næringslivet har ofte en langt mer komplisert struktur. Likevel må det være i pakt med vårt folkestyre å sikre dem som arbeider i disse yrkene en sterk innflytelse i ledelsen av bedriftene m. v.

Dette kravet er imidlertid i første rekke et krav til lønnsmottakeren selv. Skal vi øve innflytelse og få medbestemmelse, må vi sørge for å utdanne de representantene som skal tale lønnsmottakernes sak.

Vi henstiller til LO-Kongressen å legge grunnlaget for en utdanning av LO's medlemmer i alle de spørsmål som medbestemmelsesretten stiller oss overfor.

Vi vender oss til LO's medlemmer for å få alle til å forstå betydningen av denne oppgaven. Vi vil også gjerne gjøre klart at en slik oppgave krever innsats og penger. Vi må alle være villige til å bære det som denne store saken krever av oss.

Vår innsats for å gjennomføre medbestemmelsesretten i Norge, kan få historisk betydning. Vi tror det er riktig å satse på denne saken nå — og la den bli en av 1960-årenes store oppgaver for norsk fagbevegelse.»

Mekanikernes forening, Oslo, oversender fra klubben ved Aker Verft:

Nr. 387

På kurset «Bedriften og den ansatte» avholdt på Ringsaker Folkehøgskule i tiden 1.—24. september 1960, ble gruppene stilt følgende spørsmål: «Er tiden moden for at fagbevegelsen skal gå inn for medbestemmelsesrett?» En av gruppens svar lyder:

«Sett ut fra en prinsipiell politikk som tar sikte på en utvidelse og fornyelse av vårt demokrati, er svaret ubetinget — Ja.

Gruppen er imidlertid av den oppfatning at mens tiden for lengst er moden, er derimot vår evne til å være i pakt med tiden ikke moden i en slik grad at parolen om medbestemmelsesrett er noen øyeblikkelig dagsaktuell oppgave i den retning som de skisserte alternativer gir uttrykk for.

Spørsmålet om medbestemmelsesrett i industrien er et spørsmål om innflytelse og ansvar på bredt grunnlag. Forutsetningen for at dette ansvar kan utvikles, er at vi konsentrerer oss om å gripe fatt i de ledd som ligger mellom vårt nåværende utviklingsnivå og det nivå som full medbestemmelsesrett i industrien representerer. Dette ledd må være at vi makter å arbeide oss ut av den lunkenhet, forsiktighet og garderinger som vi i dag omgir oss med når det gjelder produktivitetsproblemene.

Et skritt av uhyre stor betydning ville derfor være at alle tariffavtaler kompletteres med produktivitetsavtaler som fastla de gjensidige interesser i arbeidslivet.

Gjennom en slik utvikling ville vi gjennom egne erfaringer lage den skole som er nødvendig for at vi reelt ville kunne mestre de problemer som full medbestemmelsesrett i industrien representerer.»

Vi vil overfor Fagkongressen gi uttrykk for at de tanker som her har kommet fram, har rot i de erfaringer vi har på vår bedrift (Aker Verft). Derfor har de vår fulle tilslutning, og vi håper Fagkongressen vil trekke de nødvendige konklusjoner av disse erfaringer.»

Bilarbeidernes forening, Oslo, foreslår:

Nr. 388

«Kongressen gir LO-ledelsen i oppdrag å fremme forslag om at lønnstakerne gis representasjonsrett i aksjeselskapers styrer og i personlige firmaer med mer enn 50 ansatte.

Videre anmoder Kongressen LO og dens tilsluttede forbund og AOF om i sine kursprogrammer å søke å skape forståelse og tilslutning til en slik linje i et aktivt opplysningsprogram.»

Drammen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 389

«I samsvar med DNA's sosialiseringskomité's innstilling foreslår avd. 30 at LO og Sentralstyret i DNA i fellesskap finner fram til et forslag med sikte på en revidering av Aksjeloven, slik at de ansatte blir sikret medbestemmelsesrett ved behørig representasjon i aksjeselskappenes representantskap.

I de senere år har LO engasjert seg i stor utstrekning med produktivitetsfremmende tiltak, som produksjonsutvalg, utdanning av TWI-instruktører osv.

Det er i denne forbindelse ofret ikke så lite tid og midler for å fremme produktiviteten, men en kan i stor utstrekning konstatere at arbeidsgiverne ikke vil samarbeide på dette plan. For å trygge de ansattes interesser er det derfor nødvendig med endringer i Aksjeloven, slik at bedriftsledelsen får et større ansvarsforhold overfor de ansatte.»

Nr. 390 *Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

At Fagkongressen vedtar følgende uttalelse:

«Samfunnsmessige investeringer av kapital i bedrifter må påheftes klausuler om at det skal opprettes utvalg på disse bedrifter hvor de ansatte er representert, og som har til oppgave at de ansatte gjennom sine representanter skal kunne kontrollere og medvirke til at investeringene blir utnyttet så effektivt som mulig, og at investeringene gjennom den økte produksjon skal komme de ansatte til gode i form av høyere lønn og sosiale goder.»

M o t i v e r i n g :

Vi finner det uriktig at samfunnsmessig investering av kapital i bedrifter skal føre til at den enkelte arbeidsgiver eller aksjonær skal berikes. En slik ordning som nevnt i forslaget til uttalelse vil også komme samfunnet til gode i form av mer skatteinntekter og større kjøpekraft.

Nr. 391 *Avd. 65, Kristiansund, foreslår:*

«Medbestemmelsesrett i bedriften må fremmes.»

Nr. 392 *Tune Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«Arbeidernes representasjon i bedriftenes styre må nå tas opp med NAF i sin fulle bredde. Det må være vårt hovedkrav ved siden av 40-timersuken og lønsspørsmålet.»

M o t i v e r i n g :

Vår begrunnelse er at det i et demokratisk land med parlamentariske insitusjoner ikke kan tolereres at det hersker et autokratisk eller diktatorisk styre innenfor fabrikkportene.

Vi henviser for øvrig til de artikler som i den senere tid har kommet til uttrykk i dagspressen og i fagbladene, som peker på at bedriftene misbruker sin styringsrett.

Det er på tide at de fagorganiserte får kontroll med industrien og næringslivets menn og deres disposisjoner, det være seg av økonomisk eller teknisk art.

«Vårt forbund ser det som en av de viktigste oppgaver for fagbevegelsen i 60-årene å gjøre nye framstøt for et mer aktivt og levende demokrati på det industrielle område. Vårt forbund ser de endringer som er blitt foretatt i Hovedavtalens § 9 som en god begynnelse, men mener at tiden også er moden for at fagbevegelsen tar seg tid til å gjennomdiskutere spørsmålet «Industrielt demokrati» inngående, bl. a. for å klargjøre hva vi tilsikter å skape og hvilke midler vi skal nytte. Vårt forbund er videre av den mening at uansett hva målsettingen måtte bli og hvilke organer vi enn måtte velge for å virkeliggjøre industrielt demokrati, er en av de viktigste oppgaver å dyktiggjøre våre tillitsmenn, slik at de kan hevde seg i de organer de ville måtte bli representert i.

Tiden skulle derfor være moden for å skape et tidsmessig skole-
ringssenter for dette formål.

De som skal være de ansattes målmenn i de bestemmende organer, må ha et solid kjennskap til drifts- og økonomiske spørsmål.

Skoleringen av disse representanter må derfor systematiseres og tilrettelegges på en slik måte at fagbevegelsen er sikker på å ha kvalifiserte folk å sette inn i de respektive organer når tiden kommer.

Det som da er avgjørende er at fagkrets og emnevalg dekker det kunnskapsområde som trengs, kursets varighet må derfor avstemmes etter dette og ikke omvendt. En kan imidlertid neppe regne med kortere kurs enn 3—6 måneders varighet. Deltakere på dette kurs må på forhånd ha kvalifisert seg for opptak og bør ha gjennomgått LO-skolen eller tilsvarende utdanning. Igangsetting og drift av et slikt skoleingssenter vil også være et økonomisk løft for fagbevegelsen, men mener vi å gjøre framstøt for å demokratisere vårt bedriftsliv, må vi også være villig til å løse denne siden av saken.

Skoleringsarbeid av den type vi her har skissert, kan bare være til gagn for bevegelsen, uansett hva konklusjonen på utredningen om vår målsetting på dette område måtte bli.

Utredningen bør derfor ikke hindre en snarlig løsning på dette spørsmål.

Vårt forbund vil innby Kongressen til å fatte følgende vedtak:

1. Det settes ned et utvalg som får i oppdrag å utrede fagbevegelsens målsetting hva demokrati i industrien angår. Utredningen sendes ut til diskusjon i fagbevegelsens organer og blir lagt fram til godkjenning for LO's Representantskap.
2. Kongressen pålegger Sekretariatet, i samarbeid med AOF, å opp-

rette et eget skoleringscenter for dyktiggjøring av tillitsmenn som er tenkt som arbeidernes målsmenn i de bestemmende organer.

3. Kongressen rår Landsorganisasjonen og forbundene til å legge de økonomiske forhold til rette for igangsetting og drift av et slikt skoleringscenter.»

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Forbundsstyrets innstilling:

Norsk Papirindustriarbeiderforbund viser til den henvendelse som ble rettet til Regjeringen i form av vedtak på forbundets landsmøte i oktober 1959. Denne henvendelse inneholder en anmodning til Regjeringen om å gjennomføre en lovreform med sikte på inngrep i arbeidsgivernes misbruk av styringsretten.

Forbundet finner at det kan være grunn til å bygge videre på grunntanken i § 9 i Hovedavtalen mellom Landsorganisasjonen og Norsk Arbeidsgiverforening. Men forbundet har ikke tro på at man kan sette tilstrekkelige skranker for misbruk av styringsretten ved bare å søke en løsning på spørsmålet ved tariffrevisjonene.

Det ville utvilsomt ha større virkning på de mindre lojale elementer på arbeidsgiversiden om arbeidernes og funksjonærenes medbestemmelsesrett kunne bli gjennomført som en ufravikelig lovforskrift. På dette område vil lovverket virke som en mer stabil faktor enn tidsbestemte tariffavtaler.

Etter vår oppfatning vil man i Arbeidstvistloven, eller eventuelt i Arbeidervernloven, kunne innarbeide nærmere bestemmelser om medbestemmelsesretten. Det er mulig at det lovteknisk kan være nødvendig å gjennomføre medbestemmelsesretten i form av en egen lov.

Forbundet er klar over at det vil være nødvendig å innføre medbestemmelsesretten innenfor de bedriftsformer som er tradisjonelle i vårt samfunn i dag — privateide bedrifter og aksjeselskaper.

Forbundet reiser det spørsmål om man under utformingen av medbestemmelsesretten burde søke hen til etablering av en

tredje og helt ny bedriftsform, som kunne være mer egnet til å realisere arbeidernes og funksjonærenes innflytelse på bedriftsplanet. Vi er klar over at den tanke vi her reiser må bearbeides videre. Det bør være en oppgave for våre lovgivningsmyndigheter å undersøke og eventuelt komme med forslag til en slik ny bedriftsorganisasjon i vårt arbeidsliv.

Under henvisning hertil vil Norsk Papirindustriarbeiderforbund foreslå for Landsorganisasjonens Kongress:

1. Regjeringen anmodes om å treffe de nødvendige lovtiltak til gjennomføring av arbeidernes og funksjonærenes medbestemmelsesrett i bedriftslivet.
2. Regjeringen anmodes om i forbindelse med det nødvendige reformarbeid som er nevnt under post 1 å la utrede spørsmålet om gjennomføring av en helt ny bedriftsform i arbeidslivet med sikte på en effektivisering av arbeidernes og funksjonærenes interesser i de enkelte bedrifter.

Nr. 394

DRAMMEN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 395

«I henhold til Det norske Arbeiderpartis sosialiseringskomité's innstilling foreslår Drammen faglige Samorganisasjon at Sentralstyret i Det norske Arbeiderparti og LO i fellesskap utarbeider forslag til endring av Aksjeloven, slik at de ansatte blir sikret en høvelig representasjon i bedriftens representantskap eller styre.»

Motivering:

I de senere år er det ytt ikke så lite til produktivitetsfremmende tiltak av LO og Produktivitetsinstituttet. TWI-instruktører er utdannet og virker i ulike landsdeler. Videre all den tid tillitsmennene har ofret på kursvirksomheten med henblikk på virksomhet i produksjonsutvalg m. v.

Det er på det rene at arbeidsgiverne stort sett ikke vil samarbeide på dette plan, og skal de ansattes interesser tas hensyn til, kan dette skje ved at arbeidsgiverne blir pålagt et større ansvarsforhold ved revidering av Aksjeloven.

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON,
JØRPELAND, foreslår:

Nr. 396

«Kongressen pålegger LO å ta opp forhandlinger med NAF om at arbeiderne får medbestemmelsesrett i bedriftene. Hvis disse forhandlinger ikke fører fram, blir det gjort henvendelse til Storting og Regjering med forslag til lov om dette.»

Motivering:

Det er nå på tide at arbeiderne kommer med i bedriftenes styre for å påvirke og kontrollere dets disposisjoner. Medbestemmelsesretten må være et av våre fremste framtidige mål for på denne måte å ivareta de organiserte medlemmers interesse.

Nr. 397

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Dagsordenens punkt 7.

Internasjonalt økonomisk og politisk samarbeid.

Anerkjennelse av Øst-Tyskland.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Blikkenslagernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 398

«Landsorganisasjonens Kongress gir sin tilslutning til kravet om norsk anerkjennelse av Den Tyske Demokratiske Republikk. Kravet er reist av en rekke fagforeninger og faglige tillitsmenn.»

Motivering:

Det er et faktum at det eksisterer to tyske stater, hvorav Norge bare har normal forbindelse med Den Tyske Forbundsrepublikk.

Vi nevner at Norge har en utstrakt handel med ca.120 millioner kroner årlig. Norge har også forbindelser med DDR på det kulturelle og sportslige område.

En norsk anerkjennelse av DDR burde være en naturlig følge av dette.

Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 399

«LO vender seg til Storting og Regjering om normalisering av forholdet til DDR. (Øst-Tyskland).»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene kan ikke tiltres.

Norsk standpunkt til spørsmålet om å anerkjenne Øst-Tyskland som selvstendig stat er diktert ut fra det faktiske forhold at Øst-Tyskland fortsatt er et okkupert landområde. Øst-Tyskland er derfor ikke en selvstendig nasjon som selv kan bestemme

sine politiske retningslinjer og sitt styresett på samme måte som f. eks. Vest-Tyskland. En får imidlertid uttrykke håpet om at dette forhold blir brakt til opphør så snart som mulig.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Nr. 400 *Oslo Havnevesens Arbeiderforening* foreslår:

«Kongressen anmoder Regjering og Storting om å anerkjente diplomatisk Den Tyske Demokratiske Republikk med adgang til for republikkens borgere å reise til Norge.»

Motivering:

Vi er kjent med at bl. a. faglige tillitsmenn fra DDR som er innbudt av norske fagforeninger, er nektet innreisetillatelse til landet.

Sett på bakgrunn av at borgere fra Den Tyske Forbundsrepublikk har fri adgang til å reise inn i landet, bl. a. også offiserer i Bundeswehr, virker nektelsen av innreise for DDR borgere meget uheldig.

Fritt samkvem mellom alle landets borgere tjener en fredelig utvikling, og at bl. a. faglige tillitsmenn blir nektet å komme sammen kan bare virke i motsatt retning.

Nr. 401 *Gassverksarbeidernes Forening, Oslo*, foreslår:

«LO's 20. Kongress vender seg til Regjeringen og Stortinget med krav om at det snarest må bli opptatt normale forbindelser med Den Tyske Demokratiske Republikk.»

Motivering:

I Europas sentrum, på det tidligere tyske rikes territorium eksisterer det i dag to stater, Den Tyske Forbundsrepublikk og Den Tyske Demokratiske Republikk. Norge har normale diplomatiske forbindelser bare med Forbundsrepublikken, mens det overfor Den Tyske Demokratiske Republikk inntas en holdning som er til stor skade for vårt land. Dette bør Kongressen medvirke til at det blir slutt på.

Forbundsstyrets uttalelse:

Forbundsstyret kan ikke anbefale at LO's Kongress retter henvendelse til Regjeringen om dette.

Fra Sekretariatet:

Nr. 402

Sekretariatet er enig i uttalelsene fra forbundsstyrene i Norsk Kommuneforbund og Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund.

Sekretariatet foreslår at Kongressen gjør følgende vedtak:

Saken gir ikke anledning til forføyning.

Dagsordenens punkt 8.

Internasjonale faglige spørsmål.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 403

Rørleggernes Fagforening, Oslo, forslår:

«Internasjonalt samarbeid.»

Motivering:

Arbeiderklassens kamp har gjennom årene vært preget av en sterkt internasjonal solidaritet mellom arbeiderne i de forskjellige land. Erfaringen fra de to verdenskriger og kampen mot nazismen understreker betydningen av enheten mellom arbeiderne i alle land. Den nyfazisme som kommer sterkt til syne internasjonalt, gjør det nødvendig at arbeiderne i alle land står samlet i en faglig internasjonale.

Kongressen oppfordrer derfor det kommende Sekretariat til arbeid for en styrkelse og utvidelse av en faglig enhet.

Nr. 404

Malersvennernes forening, Oslo, foreslår:

«Internasjonalt faglig samarbeid må utvikles til også å omfatte Den faglige verdensføderasjon og andre faglige organisasjoner utenfor FFI.»

Motivering:

De store handelspolitiske sammenslutninger som «De indre seks» og «De ytre sju» — og endog eventuelt en sammenmelting av disse, gjør det uomgjengelig nødvendig at de faglige organisasjoner i disse land samarbeider for å ivareta lønns-

takernes interesser. I disse land fins faglige organisasjoner også tilhørende Verdensføderasjonen og andre. Dessuten er det av den største betydning for arbeiderne i verden som helhet at det eksisterer et godt samarbeid mellom verdens faglige organisasjoner eller at disse blir sluttet sammen i en faglig verdensorganisasjon.

LO's ledelse må derfor oppgi sin steile holdning når det gjelder dette spørsmål og arbeide for at slikt samarbeid kan komme i stand.

Blikkenslagernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 405

«Landsorganisasjonen tar skritt til å formidle kontakt mellom de to faglige internasjonale FFI og FVF.»

Motivering:

Fordi det er av største betydning for den internasjonale arbeiderklasse å stå samlet for å sikre freden og fremme kolonifolkenes frigjøring.

Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening foreslår:

Nr. 406

«LO støtter alle forsøk på å samle de to internasjonale FFI og FVF til en internasjonale.»

Motivering:

Reaksjonen er ikke slått. Den internasjonale monopolkapitalens krigshissere og provokatører er aktive som aldri før. Skal arbeiderklassen makte å føre en effektiv kamp for en høyere levestandard og for å bevare freden i verden, må det internasjonale faglige samarbeid styrkes på tvers av alle landegrenser.

Malersvennernes Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 407

«Landsorganisasjonen skal arbeide for et bedre internasjonalt samarbeid og samarbeid mellom begge faginternasjonaler (FFI og FVF).

Tidligere vedtak i FFI med forbud mot utveksling av delegasjoner må tas opp til revisjon.»

Bergen Trelastarbeiderforening,
Tømrernes Fagforening, Bergen,
Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening, Bergen,
Glass- og Snekkersvennenes Fagforening, Bergen,

Nr. 408 foreslår:

«Kongressen oppfordrer Sekretariatet til gjennom FFI å forsterke det internasjonale samarbeid for trygging av arbeiderklassens interesser.

Tidligere vedtak i FFI med forbud mot utveksling av delegasjoner må tas opp til revisjon.»

Forbundsstyrets vedtak:

I norsk fagbevegelse er det et grunnleggende prinsipp at fagorganisasjonen skal være fri og uavhengig så vel i forholdet til landets Regjering som noe enkelt parti. Dette prinsipp er fastlagt også i den Frie Faglige Internasjonales vedtekter. Gjennom vårt medlemskap i FFI er vi forpliktet til å følge de vedtak som gjøres i denne organisasjon. Dette må også gjelde vedtak om retningslinjer for de enkelte lands internasjonale samarbeid. Forbundsstyret vil understreke at den eneste farbare vei for internasjonal faglig enhet som kan aksepteres av norsk fagbevegelse er en oppslutning om den Frie Faglige Internasjonale.

NORSK JERNBANEFORBUND

Nr. 409 Statsbanenes Sjøførerforening, Oslo, foreslår:

«Landsorganisasjonen i Norge søker å utvirke en bedre kontakt mellom de to faglige verdensfederasjoner og deres tilsluttede forbund.»

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 410 Platearbeidernes forening, Oslo, foreslår:

«Vi ber LO-Kongressen 1961 legge til rette et arbeid som kan bidra til normalisering av de faglige forbindelser øst-vest.»

Nr. 411 Jørpeland Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«Kongressen pålegger Sekretariatet snarest å arbeide for å få i stand samarbeid mellom de to store faglige internasjonaler.»

Motivering:

A samle alle arbeidere i verden til en enhet ville føre til at arbeiderklassen kunne stå meget sterkere, både faglig og politisk. De vil da få en betydelig større innflytelse enn de har i dag, og kunne arbeide samlet for å få gode og fredelige forhold i verden til gagn for alle folk.

Fra Forbundsstyret:

Spørsmålet om samarbeid mellom de eksisterende faglige internasjonale har tidligere vært forsøkt, uten at det har lyktes. Etter vår mening har ikke situasjonen endret seg til fordel for å kunne oppnå positivt samarbeid. For øvrig vises til Landsorganisasjonen og de enkelte forbunds internasjonale forbindelser.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:

Nr. 412

«Vi henstiller til Fagkongressen å vedta en henstilling til FFI om å utvirke til et toppmøte mellom de to faglige internasjonaler.»

Motivering:

Et samarbeid mellom de to faglige internasjonaler er etter vår mening riktig og nødvendig.

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslaget sendes LO.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 413

- «1. Landsorganisasjonen skal arbeide for et bedre internasjonalt samarbeid og samarbeid mellom begge faginternasjonaler (FFI og FVF).»

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

- «2. Tidligere vedtak i FFI med forbud mot utveksling av delegasjoner må tas opp til revisjon.»

Nr. 414

Forbundsstyret tiltrer forslaget og er av den oppfatning at FFI's vedtak ikke blir tilbørlig respektert.

Nr. 415 *Murernes Union, Oslo, foreslår:*

«Murernes Union er av den oppfatning at en gjensidig utveksling av organiserte arbeidere mellom Sovjetunionen, de folkedemokratiske land og alle andre land og Norge — for å utveksle tanker og praktiske erfaringer på de faglige, sosiale og kulturelle områder, og å knytte vennskapelige, personlige og offisielle kontakter og samarbeid mellom faglige organisasjoner — er av den største betydning for å styrke og sikre det som vår forening betrakter som det viktigste hovedspørsmål: *Freden.*

Murernes Union oppfordrer derfor LO's Kongress til å kreve av Frie Faglige Internasjonale at forbudet mot utveksling av valte representasjoner og delegasjoner mellom fagorganisasjonene i Sovjetunionen og folkedemokratene oppheves.»

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 416 *Oslo Bryggearbeideres Forening foreslår:*

«At det på den 20. Kongress i Landsorganisasjonen blir pålagt sekretariatet i kommende periode å arbeide for at det blir opptatt samarbeid på det internasjonale plan mellom de to store faglige internasjonaler: FVF og FFI.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at man bør bestrebe seg på å komme fram til en enhetlig faglig verdens-internasjonale, men kan ikke se at det på nåværende tidspunkt, med de rådende forhold i verden i dag, gis grunnlag for å oppta dette spørsmål.

Forslaget kan derfor ikke anbefales.

Nr. 417 *DRAMMEN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:*

«Fagkongressen pålegger Sekretariatet å forsøke på å få opphevet vedtaket i Den Frie Faglige Internasjonale om intet samarbeid og ingen utveksling av fagorganiserte mellom «øst-vest-statene»..»

Motivering:

Bevaring av freden er av avgjørende betydning for menneskeheten. Kjennskap til hverandres leve- og samfunnsforhold bidrar til bedre forståelse av mennesker under forskjellige samfunnssystemer.

Politikerne kommer sammen. Vitenskapsmenn og spesialister kommer sammen fra alle land.

Det unaturlige forhold at arbeidsfolk ikke skal komme sammen på samme måte må bringes til opphør.

Det er i vår egen interesse at det blir forandring. Vi har mye å lære bort og mye å lære.

Ledelsen for LO i Norge må være med på å stimulere gjen-sidig utveksling over landegrensene.

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON, JØRPELAND, foreslår:

Nr. 418

«Kongressen pålegger Sekretariatet snarest å arbeide for å få i stand samarbeid mellom de 2 store faglige internasjonaler.»

Motivering:

Å samle alle arbeidere i verden til en enhet ville føre til at arbeiderklassen kunne stå meget sterkere, både faglig og politisk. De vil da få en betydelig større innflytelse enn de har i dag, og kunne arbeide samlet for å få gode og fredelige forhold i verden til gagn for alle folk.

Fra Sekretariatet:

Nr. 419

Kongressen i 1953 behandlet utførlig de internasjonale faglige forbindelser. Spørsmålet ble også behandlet på Kongressen i 1957. Det har ikke i kongressperioden skjedd noe som gjør det nødvendig å endre de retningslinjer som ble vedtatt på Kongressen i 1953. Sekretariatet foreslår derfor at Kongressen gjør følgende vedtak:

Det nordiske og internasjonale faglige samarbeid fortsetter etter de retningslinjer som har vært fulgt i siste kongressperiode.

Dagsordenens punkt 9.

Diverse forslag:

Sommertid.

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 420

Hydroarbeidernes Forening foreslår:

«At spørsmålet om innføring av sommertid tas opp til drøfting på Fagkongressen, og at denne protesterer mot innføring av denne.»

Motivering:

For de som begynner sitt arbeid tidlig om morgenen er denne ene timen av vesentlig betydning, og det er ikke mulig å ta igjen denne timen på noen rimelig måte om kvelden.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget kan ikke tiltres. Forbundsstyret er av den oppfatning av det helsemessig sett er en fordel å benytte sommertid. På den måten får man utnyttet den gunstigste årstid på beste måte.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 421

Avd. 17, Union, Skien, foreslår:

«Sløyfing av det generelle påbud om sommertid.»

Motivering:

De bedrifter som er interessert i sommertid, bør etter overenskomst med sine arbeidere og øvrige personale, kunne begynne arbeidet en time tidligere om morgenen og slutte tilsva-

rende tidligere om kvelden. Det generelle påbud om sommertid bør sløyfes.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslaget tiltres, og forbundet har på et tidligere tidspunkt overfor myndighetene uttalt seg mot innføring av sommertid.

HOLLA OG LUNDE FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 422

«Å sløyfe senere innføring av sommertid. Det skulle være unødvendig å peke på de ulemper sommertiden påfører skiftarbeiderne og andre som må stå opp ved 3-4-5-tiden om morgenen.

Sommertiden gjør også at det blir vanskeligheter med å få lagt barna i rimelig tid om kveldene.

Vi er klar over fordelene sommertiden byr de grupper av folket som har arbeidstid fra kl. 8.00 og 9.00. Men vi tillater oss å peke på at de gruppene kan få samme fordelene ved å begynne arbeidet en time tidligere uten innføring av sommertid, og da uten å forstyrre soverytmen hos alle dem som har søvnen som minimumsfaktor.»

NOTODDEN OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 423

«LO opptar forhandlinger med Regjeringen for å sløyfe innføring av sommertid.»

Motivering:

De ulemper som påføres skiftarbeiderne og andre som må stå opp ved 4—5-tiden om morgenen, og med vanskeligheter å få lagt barna i rimelig tid om sommerkveldene.

Vi er klar over fordelene sommertiden byr de gruppene av folket som har arbeidstid fra kl. 8.00—9.00.

Men vi tillater oss å peke på at de gruppene kan få samme fordelene ved å begynne arbeidet 1 time tidligere.

Fra Sekretariatet:

Forslagene gir ikke anledning til noen forføyning.

Nr. 424

Sløyfing av helgedager.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 425 *Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«At Fagkongressen tar avstand fra arbeidsgivernes angrep gjennom pressen vedrørende de bevegelige helgedager. Som kjent ønsker arbeidsgiverne å fjerne enkelte av disse dager, og vi anser dette for å være et direkte angrep på en av våre tilkjempede sosiale goder.»

Fra Forbundsstyret:

Forslaget fra avd. 25, Stavanger tiltres.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 426 *Vestfoss Fagforening foreslår:*

«Det fra arbeidsgiverhold framsatte krav om å sløyfe noen av våre helgedager må bestemt avvises.»

Nr. 427 *Krana Sliperiarbeiderforening foreslår:*

«Fagkongressen 1961 pålegger LO at den ved eventuelle forhandlinger med myndighetene imøtegår Arbeidsgiverforeningens tanke om å kutte ned tallet på helgedager.»

Motivering:

Det har tidligere vært gjort forandringer på dette felt.

Vi mener at en ytterligere nedskjæring her vil virke uheldig.

Vi tenker da i første rekke på bedrifter med helkontinuerlig skiftordning, med avtale om stans i de store høytider.

Disse dagene ser de gjerne fram til som velfortjente fridager.

De har jo som kjent arbeid på de fleste av årets søndager.

Det er tross alt ikke bare produksjonsøking som bestemmer samfunnets og det enkelte menneskets ve og vel.

Forbundsstyrets innstilling:

Forslagene tiltres.

RINGSAKER FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«At spørsmålet om å redusere antall helgedager drøftes. Som kjent har enkelte arbeidsgivere og andre, gjennom pressen, antydnet at det i Norge er alt for mye helgedager, og på grunn av produksjonen burde antall helgedager reduseres.

Dette spørsmål er hittil ikke tatt opp av noen ansvarlig innstans innen arbeiderbevegelsen, men om det skulle skje, vil en understreke betydningen av at de antall fridager man i dag har her i landet ikke må bli redusert. Arbeiderbevegelsens oppgave og mål må fortsatt være å sørge for ytterligere øking av antall fridager. Skulle derfor antall helgedager bli redusert, må man iallfall få tilsvarende øking av andre fridager.»

Fra Sekretariatet:

Sekretariatets innstilling vil bli lagt fram på Kongressen.

Nr. 428

Gullmerke.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND foreslår i henhold til vedtak på landsmøtet 1959:

«Kongressen fatter vedtak om at LO innfører en bestemmelse om gullmerke for langt medlemskap i LO.»

Nr. 429

Motivering:

Det praktiseres i dag flere forskjellige bestemmelser i forbundene med hensyn til gullmerker. Noen forbund utdeler gullmerker på grunnlag av medlemskap i LO, andre på grunnlag av medlemskap i det enkelte forbund. Det riktige vil være at LO overtar og deler ut gullmerkene. Derved vil de som loyalt følger LO's vedtekter om overføring mellom forbundene ikke lenger bli skadelidende på dette punkt.

NORSK TJENESTEMANNSLAG

Gardermoen og omegn Tjenestemannslag foreslår:

Nr. 430

«LO innfører et hedersmerke (gullmerke) for 25 års sammenhengende medlemskap i LO.»

Nr. 431 *Kjeller Tjenestemannslag foreslår:*

«Det innstiftes en jubileumsnål for medlemmer med langt medlemskap i forbund tilsluttet LO — f. eks. sølv for 25 års medlemskap og gull for 40 års medlemskap.»

Fra Forbundsstyret:

Begge forslagene er begrunnet med at Norsk Tjenestemannslag er et relativt ungt forbund, men har likevel en del medlemmer overført fra andre forbund som har langt sammenhengende medlemskap i LO. Da det ville være rimelig at disse medlemmer skulle kunne få den påskjønnelse som det ligger i et hedersmerke som nevnt, foreslås det at slikt hedersmerke innstiftes i LO's regi. Forbundsstyret har behandlet saken og slutter seg til den begrunnelse som er gitt for forslagene og foreslår at LO innfører et slikt hedersmerke (gullmerke) etter 40 års medlemskap.

Nr. 432 **Fra Sekretariatet:**
Forslagene sendes det nye sekretariat.

Opprettelse av distriktskontor i Østfold og Buskerud.

Nr. 433 **ASKIM FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:**

«Siden Østfold faglige Samorganisasjon ble nedlagt, og det i stedet ble opprettet lokale samorganisasjoner i fylket, synes det for vårt vedkommende som om arbeidsforholdene på organisasjonsfronten er blitt vanskeligere.

For vårt vedkommende er jo Samorganisasjonens formann i fullt manuell arbeid om dagen, og det blir bare kveldsarbeid for Samorganisasjonen. Dette gjør det selvsagt vanskeligere for formannen å få de nødvendige kontakter i enkelte spørsmål både i LO og forbundene. Videre at oppgaver i distriktet som nødvendigvis må utføres om dagen ikke kan effektueres, da tillitsmennene bare har kveldsstunder til rådighet. Derimot hvis en hadde et distriktskontor med fastlønte tillitsmenn for Østfold, ville forholdene etter vårt syn, bli lettere og mer effektive, idet det da kunne gjøres henvendelser dit, og tillitsmennene ved distriktskontoret kunne ta seg av spørsmålene.

Vi vil i denne forbindelse få nevne at Askim faglige Samorganisasjon består av følgende bygder: Askim, Spydeberg, Hobøl, Skiptvet og

Trøgstad, og det sier seg selv at kveldstunder ikke rekker til for å bringe framgang i organisasjonen i dette distrikt. Det kunne selvsagt være mange flere spørsmål i denne forbindelse som kunne styrke vår tro på et distriktskontor, men vi mener at det som er nevnt foran, skulle dekke i store trekk vår mening om et sådant kontor.

Vi håper at Landsorganisasjonen vil se alvorlig på spørsmålet om opprettelse av et distriktskontor i Østfold.»

FREDRIKSTAD FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår: Nr. 434

«Landsorganisasjonen oppretter distriktskontor for Østfold fylke.»

Motivering:

Ved omlegging til lokale samorganisasjoner var de fagorganiserte i Fredrikstad distrikt, motstandere av nyordningen, men på tross av dette har Samorganisasjonen forsøkt og til dels oppnådd større aktivitet innen Samorganisasjonens virkeområde. Denne aktivitet mener vi kan bli meget større ved opprettelse av et distriktskontor for fylket.

Ordningen med fellesutvalget, og at Sarpsborg og omegns faglige Samorganisasjon skal være det sentrale apparat for fylket er for vårt distrikt lite tilfredsstillende, da vi vanskelig kan få noen effektiv bistand i vårt arbeid fra fellesutvalgets tillitsmenn som har nok med Sarpsborg-distriktet.

For å øke aktiviteten for fagbevegelsen i hele fylket vil vi anbefale kongressen å vedta vårt forslag om distriktskontor for Østfold.

SARPSBORG OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 435

«Det opprettes distriktskontor for Østfold.»

Motivering:

Oppløsningen av Østfold faglige Samorganisasjon og opprettelsen av 9 lokale samorganisasjoner ble gjennomført fra 3. mars 1958. Omorganiseringen ble gjennomført, tross enstemmige advarsler fra fagorganisasjonens instanser i fylket. Den

foretatte organisasjonsomlegging har ikke ført til noen styrkelse av organisasjonsapparatet, men tvert imot skapt nye problemer.

Det var klart for alle at de nyopprettede lokale samorganisasjoner måtte ha en fellesnevner til å samordne og gjennomføre fellesoppgavene av faglig, politisk og organisatorisk art. Til erstatning av det tidligere fylkesstyre ble det således opprettet et fellesutvalg for fylkets 9 samorganisasjoner.

Når fellesutvalget i den tiden som har gått siden omleggingen fant sted, har hatt visse arbeidsmuligheter og til en viss grad har kunnet samordne og løse fellesoppgavene, har det sin forklaring i det forhold at den lokale samorganisasjon i Sarpsborg, hvor fellesutvalget har sitt sete har ilagt seg toppkontingent og har fastlønt sekretær og at kontoret og det tekniske utstyr med LO's godkjenning er overlatt lokalkontoret.

Samorganisasjonens sekretær fungerer også som sekretær for fellesutvalget, og LO gir et årlig tilskudd til kontorets drift. Samorganisasjonens kontor i Sarpsborg er således blitt en kombinasjon av lokalkontor og fylkeskontor.

Det er imidlertid flere grunner som taler for at det nå blir truffet en fast ordning med distriktskontor.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 436

Kongsberg Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«Landsorganisasjonen oppretter eget distriktskontor i Buskerud.»

Motivering:

Det vedtak som LO-kongressen i 1953 fattet, og som førte til at Buskerud faglige Samorganisasjon skulle opphøre og erstattes med lokale faglige samorganisasjoner, mener vi har vært en svekkelse for fagbevegelsen i Buskerud.

Det viser seg allerede nå at de lokale faglige samorganisasjoner ikke er noen fullgod erstatning på tross av at hensikten vel måtte være at det skulle bli til det bedre.

Arbeidet i de lokale faglige samorganisasjoner skal ledes av formenn som er opptatt i sitt daglige arbeid. Det sier seg selv

at disse ikke vil kunne få den nødvendige tid til å legge opp til kurser, helgekonsferanser (faglige og faglig/politiske), tariff-konsferanser m. v.

Selv om det fra Buskerud ikke er noen lang avstand til de enkelte forbund, så mener vi det er mange saker av mer lokal karakter man med fordel kan henvende seg til et distriktskontor om.

Fra Forbundsstyret:

Forslaget oversendes Landsorganisasjonens representantskap.

DRAMMEN FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 437

«For Buskerud fylke oppretter LO et distriktskontor i Drammen.»

Motivering:

Drammen faglige Samorganisasjon er av den oppfatning at omorganiseringen i Buskerud er et tilbakeskritt som vanskeligjør samarbeidet så vel på det faglig-politiske som opplysningsmessige område.

Den utvikling vi står foran tilsier, etter vår mening, at man ute i distriktet trenger et samlede organ som kan formidle de organisasjonsmessige tiltak.

Fra Sekretariatet:

Det foreligger tre forslag om å opprette distriktskontor for Østfold — og to forslag om det samme for Buskerud fylke. Akershus er imidlertid i samme stilling, da det heller ikke er faglig distriktskontor for dette fylke. Vedtaket om å legge om fra fylkesvise faglige samorganisasjoner til lokale samorganisasjoner og distriktskontorer for noen fylker ble gjort av Fagkongressen i 1953. I den innstilling som forelå for Kongressen, ble det pekt på at det burde opprettes 10 distriktskontorer for følgende fylker: Finnmark fylke. Troms fylke. Nordland fylke. Trøndelagfylkene og Møre. Bergen, Sogn og Fjordane og Hordaland fylker. Rogaland fylke. Agderfylkene. Telemark og Vestfold fylker. Oppland fylke. Hedmark fylke. Kongressens vedtak bygger således på den forutsetning at det ikke skulle være distriktskontor for Akershus, Østfold og Buskerud.

Når det gjelder omleggingen i sin helhet, heter det i Kongressens vedtak bl. a.:

«Gjennomføringen av en slik omlegging skal skje etter hvert og særskilt for hvert enkelt distrikt. Sekretariatet vil dermed få erfaring for hvorvidt omleggingen svarer til forutsetningene. Ved omleggingen skal det tas omsyn til de organisasjonsmessige, geografiske og kommunikasjonsmessige forhold, likeså til arbeidsoppgavene som skal løses.

For å behandle saker av felles interesse innenfor et større distrikt, eventuelt fylke, kan formennene i de lokale samorganisasjoner fungere som samarbeidsorgan. Det vil særlig ha interesse for samordningen av arbeidsoppgavene til fylkesadministrasjonene.

Representantskapet får fullmakt til å vedta mønsterlover for de nye samorganisasjoner.

Representantskapet får også fullmakt til å bestemme antall distriktskontorer og hvor de skal plasseres.»

Kongressvedtaket og de retningslinjer det bygger på har hele tiden vært fulgt av Sekretariatet. Omleggingen har skjedd gradvis, slik at det er høstet noen erfaringer. De ordninger som etter hvert er blitt satt i verk, har vært forelagt Representantskapet til godkjenning.

Akershus faglige Samorganisasjon ble oppløst pr. 1. juli 1956 og Østfold faglige Samorganisasjon pr. 1. mars 1958. For Buskerud faglige Samorganisasjon er det gjort vedtak om at den skulle oppløses pr. 1. januar 1961. Vedtaket er imidlertid ennå ikke satt ut i livet, idet den fastlønte sekretær fremdeles er i stillingen, og utfører sine oppgaver og oppdrag på samme måte som tidligere. For så vidt angår Akershus og Østfold, hvor det nå gjennom flere år ikke har vært noe distriktskontor, har det likevel fra Landsorganisasjonen vært gitt økonomisk støtte til arbeid av faglig og opplysningsmessig art, til Østfold gjennom Sarpsborg faglige Samorganisasjon og til Akershus gjennom det fylkesutvalg som er samarbeidsorgan. Slik som forholdene ligger an i samtlige tre fylker, bør en kanskje ta det hele opp til en samlet vurdering. Vurderingen må i så fall omfatte den organisasjonsmessige effektivitet, arbeidsoppgavene som foreligger og de økonomiske uttellingene fra den samlede organisasjon. Det bør under vurderingen også tas omsyn til de økonomiske midler hver av de lokale samorganisasjoner innenfor disse områder selv kan skaffe, da det er nokså store faglige enheter på flere steder.

I samsvar med foranstående foreslår Sekretariatet at Kongressen gjør slikt vedtak:

Nr. 438

Forslagene sendes Sekretariatet, som får fullmakt til å oppta til samlet vurdering de organisasjonsmessige forhold og de arbeidsoppgaver som er til stede i Akershus, Buskerud og Østfold fylker. Eventuelle forslag som innebærer endringer i de ordninger som er i dag, forelegges Representantskapet til avgjørelse.

Ansettelse av ungdomssekretær.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Kongsberg Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 439

«Landsorganisasjonen ansetter snarest en sekretær til å ta seg av ungdomsarbeidet.»

Motivering:

På grunn av de store kull med ungdom som i de nærmeste år kommer inn i arbeidslivet og som naturlig må finne sin plass i de fagorganisertes rekker, mener vi at det er av den aller største betydning at de enkelte forbunds avdelinger går til opprettelser av ungdomsgrupper.

Til å være de enkelte forbund og faglige samorganisasjoner behjelpelig med å organisere slike ungdomsgrupper, er det at LO's ungdomssekretær kommer inn i bildet. Vi tror nemlig ikke at et slikt arbeid vil kunne løses i form av skriv fra LO's ungdomsutvalg. Her må det etter vår mening en personlig kontakt til og kanskje ikke minst en personlig oppfølging av arbeidet for å få de beste resultater.

Fra Forbundsstyret:

Vi viser til denne saks behandling på siste kongress. Det ungdomsutvalg som nå er opprettet i kongressperioden, har i en vesentlig grad medvirket til å aktivisere ungdomsarbeidet innenfor de enkelte forbund og innenfor Landsorganisasjonen.

Gjennom ungdomsutvalgets arbeid er det også blitt klart at det fra Landsorganisasjonens side fortsatt må satses på arbeidet innenfor denne sektor for på den måte å medvirke til å koordinere ungdomsarbeidet i fagbevegelsen.

Forbundet vil derfor anbefale forslaget fra avd. 95, Kongsberg, slik at det kan bli opprettet en sekretærstilling i Landsorganisasjonen som kan samordne ungdomsspørsmålene, og/eller yrkesopplæring og lærlingutdannelsen.

Nr. 440

Fra Sekretariatet:

Kongressen i 1957 behandlet et liknende forslag. Det ble da av Sekretariatet forelagt en utredning for Kongressen, som vedtok å oversende forslaget til det nye Sekretariat. Sekretariatet tilsatte 1. august 1958 en yngre mann (Kjell Lien) med spesialoppgave å ta seg av arbeidet med de lokale samorganisasjoner og samordning av ungdomsspørsmålene. Realiteten i det foreliggende forslag er således allerede oppfylt.

Organisasjons- og opplysningsarbeidet blant ungdommen må av Sekretariatet så vel som av de enkelte forbund vies den største oppmerksomhet. Imidlertid løses ikke saken ved at Sekretariatet ansetter en mann til dette arbeidet. Vedkommende kan ikke alene dekke hele feltet. Det henstilles derfor til de større forbund å pålegge en av tillitsmennene å ha ungdomsarbeidet som en av sine spesialoppgaver eller treffe andre tiltak. Sekretariatet vil når det ansees nødvendig, ta denne sak opp til ny vurdering.

I samsvar med foranstående foreslår Sekretariatet at Kongressen gjør følgende vedtak:

Forslaget fra avd. 95 av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund sendes det nye Sekretariat.

Organisasjonsspørsmål.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Grenselinjer mellom Norsk Arbeidsmandsforbund og Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund.

Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening foreslår:

Nr. 441

«Under henvisning til organisasjonskomitéens uttalelse på Kongressen 1957 vedrørende ovennevnte, foreslår avdelingen at Kongressen tar stilling til en sammenslåing mellom Norsk Arbeidsmandsforbunds anleggssektor og Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund, eventuelt at en slik sammenslåing i første omgang finner sted mellom forbundenes avdelinger i de sentrale steder i landet som f. eks. Oslo, Trondheim og Bergen.»

Motivering:

Forholdene som de er i dag må anses for å være meget upraktiske og uheldige. I stor utstrekning har en entreprenør til utførelse arbeider som vekselvis kommer inn under begge forbunds virke- og avtaleområde, og det er i mange slike tilfelle begge forbunds medlemmer som har arbeidet til utførelse. Det er heller ikke ualminnelig at de samme arbeidere vekselvis arbeider på rene bygg- og anleggsarbeider, og finner det unaturlig med en fram- og tilbakeføring av sitt medlemskap.

Forbundsstyrets vedtak:

Det foreliggende forslag kan ikke tiltres i sin nåværende form.

Forslaget foreslås oversendt det kommende Sekretariat, idet en forutsetter at dette spørsmål igjen blir tatt opp til drøftelse så vel i LO som mellom forbundene.

Grenselinjer mellom Norsk Murerforbund og Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund.

Oslo Stein-, Jord- og Sementarbeideres Forening foreslår:

Nr. 442

«Foreningen foreslår for Kongressen at sammenslåing mellom Norsk Murerforbund og Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund finner sted.»

Motivering:

Tidligere var det mulig gjennom fagskilleavtaler å holde disse forbunds arbeidsområder noenlunde atskilt, men den tekniske utvikling og de mange endrede byggemetoder har ført til at skillelinjene mer og mer utviskes. Dette fører ofte til gnidninger mellom forbundenes medlemmer som lett kunne vært unngått ved at alle hadde stått tilsluttet samme forbund.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget foreslås oversendt Landsorganisasjonen under henvisning til Fagkongressens vedtak i 1957.

Forbundenes tariff- og organisasjonsområde.

Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Trondheim,
foreslår:

Nr. 443

«Kongressen pålegger LO's Sekretariat å føre kontroll med at de respektive forbunds tariffmessige og organisasjonsmessige arbeidsområder respekteres, slik at f. eks. et forbund innen en annen yrkesgruppe ikke får anledning til å opprette lønnsavtale for arbeider som henhører under bygningsindustrien.»

Motivering:

Det er bevislig at husbygging, oppførelse av skoler osv. blir utført etter tariffavtale som Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund har opprettet med en privat entreprenør, som har påtatt seg nybyggingsarbeid på flere steder i landet. Dette fører til kaotiske tilstander på tariffområdet og må omgående stoppes.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget tiltres i prinsippet og oversendes det kommende Sekretariat.

Nr. 444

Fra Sekretariatet:

På Kongressen i 1957 ble behandlet innstilling fra Organisasjonskomiteén av 1953. Idet en viser til Kongressens vedtak foreslås at Kongressen gjør følgende vedtak:

Forslaget sendes det nye Sekretariat.

Voldgiftskomit  til   avgjøre tvist ved deling av en forening.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Kirkegårdsvesenets Forening, Bergen, foreslår:

Nr. 445

«LO-Kongressen gjør vedtak om at der oppnevnes en voldgiftskomit  som med bindende virkning for partene avgjør tvister som kan oppstå ved at en tidligere forening blir delt.»

Motivering:

I forbindelse med deling av en forening til to foreninger, f. eks. deling av en kommunal forening til en arbeider- og en funksjon rforening, oppstår spørsmålet om deling av foreningens økonomiske midler.

Da det kan by på store vanskeligheter   bli enig om deling av foreningens økonomiske midler, bør LO's tvistekomit  få i oppdrag   avgjøre slike saker.

Forbundsstyrets uttalelse:

Dette gjelder en sak om deling av tidligere Park- og Kirkeg rdsarbeidernes Forenings midler. Foreningen er delt i to foreninger — Parkvesenets Forening og Kirkegårdsvesenets Forening. Det har ikke lykket de to foreningene   bli enig om disponeringen, eventuelt deling av feriehjemmet.

Det er forutsetningen at saken skal avgjøres av byretten. Etter forbundets mening må en gjøre alt for   unngå at saker av denne art trekkes inn for domstolene til avgjørelse, men blir ordnet mellom det enkelte forbund og de foreninger tvisten gjelder. Dette har ikke vært mulig i angjeldende sak. Forbundsstyret må derfor si seg enig med Kirkegårdsvesenets Forening i at LO bør være den instans som med bindende virkning avgjør slike organisasjonstvister. Det må v re en uttrykkelig forutsetning at ingen av partene etter at tvisten er avgjort kan bringe den inn til rettslig avgjørelse.

Spørsmålet er om dette ikke kan ordnes på en tilfredsstillende

måte innenfor LO's vanlige organisasjonsinstanser om en av partene ønsker saken avgjort av LO.

For å unngå at slike interne organisasjonstvister bringes inn til rettslig avgjørelse av de borgerlige domstoler, vil Forbundsstyret tilrå at Sekretariatet etter oppdrag av Kongressen gir LO's voldgiftsnemnd i organisasjonssaker i oppdrag å behandle og avgjøre tvister som nevnt i forslaget fra Kirkegårdsvesenets Forening, Bergen.

Nr. 446

Fra Sekretariatet:

Sekretariatet er enig med Kirkegårdsvesenets Forening, Bergen, og Forbundsstyret i Norsk Kommuneforbund i at tvister som oppstår som følge av en deling av en forening bør avgjøres av en av fagorganisasjonen oppnevnt voldgiftsnemnd. Kongressen i 1953 vedtok å opprette en voldgiftsnemnd som avgjør alle organisasjonstvister mellom forbundene i kongressperioden. Nemnda ledes av en jurist.

Mandatet for LO's voldgiftsnemnd bør utvides slik at nemnda også kan avgjøre tvister som oppstår innen en forening. En voldgiftsavgjørelse i slike saker er imidlertid ikke bindende med mindre partene på forhånd har erklært at de godtar avgjørelsen som endelig og bindende for seg.

Sekretariatet foreslår at Kongressen gjør følgende vedtak:

LO's voldgiftsnemnd kan avgjøre tvister som oppstår som følge av en deling av en forening når begge parter anmoder om det og erklærer at de vil godta nemndas avgjørelse som endelig og bindende.

Bedriftsleger.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 447

Jørpeland Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«Kongressen henstiller til storting og regjering at bedriftsleger ansettes (eventuelt godkjennes) og lønnes av staten ved Sosialdepartementet.»

Motivering:

Bedriftslegene må stå helt fritt overfor bedriftsledelsen, og må få større mandat til å bestemme over tiltak som må settes i verk for å verne arbeiderne ved sunnhetskadelig arbeid. Med den ordningen vi nå har er bedriftslegene altfor avhengig av bedriftsledelsen.

Fra Forbundsstyret:

Når det gjelder lønnsforholdet, er det i samarbeid med LO og NAF og Den norske lægeforening utarbeidet en normalkontrakt for bedriftsleger. Skal det foretas endringer i lønnsforholdet og ansettelsesforholdet for bedriftsleger, må en regne med at Lægeforeningen vil ha et ord med i dette. Det avgjørende er vel ikke hvem som betaler og ansetter bedriftslegen, men at legen er sosialt interessert og går inn for oppgaven på en positiv måte.

Forbundsstyret finner ingen saklig grunn for at staten skal ansette eller lønne bedriftslegene, og kan derfor ikke tiltre forslaget fra avd. 123, Jørpeland.

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON, JØRPELAND, foreslår:

Nr. 448

«Kongressen henstiller til Storting og Regjering at bedriftsleger ansettes (eventuelt godkjennes) og lønnes av staten ved Sosialdepartementet.»

Motivering:

Bedriftslegene må stå helt fritt overfor bedriftsledelsen, og må få større mandat til å bestemme over tiltak som må settes i verk for å verne arbeiderne ved sunnhetskadelig arbeid. Med den ordning vi nå har, er bedriftslegene altfor avhengig av bedriftsledelsen.

Fra Sekretariatet:

Forslagene sendes det nye Sekretariat.

Nr. 449

Folk og Forsvar.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 450 *Malersvennenes Forening, Bergen, foreslår:*

«Landsorganisasjonens kollektive medlemskap i Folk og Forsvar bringes til opphør eller foregges medlemmene til uravstemning.»

Nr. 451 *Bergen Trelastarbeiderforening,
Stein-, Jord- og Sementarbeidernes Forening, Bergen,
Glass- og Snekkersvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:*

«Landsorganisasjonen sender spørsmål om fortsatt medlemskap i Folk og Forsvar til uravstemning blant LO's medlemmer.»

Motivering:

Vårt forbunds medlemmer har ved uravstemning vedtatt å melde forbundet ut av Folk og Forsvar, og vi er kjent med at andre forbund har tatt samme standpunkt. Vi finner det derfor uriktig at medlemmene mot sin vilje fremdeles skal være tilsluttet denne organisasjon gjennom LO's kollektive medlemskap.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene kan ikke tiltres under henvisning til det vedtak som ble gjort på Fagkongressen i 1957.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 452 *Jørpeland Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«Det kreves av Kongressen at den må bringe LO's medlemskap i Folk og Forsvar til opphør straks.»

Motivering:

Det er vårt inntrykk at de fleste fagorganiserte arbeidere er imot at Landsorganisasjonen står tilsluttet denne organisasjon, og vi finner det helt uriktig at medlemmene skal stå kollektivt

tilsluttet en organisasjon som de så avgjort har tatt standpunkt imot.

Fra Forbundsstyret:

På Kongressen 1953 ble Landsorganisasjonens stilling til organisasjonen Folk og Forsvar inngående drøftet, og Kongressen gjorde vedtak om at Landsorganisasjonen skulle tilmeldes denne organisasjon. Det samme spørsmål var også oppe til behandling på Kongressen 1957 hvor denne, mot noen få stemmer, vedtok at tilmelding til organisasjonen skulle opprettholdes. Forbundsstyret kan ikke innse at situasjonen i dag innbyr til å gjøre noen endring i denne sak og forslaget kan derfor ikke tiltres.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 453

«Landsorganisasjonens kollektive medlemskap i Folk og Forsvar bringes til opphør, eller forelegges medlemmene til uravstemning.»

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget, da vi selv er medlem av Folk og Forsvar.

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON

foreslår:

Nr. 454

«Det kreves av Kongressen at den må bringe sitt medlemskap i Folk og Forsvar til opphør straks.»

Motivering:

Det er vårt inntrykk at de fleste fagorganiserte arbeidere er imot at Landsorganisasjonen står tilsluttet denne organisasjon, og vi finner det helt uriktig at medlemmene skal stå kollektivt tilsluttet en organisasjon som de så avgjort har tatt standpunkt imot.

Fra Sekretariatet:

Nr. 455

På Kongressen i 1953 ble LO's stilling til organisasjonen Folk

og Forsvar inngående drøftet. Kongressen gjorde slikt vedtak: «Kongressen godkjenner LO's tilmelding til organisasjonen Folk og Forsvar». Også Kongressen i 1957 behandlet LO's stilling til organisasjonen Folk og Forsvar. Mot noen få stemmer ble kongressvedtaket av 1953 opprettholdt. Idet en viser til de to forannevnte kongressers vedtak, foreslås at Kongressen gjør følgende vedtak:

LO's tilmelding til Folk og Forsvar opprettholdes.

Opplysningskampanje.

SKIEN OG OMEGN FAGLIGE SAMORGANISASJON

Nr. 456 foreslår:

«LO legger opp til en opplysningskampanje blant elever i den høgre skolen.

Etter at flere og flere ungdommer søker utdanning ved den høgre skolen og til dels får mindre kontakt med arbeiderbevegelsen, er det nødvendig at det legges opp en storstilt kampanje fra LO i denne sektoren. Det er en stor del elever som etter å ha gjennomgått artium, går ut i arbeidslivet, og da er det etter vår mening av stor betydning at disse har stiftet bekjentskap med arbeiderbevegelsens organisasjoner.

Vi mener derfor at det må stilles til rådighet midler for LO's ungdomsutvalg til dette spesielle arbeid.»

Nr. 457

Fra Sekretariatet:

Forslaget sendes det nye Sekretariat.

Agitasjon i LO's regi.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 458

Kristiansand Bygningsarbeiderforening foreslår:

«Landsorganisasjonen ansetter agitatorer for nyorganisering i de distrikter det er behov for dette i tilknytning til LO's distriktskontorer.

Behovet for slike agitatorer skulle være innlysende når vi i dag har ca. 1 million arbeidstakere her i landet. Av disse er bare ca. halvparten organisert i tilslutning til LO. Vår organisasjon er på tilbakegang og vi må her gjøre noe positivt for å få særlig ungdommen med.

På landsbygden vokser stadig opp nye bedrifter som har arbeidere som ikke er organisert og heller ikke vil bli det om her ikke blir tatt et krafttak på dette område.

Disse arbeidere har en timelønn som knapt dekker halvparten av den fortjeneste som organiserte arbeidere tjener ved å stå i akkordarbeid. Dette forhold gjør seg sterkt gjeldende blant annet i kvinnenes rekker, også i byene, også her må LO søke å rette på forholdene.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget foreslås oversendt det kommende sekretariat.

Forbundsstyret fremmer følgende forslag:

Nr. 459

Norsk Bygningsindustriarbeiderforbund foreslår at det til LO's Presse- og Informasjonskontor knyttes en sekretær som skal ha propagandavirksomhet som sin spesielle arbeidsoppgave.

De siste årenes tendenser til nedgang i LO's medlemstall kan ha flere årsaker. Det er framgang å spore hva angår fagbevegelsens presse- og opplysningsvirksomhet, mens vi derimot mener at hverken Landsorganisasjonen eller forbundene hittil har lagt stor nok vekt på utadvendt propagandarbeid. Vi tenker i denne forbindelse på bruk av moderne virkemidler i det store og hele, men ønsker særlig å peke på at fagorganisasjonen som landets største folkebevegelse må komme sterkere til ordet så vel i radio som fjernsyn. Vi tror ikke dette er mulig uten at initiativet kommer fra LO og forbundene. Det er vår forutsetning med forslaget at propagandasekretæren må vie disse oppgavene nødvendig oppmerksomhet.

Fra Sekretariatet:

Nr. 460

Forslaget sendes det nye Sekretariat.

Arbeidstakeres rettigheter i bedrifter som må innstille sin virksomhet.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Sporveisbetjeningens Forening, Trondheim, foreslår:

Nr. 461

«Arbeidstakernes rettigheter i bedrifter som må innstille sin virksomhet av økonomiske vansker, må i lov- og avtaleverket sikres og likestilles med 1.-prioritets pantehavers rettigheter.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslaget sendes LO.

Kooperasjonen.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

Nr. 462

Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:

«Kongressen tar opp til behandling samarbeidsgrunnlaget mellom fagbevegelsen og kooperasjonen, med henblikk på å styrke samt utbygge samarbeidet mellom fagbevegelse og kooperasjonen i byene.

Vi mener at samarbeidet i byene er langt svakere enn utover landet for øvrig. Dette virker skadelig på lengre sikt og medvirker ikke til å skape et sunt prisnivå, som vi anser som en nødvendighet for en videre utvikling av levestandarden.

Videre anbefaler vi at NKL's formann får anledning til å innlede på Fagkongressen om saken.»

Fra forbundsstyret:

Forslaget oversendes Sekretariatet og henviser til det kooperative utvalg innenfor Landsorganisasjonen.

Nr. 463

Fra Sekretariatet:

Mellom NKL og LO er det opprettet en fast samarbeidskomité. Denne sak bør tas opp til drøfting i komitéen. Sekretariatet foreslår at Kongressen gjør følgende vedtak:

Saken sendes det nye Sekretariat.

Politiske aksjoner.

Nr. 464

OSLO FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

«De enkelte fagforeninger og samorganisasjonen får fra tid til annen henvendelse fra forskjellige organisasjoner med henstilling om å gå sammen med disse i aksjoner og møteopplegg om bestemte politiske saker. Særlig gjelder dette de såkalte «fredsorganisasjoner» o. l. som stadig vil ha fagbevegelsen med i sine opplegg.

De aksjoner og opplegg som foreslås kan ofte ha en aktverdig hensikt. Likevel er det en tvilsom vei å følge, om en i den enkelte aktuelle situasjon går inn i et samarbeid med disse organisasjonene. Det kan føre fagbevegelsen inn i et forhold med langt andre konsekvenser enn hensikten egentlig har vært.

LO-kongressen appellerer til fagforeninger og samorganisasjonen om å avvise de henvendelser som kommer om slike fellestiltak. Der-

imot må våre organisasjoner på eget grunnlag og i samarbeid med de organisasjoner vi står i nær kontakt med — ta opp de aktuelle oppgaver og tiltak det er naturlig for fagbevegelsen å ta del i. Dette gjelder også i stor grad fredsarbeidet — som alltid vil være en viktig oppgave for norsk arbeiderbevegelse.»

Fra Sekretariatet:

Nr. 465

Sekretariatet er i prinsippet enig i Oslo faglige Samorganisasjons forslag, men Sekretariatet bør gjøre det endelige vedtak i saken. Sekretariatet foreslår at Kongressen gjør følgende vedtak:

Saken sendes det nye Sekretariat.

Tilstelninger.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Teglverksarbeidernes Forening, Fredrikstad og Omegn, foreslår:

Nr. 466

«Ved eventuelle festlige tilstelninger som LO arrangerer under Kongressen, henstilles at det bare blir servert alkoholfrie drikkevarer.»

Forbundsstyrets vedtak:

Oversendes Kongressen.

Fra Sekretariatet:

Nr. 467

Forslaget sendes det nye Sekretariat.

KJELE- OG MASKINPASSERNE

Oslo faglige Samorganisasjon har framsatt følgende forslag fra Oslo Kjele- og Maskinpasserforening:

Nr. 468

«Da kjelepasserne i Norge, i et antall av ca. 6000, er i en særstilling når det gjelder det faglige og sosiale innenfor dette yrke, og ikke har et landsomfattende samarbeid således at de kan komme sammen for å drøfte sine spesielle interesser, jfr. Forskrifter og regler for dampanlegg på land, bemyndiges Sekretariatet til å nedsette en komité på 5 medlemmer som får i oppdrag å fremme forslag til en organisasjonsform som tilfredsstillende kjeleplassernes interesser på dette område.

Komitéen foreslåes sammensatt således: Kjemisk forbund 1 medlem, NNN forbund 1 medlem, Papirindustriforbundet 1 medlem, Oslo Kjelepasserfor. 1 medlem og LO oppnevner formannen.

Forslaget fra denne komité forelegges Sekretariatet eventuelt Representantskapet til godkjenning, i henhold til Kongressens vedtak.»

Motivering:

Kjelepasserne er i et absolutt mindretall innenfor de enkelte fagforeninger, og deres spesielle interesser kan vanskelig varetas der, idet man har opplevd at møtelokalet tømmes når en har forsøkt å komme inn på kjelepassernes forhold i fagorganisasjonen.

I Oslo er det 1 kjelepasser i trikotasje-industrien, 2 i papp- og kartonasje-industrien osv. og det er praktisk talt ikke en fagforening i industrien med mindre enn de har kjelepassere, for så vidt disse er organiserte, og det antas at de nevnte forbund i forslaget er de som har flest kjelepassere som medlemmer.

Overfor myndighetene, Kjelkontrollen, er kjelepasserne i en særstilling, idet forskrifter og regler for dampanlegg på land og sertifiseringen av kjelepasserne i Norge, i likhet med Danmark hvor det har vært sertifisering i mange år, nødvendiggjør et visst samarbeid med Kjelkontrollen hvilket etter vår oppfatning bare kan etableres av en landsomfattende kjelepasserorganisasjon.

Idet vi håper at forslaget kommer til behandling på Kongressen, regner vi med å bli representert under behandlingen, og vi vil der gi muntlig kommentar.

Nr. 469

Fra Sekretariatet:

Forslaget sendes det nye Sekretariat.

Skole spørsmål.

NORSK JERNBANEFORBUND

Nr. 470

Statsbanenes Verkstedforening, Narvik, foreslår:

«Den 9-årige enhetsskole.

Vi vil foreslå at LO's 20. Kongress vender seg til Regjeringen med

krav om at den stiller de nødvendige midler til rådighet for gjennomføring av den 9-årige enhetsskolen i alle kommuner.»

Motivering:

Under henvisning til den store betydning den 9-årige enhetsskolen vil få, mener vi det er påkrevd at all ungdom blir delaktig i denne almenutdannelse. Slik som stillingen er i dag, er det bare økonomisk sterke kommuner som har mulighet til gjennomføring av denne skoleordning.

*Forbundsstyrets vedtak:
Forslaget anbefales.*

DEN FAGLIGE SAMORGANISASJON I BERGEN

foreslår:

Nr. 471

«Supplement til undervisningsplanen ved våre yrkesskoler, fagskoler og tekniske skoler.

Landsorganisasjonens Kongress mai 1961 vil anmode Regjeringen om å foranledige at arbeidslivets organisasjoner (rettigheter og plikter i arbeidslivet) blir innført som obligatorisk fag ved våre yrkesskoler, fagskoler og tekniske skoler i landet.»

Motivering:

Ut fra et rent samfunnsmessig synspunkt er det naturlig at disse unge menneskene som står i ferd med å gå ut i arbeidslivet blir orientert om disse ting.

Rettigheter og plikter i arbeidslivet er så anerkjente begreper i dag — at det vil være av den aller største betydning at det kommer inn i undervisningsplanen for våre yrkesskoler, fagskoler og tekniske skoler.

**Fra Sekretariatet:
Forslagene sendes det nye Sekretariat.**

Nr. 472

Militære spørsmål.

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND

Nr. 473 *Nordens Klippe, Kirkenes, foreslår:*

«Landsorganisasjonens Kongress vender seg til Storting og Regjering med krav om at den militære tjenestetid reduseres snarest og at uttellingene til militærvesenet nedsettes radikalt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Den militære tjenestetid bør nedsettes. Regjeringen oppfordres til over alt hvor den kan øve noen innflytelse, å gå inn for hel og full nedrustning.

Nr. 474 *Nordens Klippe, Kirkenes, foreslår:*

«Landsorganisasjonens Kongress oppfordres til å gjenta og forsterke kravene til Stortinget: Ingen fremmede tropper på norsk jord. Ingen atomvåpen i Norge.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i forslaget som også er i overensstemmelse med Stortingets oppfatning.

NORSK BYGNINGSINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 475 *Rørleggernes Fagforening, Oslo, foreslår:*

«Forkortelse av den militære tjenestetid.»

Motivering:

Den spenning som foregår rundt omkring i verden må det norske folk ta stilling til. Dette gjør vi ved å ta spørsmålet opp om reduksjon av den militære tjenestetid samt senking av de militære bevilgninger. Dette gjør at ungdommen ikke får så store avbrudd i sin utdanning, samt at pengene brukes i den sosiale sektor.

«LO må si kraftig fra at plaseringen av atomvåpen i Norge er i mot det norske folks interesser.»

Motivering:

Norge, sammen med de skandinaviske land, må føre en politikk som bestemt tar avstand fra atomvåpen. Vi er ikke interessert i å leve i kronisk redsel for at en krig med alle de forferdeligste våpen menneskeheten noen gang har skapt, skal utløses på grunn av en feiltakelse.

Malersvennernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 476

«Atomopprustning i Norge.

LO må gjøre sitt ytterste for å hindre atomopprustning i Norge.»

Motivering:

Som følge av sitt medlemskap i NATO står Norge i den nåværende spente internasjonale situasjon i en meget utsatt stilling. Med atomvåpen vil stillingen ytterligere forverres. Spenningen vil stige ytterligere, og vårt land vil være blant de aller første som blir rammet ved et eventuelt krigsutbrudd.

Bærum Stein-, Jord- og Sementarbeiderforening foreslår:

Nr. 477

«Kongressen gjentar kravet til Stortinget:

Ingen fremmede baser på norsk jord.

Ingen atomvåpen i Norge.»

Hønefoss og omegn Bygningsarbeiderforening foreslår:

Nr. 478

Fagkongressen av 1961 må overfor Regjering og Storting få uttale følgende:

«Ingen atomvåpen på norsk jord.

Begrensning av militæropprustningene.

Nedsettelse av tjenestetiden til 12 måneder.

Norsk utenriks-politikk må være viet fredens tjeneste.»

Motivering:

All erfaring viser at sterk opprusting og opplading av militære tenkemåter fører til psykologiske forgiftningssymptomer av menneskesinnet. Folk flest er ikke klar over hva dette inne-

bærer, før en står på randen av katastrofen. Da er det for sent for meningmannen å avverge det forferdelige som en bare svakt aner må komme.

Det burde være nok bare å minnes den siste krig og alt den førte med seg, men en husker også den første verdenskrigs meningsløse menneskeslakteri, og det er en kjent sak at hittil er det arbeiderklassen som har fått ta det hardeste støtet.

Konstellasjonen øst-vest, stormaktene fører allerede et truende språk, avbrutt av vakre talemåter om at dette er i fredens tjeneste, en dårlig kamuflasje for den virksomhet som drives, når det trues med at det er atombomber nok til å utrydde alt levende på jorden flere ganger, da må det tvinge noen hver til ettertanke.

Arbeiderklassen, som den progressive klasse i samfunnet, har her en spesiell misjon, og ansvaret vil hvile tungt på de menn som sviktet sin overbevisning og stilte seg til tjeneste for krigerhåndverket.

I vår nasjonalforsamling blir det truffet avgjørelser som vi ikke er enig i. Det syns som en er kommet inn i en periode som kan betegnes som den onde sirkel. De beslutninger som er truffet i Norges Storting når det gjelder NATO's planer med landet vårt, og den stilling vi derved kommer i, er dypt foruroligende. Her må Fagkongressen ta en klar stilling mot disse planer.

Nr. 479 *Larvik og Omland Bygningsarbeiderforening foreslår:*

«LO-Kongressen må gi uttrykk for at atomvåpen ikke må stasjoneres på norsk jord. Vi er av den oppfatning at blir det lagret atomvåpen i Norge, vil vi med vår utsatte stilling gjøre vårt til for å øke spenningen mellom øst og vest.

Opgaven i dag må være å få avspenning og fred mellom nasjonene.»

Nr. 480 *Malersvennernes Forening, Bergen, foreslår:*

«Landsorganisasjonen stiller seg i spissen for aksjon mot fremmede baser på norsk territorium og mot atomvåpen i Norge.

LO's Kongress vender seg til Storting og Regjering med krav om at den militære tjenestetid reduseres snarest mulig, og at uttellingene til militæret nedsettes vesentlig.»

Motivering:

Her er mulighet for økonomisk dekning for forslaget om å ta bort omsetningsskatten eller andre fornuftige måter å anvende pengene på.

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret ber Landsorganisasjonens Kongress om å slutte opp om Regjeringens forsvars- og utenrikspolitikk. Forbundsstyret hilser med glede den erklæring som ble gitt av Regjeringen i utenriksdebatten i november 1960 om at den nåværende basepolitikk ikke blir endret, og at atomangrepsvåpen ikke vil bli stasjonert på norsk jord. Forbundsstyret har ellers tillit til at militærvesenets størrelse og tjenestetidens lengde blir begrenset til det minst mulige under hensyntaken til vårt medlemskap i NATO og til den internasjonale situasjon.

NORSK JERNBANEFORBUND

Statsbanenes Verkstedsforening, Narvik, foreslår:

Nr. 481

«Vi foreslår at LO's 20. Kongress vender seg til Regjering og Storting om å vurdere den militære situasjon i dag, med sikte på en eventuell nedsettelse av den militære tjenestetid.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget anbefales.

Statsbanenes Verkstedsforening, Narvik, foreslår:

Nr. 482

«1. Alle arbeidende mennesker ønsker å leve et liv i fred uten krig. Dette er særlig grunnfestet i det norske folk. Vi ser derfor med uro på at endel mennesker i og utenfor landet vil påtvinge oss atomvåpen. Til dette vil vi si et klart og utvetydig NEI!

Vi krever derfor at LO's Kongress 1961 fatter følgende vedtak:

LO i Norge vil ikke godta plasingen av atomvåpen i landet vårt. Norges oppgave i dagens politikk må bestå i å være bru-

bygger mellom nasjonene. Vårt medlemskap i NATO må betraktes som uforenlig med dette. En regjering som fører en slik politikk for freden, representerer det beste for landet og folket vårt.

- Nr. 483 2. Vi oppfordrer den 20. Kongress i LO til å gi sin tilslutning og støtte til Regjeringens forsikring om at vår basepolitikk ikke vil bli endret, og forsterker kravet om ingen atomvåpen i Norge. Vi understøtter vår Regjering til fortsatt å arbeide for fred og nedrustning.»

- Nr. 484 *Narvik Distriktsorganisasjon foreslår:*

«LO i Norge vil ikke godta plasing av atomvåpen i landet vårt.»

Motivering:

Alle arbeidende mennesker ønsker å leve et liv i fred uten krig. Dette er særlig grunnfestet i det norske folk. Vi ser derfor med uro på at en del mennesker i og utenfor landet vil påtvinge oss atomvåpen. Til dette vil vi si et klart og utvedtydig NEI!

Forbundsstyrets vedtak:

Forslagene er rettet mot en eventuell endring i nåværende basepolitikk og mot plasing av atomvåpen i Norge.

Forbundet ser det å være av avgjørende betydning at den utenriks- og forsvarspolitik som er ført av landets arbeiderregjering fortsetter. Det tas avstand fra opprettelse av baser for andre lands militære styrker på norsk jord og plasing av atomvåpen her i fredstid.

NORSK JERN- OG METALLARBEIDERFORBUND

- Nr. 485 *Trondheim Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«Kongressen gir sin tilslutning til det krav som er reist om reduksjon av den militære tjenestetid.»

Motivering:

Den lange tjenestetid i militæret er en hard belastning for landets økonomi. Fra ungdomsorganisasjoner, bl. a. AUF, har det vært reist krav om reduksjon av den militære tjenestetid.

Kongressen bør, som høyeste instans for de fagorganiserte, støtte det krav som er reist.

Brusveen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 486

«LO's 20. Kongress vender seg til Regjering og Storting med krav om at den militære tjenestetid reduseres, og at bevilgningene til militærvesenet nedsettes radikalt.

De enorme summer som nå bevilges hvert år kan brukes til industri-reising på landsbygda og til sosiale formål.»

Jørpeland Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

Nr. 487

«Kongressen sender krav til Storting og Regjering om at både tjenestetiden og bevilgningene til militæret blir kraftig nedsatt.»

Motivering:

Den lange tjenestetiden betyr i første rekke at ungdommen må avbryte sin utdanning og læretid, og tas ut av produksjonen og verdiskapende arbeid for å læres opp til ødeleggelse av liv og verdier.

De svære bevilgningene til militæret er en tung belastning på landets økonomi, og da spesielt på arbeiderne som er den gruppen som må betale relativt mest.

Fra Forbundsstyret:

Kravet om nedsettelse av den militære tjenestetid og bevilgninger til militærvesenet må ses under hensyntaken til den vekslende internasjonale situasjon. Forbundsstyret er av den oppfatning at det også fins muligheter for effektivisering av den militære utdanning, slik at vi har dekning for de krav som i så måte med rimelighet kan stilles for en nedsettelse av den militære tjenestetid.

Det kan være nødvendig av beredskapsmessige hensyn å måtte ha et bestemt antall mannskaper inne som gjør det nødvendig med 16 måneders tjenestetid. Dette er etter vår oppfatning et militærteknisk spørsmål som må kunne løses tilfredsstillende uten at det går utover landets militære beredskap.

Fagorganisasjonen må jo også på sin side ta hensyn til hvor lang tid en kan binde arbeidskraften, sett i forhold til bl. a. investeringer og vareproduksjon og dermed mulighetene for forbedring av levestandarden.

Forbundsstyret anbefaler derfor Kongressen å gi sin tilslutning til nedsettelse av den militære tjenestetid.

Nr. 488 *Mekanikernes Forening, Oslo, foreslår:*

«I den siste tid har det fra en rekke hold kommet krav om innføring av atomvåpen i det norske forsvar.

Vi protesterer mot en slik utvikling, idet vi mener at vårt land er bedre tjent med en politikk som tar sikte på å begrense utbredelsen av slike masseødeleggelsesvåpen. Spres disse våpen til en større rekke nasjoner, skaper dette en faretruende situasjon.

Vi ber Regjeringen å følge en linje som tar sikte på å stanse atomopprustningen.

Vi beklager at sammenbruddet av toppmøtet og konfliktene på FN's generalforsamling har skjerpet den internasjonale situasjon, men vi ber Regjeringen om å nytte alle muligheter til å fremme en fredelig utvikling mellom alle jordens folk og nasjoner.»

Nr. 489 *Platearbeidernes Forening, Oslo, foreslår:*

«I den siste tid har det fra en rekke hold kommet krav om innføring av atomvåpen i det norske forsvaret. Vi protesterer mot en slik utvikling, idet vi mener at vårt land er bedre tjent med en politikk som tar sikte på å begrense utbredelsen av slike masseødeleggelsesvåpen. Spres disse våpen til en lang rekke nasjoner, skaper det i seg selv en faretruende situasjon. Vi ber Regjeringen følge en linje som tar sikte på å stanse atomopprustningen.

Vi ber Regjeringen sørge for at vårt forsvar holdes innenfor den ramme som den internasjonale situasjon tilsier. Vi beklager at sammenbruddet av toppmøtet og konfliktene på FN's generalforsamling har skjerpet den internasjonale situasjon, men vi ber Regjeringen om å nytte alle muligheter til å fremme en fredelig utvikling mellom alle jordens folk og nasjoner.»

Nr. 490 *Stavanger Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:*

«At Fagkongressen vedtar en uttalelse om at atomvåpen ikke må stasjoneres på norsk jord.»

«Fagkongressen 1961 fremmer krav til Storting og Regjering om:
Ingen atomvåpen til Norge.
Ingen fremmede baser på norsk jord.
For internasjonal avrustning og fred.»

Motivering:

Spørsmålet om atomvåpen til Norge er ennå ikke avgjort. Vi vet hvilken fare og hvilke redsler atomvåpnene representerer, — vi vet at vår egen og framtidige slekters eksistens står på spill. Kjennsgjeringene har fortalt oss det. Vitenskapsmennene forteller oss det. Atomvåpen i Norge gir ingen trygghet, men øker faren for krig.

De økende krav om atomvåpen og NATO-baser i Norge ser vi som tydelige tegn til forsøk på å få vårt land til å endre sin stilling både til spørsmålet om fremmede baser og atomvåpen til Norge.

Disse spørsmål må ikke overlates bare til den militære fagkunnskap og til de folkevalte representanter.

Brusveen Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«Ingen fremmede baser på norsk jord.

Ingen atomvåpen i Norge.

Dette er krav som den altoverveiende del av befolkningen i vårt land har samlet seg om.

Derfor oppfordrer vi den 20. Kongress i LO til å gjenta og forsterke kravene til Stortinget.»

Jørpeland Jern- og Metallarbeiderforening foreslår:

«Kongressen gir sin tilslutning til kravet:

«Ingen fremmede baser på norsk jord, ingen atomvåpen i Norge, og vender seg til Stortinget med krav om at det ikke blir gjort endringer i denne sak.»

Motivering:

Det vil skape et farlig forhold å tillate fremmede baser på norsk jord, som kan bli brukt til utfall mot andre nasjoner,

og derved blande Norge inn i konflikter mellom stormaktene. Det tjener ikke arbeidernes sak å gjøre Norge til krigsskueplass.

Det er sterke krefter i sving for å påtvinge oss atomvåpen. Vitenskapsmenn fra hele verden advarer mot atomvåpen. Uansett hvor de brukes i verden vil de ramme oss, radioaktivt nedfall spør ikke etter landegrenser og politisk styreform, det rammer oss alle. Derfor må arbeiderne og fagforeningen si klart i fra på dette punkt.

Nr. 494 *Oslo Støperiarbeiderforening foreslår:*

«Ingen fremmede baser på norsk jord.
Ingen atomvåpen i Norge.»

Motivering:

Da vi er merksam på at det i vårt land er kretser som hevder at det må opprettes fremmede baser på norsk jord, og at vårt land skal utstyres med atomvåpen, så henstiller vi til LO-Kongressen å vedta ovenstående forslag som er i pakt med det store flertall av medlemmene innenfor LO.

Fra Forbundsstyret:

Forslagene oversendes Sekretariatet. For øvrig henvises til vedtak i samme sak på LO's Kongress 1957 hvor det bl. a. heter: «Kongressen bemyndiger Sekretariatet til i samarbeid med den Frie Faglige Internasjonale å medvirke til et økende press overfor dem som i første rekke er ansvarlige for at det ennå ikke er lykkes å nå fram til en avtale om alminnelig nedrustning og internasjonal kontroll med atomprøver.»

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 495 *Høyanger Kjemiske Arbeiderforening foreslår:*

«LO's Kongress vender seg til Regjering og Storting med krav om at den militære tjenestetid reduseres snarest, og at uttellingene til militærvesenet nedsettes radikalt.»

Motivering:

De enorme summer som brukes til dette hvert år, kan med fordel brukes til mer samfunnsnyttige formål.

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget oversendes uten innstilling.

Herøya Arbeiderforening foreslår:

Nr. 496

«Nedsettelse av den militære tjenestetid.»

Forbundsstyrets vedtak:

Forslaget oversendes uten innstilling.

NORSK KOMMUNEFORBUND

Gassverksarbeidernes Forening, Oslo, foreslår:

Nr. 497

«LO's 20. Kongress vender seg til Regjeringen og Stortinget med krav om at den militære tjenestetid reduseres snarest, og at uttellingen til militærvesenet nedsettes radikalt.

De enorme summer som nå bevilges hvert år kan brukes til mer fornuftige formål.»

Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:

Nr. 498

«Vi henstiller til Fagkongressen å vende seg til Regjering og Storting med krav om at militærtjenesten reduseres.»

Motivering:

En reduksjon av den militære tjenestetid er et alminnelig utbredt ønske. Vi tror at uten å skade forsvaret kan en nytte endel av de uproduktive dagsverk på en bedre måte.

Forbundsstyrets uttalelse:

Etter Forbundsstyrets mening kan Regjeringen ikke se isolert på dette spørsmål.

Det må derfor være Regjeringens og Stortingets oppgave å se dette spørsmål, medlemskap i NATO m. v., i samsvar med den internasjonale situasjon.

Forbundsstyret vil i denne forbindelse peke på det arbeid Regjeringen har medvirket til på det internasjonale område for å skape avspenning i verden.

Nr. 499 *Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:*

«Vi henstiller til Fagkongressen å avgi uttalelse med krav til Regjering og Storting om at ingen atomvåpen stasjoneres i Norge.»

Motivering:

Stasjonering av atomvåpen i Norge vil etter vår mening bety en alvorlig fare for land og folk. Krav om stans og forbud mot prøver og bruk av kjernefysiske våpen, og en gradvis total nedrusting får stadig større tilslutning i folket. Det er av stor betydning at Fagkongressen behandler dette spørsmål og sier sin mening, for derved å medvirke til at de krefter både i og utenfor landet som krever atomvåpen stasjonert i Norge, blir avist.

Nr. 500 *Gassverksarbeidernes Forening, Oslo, foreslår:*

«Ingen fremmede baser på norsk jord.

Ingen atomvåpen i Norge.

Dette er krav som den alt overveiende del av befolkningen i vårt land har samlet seg om. Vi er merksam på at det er krefter både i og utenfor vårt land som forsøker å endre vårt lands stilling til disse to viktige spørsmål.

De vest-tyske militaristenes krav om NATO-baser i vårt land, amerikanernes utnyttning av landets flyplasser for spionasje og provokasjoner mot Sovjetunionen og NATO's militærmanøvrer på våre kyster er tydelig ledd i forsøkene på å få vårt land til å endre sin stilling både til spørsmålet om fremmede baser og atomvåpen i Norge.

Derfor oppfordrer vi den 20. Kongress i LO til å gjenta og forsterke kravene til Stortinget:

Ingen fremmede baser på norsk jord.

Ingen atomvåpen i Norge.»

Forbundsstyrets uttalelse:

Forslagene sendes LO. For øvrig vises til Forbundsstyrets

uttalelse vedrørende forslagene om nedsettelse av den militære tjenestetid.

Oslo Sporveisarbeideres Forening foreslår:

Nr. 501

«Vi henstiller til Fagkongressen å vende seg til Regjering og Storting med krav om at Norge melder seg ut av NATO.»

Motivering:

Hva medlemskap i NATO innebærer har amerikanernes overflyvninger over Sovjetunionen vist. Nærmere motivering på kongressen.

Forbundsstyret uttalelse:

Forbundsstyret kan ikke anbefale at Kongressen retter noen henvendelse til Regjering og Storting om dette spørsmål, men viser for øvrig til uttalelse under forslagene om nedsettelse av den militære tjenestetid.

NORSK MURERFORBUND

Mursvennenes Fagforening, Bergen, foreslår:

Nr. 502

- «1. LO's Kongress vender seg til Storting og Regjering med krav om at den militære tjenestetid reduseres snarest mulig, og at uttellingene til militæret nedsettes vesentlig.»

Motivering:

Her er mulighet for økonomisk dekning for forslaget om å ta bort omsetningsskatten, eller andre fornuftige måter å anvende pengene på.

Forbundsstyret tiltrer forslaget om kortere tjenestetid.

- «2. Landsorganisasjonen stiller seg i spissen for aksjon mot fremmede baser på norsk territorium og mot atomvåpen i Norge.»

Nr. 503

Forbundsstyret kan ikke tiltre forslaget.

Nr. 504 *Murernes Union, Oslo, foreslår:*

«Murernes Union slutter opp om Regjeringens standpunkt om at det ikke skal være fremmede baser eller atomvåpen på norsk jord.»

Forbundsstyret tiltrer forslaget.

NORSK PAPIRINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Nr. 505 *Avd. 17, Union, Skien, foreslår:*

«At det ikke stasjoneres atomvåpen i Norge.»

Motivering:

Avdeling 17 av NPF, Union, Skien, vil med dette foreslå for LO's Kongress å sette hele sin kraft inn for å hindre at atomvåpen blir stasjonert i Norge.

Vi mener at atomvåpen i vårt land bare kan skade, og desto mer utbredt disse våpen blir — desto større blir faren for en atomkrig.

Bakgrunnen for forslaget er de krav der i den senere tid er reist fra enkelte hold om innføring av atomvåpen i de norske militære styrker.

Nr. 506 *Rena Kartongarbeiderforening foreslår:*

«Ingen fremmede baser på norsk jord.
Ingen atomvåpen i vårt land.»

Motivering:

Dette er krav som den alt overveiende del av befolkningen i vårt land samler seg om på bakgrunn av den utsatte strategiske stilling vårt land er kommet opp i som medlem av NATO med en stadig økende militær beredskap, med vest-tyske militaristers krav om NATO-baser.

Amerikanernes bruk av landets flyplasser for spionasje mot vårt naboland i øst, er ting som aldri burde forekommet.

Vår forening vil hermed oppfordre Fagkongressen til våren

— med fornyet styrke å fremme disse krav til vårt lands Regjering og Storting.

Torp fagforening foreslår:

Nr. 507

«Fagkongressen vedtar å forsterke sitt arbeid for fred og før forbud mot atomvåpen. Ingen atomvåpen til Norge.»

Krokstad Fagforening foreslår:

Nr. 508

«LO's 20. kongress vender seg til Regjering og Storting med krav om at den militære tjenestetid reduseres snarest og at uttellingene til militærvesenet nedsettes radikalt.

De enorme summer som nå bevilges hvert år kan brukes til mer fornuftige formål.»

Vestfoss Fagforening foreslår:

Nr. 509

«Tjenestetiden i de forskjellige forsvarsgrener må nedsettes, da utgiftene til det militære ikke står i forhold til statens inntekt.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret er enig i at det ikke opprettes fremmede baser eller innføres atomvåpen i Norge.

Kongressen henstiller til Regjeringen at den gjennom sine representanter i FN går inn for en internasjonal avspenning med derav følgende nedskjæring i medlemslandenes forsvarsutgifter. Og som følge herav vil Kongressen henstille til Regjeringen at den militære tjenestetid blir nedsatt til 12 måneder.

NORSK TEKSTILARBEIDERFORBUND

Dale Tekstilarbeiderforening foreslår:

Nr. 510

«LO går imot atomvåpen på norsk jord.

LO krever, ingen fremmede baser i Norge.

LO krever, Norge må ha full kontroll med alle fly som lander og letter i Norge.

LO krever, at den norske Regjering fortsatt holder den nåværende linje, slik at det ikke oppstår situasjoner som kan virke provoserende på andre land.»

Forbundsstyrets innstilling:

Forbundsstyret har tillit til og støtter opp under den forsvars- og utenrikspolitik som Regjeringen — med et praktisk talt enstemmig Storting bak seg — følger.

Regjeringen har gitt alle de forsikringer som forslaget innebærer, hvorfor forslaget ansees for overflødig.

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND

Nr. 511 *Vardø losse- og lastearbeiderforening foreslår:*

«Landsorganisasjonens Kongress fremmer krav til Regjering og Storting om å avvise krav fra NATO om stasjonering av atomvåpen i Norge.

Videre må det kreves at Norge trekker seg ut av NATO, og inntar en nøytral stilling til enhver militærblokk.»

Motivering:

Hendingene i 1960 — spiontuktene med U 2-flyet og R.B 47-flyet — viser klart hva Norge vil bli brukt til, liksom at det vil bli anvendt som krigsbasis mot vår nabo Sovjetunionen.

Det norske folk, og arbeiderklassen i særdeleshet, vil leve i fred og forståelse med alle nasjoner.

Nr. 512 *Vardø Bryggearbeiderforening foreslår:*

«Vi henstiller på det mest inntrengende til LO's Kongress å gjøre sin innflytelse gjeldende overfor Norges Storting og Regjering at ikke våpen med atomladninger må bli plassert på norsk territorium, og at norske flyplasser ikke må benyttes til aggressiv flyspionasjevirksomhet over andre land, — og at Norge må ut av NATO.»

Motivering:

Når dette forslag kommer fra vår avdeling, kommer det av at folket er oppskaket over atom-truselen fra stormaktene.

I tilfelle en ny krig, med slike masseutryddelses-våpen, vil jo hele vårt folk bli utryddet.

Vi håper at LO sier tydelig fra til Regjeringen at den ikke må føre vårt folk ut i slik ulykke, at våre flyplasser ikke må bli benyttet av fremmede stormakter til spionasjevirksomhet.

Dere kjenner jo til noten fra Russland hvor det bl. a. står: «at russerne vil ta under overveielse å utslette disse flyplasser som benyttes til spionasjevirkosomhet.»

Dette er tydelig språk fra russerne som vi ikke kan overse, og det er vel ikke verdt at vi lenger leker med ilden.

Derfor vil vi at Norge skal ut av NATO, så vi kan føre en nøytral politikk tillike med de andre skandinaviske land, og virke for at vi får en nøytral fri atomsone over Skandinavia.

Forbundsstyrets vedtak:

Forbundsstyret vil i anledning disse forslag vise til den behandling disse spørsmål har fått i Stortinget, og til de uttalelser og forsikringer som er gitt fra regjeringshold om at vår nåværende basepolitikk ikke skal endres.

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND

Stavanger Trearbeiderforening foreslår:

Nr. 513

«Stavanger Trearbeiderforening samlet til møte den 21. oktober 1960, vil be LO-Kongressen på det mest inntrengende at den går inn for det standpunkt at våpen med atom-ladninger ikke bli plasert på norsk territorium, og at fremmede makter ikke får avgitt baser på norsk jord.

La fortsatt Det norske Arbeiderpartis valgprogram — «Atomvåpen må ikke stasjoneres på norsk jord» — bli stående.»

Forslaget tiltres av Forbundsstyret.

Stavanger og Omegns faglige Samorganisasjon tiltrer ovenstående forslag.

ALTA FAGLIGE SAMORGANISASJON foreslår:

Nr. 514

«Landsorganisasjonen i Norge er kjent med at arbeiderregjeringen har sagt fra at den ikke vil tillate at noe norsk område skal bli nyttet som base for atomvåpen. Vi er likevel engstelig for at det i framtiden kan komme sterkere på tale å stasjonere slike våpen i landet vårt. LO's Kongress vil derfor uttale som sin mening at Norge må ta bestemt avstand fra atombaser her i landet, og også ta avstand fra all pro-

duksjon og bruk av slike masseutryddelsesvåpen, for virkelig å understreke at Norge er imot dette, mot all produksjon av atomvåpen og all forberedelse som tar sikte på en atomkrig. Da må våre styremakter nekte utenlandske flåte- og flybesøk og liknende som er eller kan utstyres med atomvåpen.»

LARVIK OG OMLAND FAGLIGE SAMORGANISASJON

Nr. 515 foreslår:

«At LO-Kongressen gir uttrykk for at atomvåpen ikke må stasjoneres på norsk jord. Vi er av den oppfatning at blir det lagret atomvåpen i Norge, vil vi med vår utsatte stilling gjøre vårt til for å øke spenningen mellom øst og vest.

Opgaven i dag må være å få avspenning og fred mellom nasjonene.»

MIDTRE RYFYLKE FAGLIGE SAMORGANISASJON, JØRPELAND, foreslår:

Nr. 516

1. Kongressen sender krav til Storting og Regjering om at både tjenestetiden og bevilgningene til militæret blir kraftig nedsatt.»

Motivering:

Den lange tjenestetiden betyr i første rekke at ungdommen må avbryte sin utdanning og læretid og tas ut av produksjonen og verdiskapende arbeid for og læres opptil ødeleggelse av liv og verdier. De svære bevilgningene til militæret er en tung belastning på landets økonomi, og da spesielt arbeiderne som er den gruppen som må betale relativt mest.

Nr. 517

- «2. Kongressen gir sin tilslutning til kravet «Ingen fremmede baser på norsk jord. Ingen atomvåpen i Norge», og vender seg til Stortinget med krav om at det ikke blir gjort endringer i denne sak.»

Motivering:

Det vil skape et farlig forhold å tillate fremmede baser på norsk jord, som kan bli brukt til utfall mot andre nasjoner, og derved blande Norge inn i konflikter mellom stor-

maktene. Det tjener ikke arbeidernes sak å gjøre Norge til krigsskueplass.

Det er sterke krefter i sving for å påtvinge oss atomvåpen. Vitenskapsmenn fra hele verden advarer mot atomvåpen. Uansett hvor de brukes i verden vil de ramme oss. Radioaktivt nedfall spør ikke etter landegrenser og politisk styreform. Det rammer oss alle. Derfor må arbeiderne og fagforeningen si klart i fra på dette punkt.

NARVIK OG ANKENES FAGLIGE SAMORGANISASJON
foreslår:

Nr. 518

«LO i Norge vil ikke godta plasering av atomvåpen i landet vårt.»

Motivering:

Alle arbeidende mennesker ønsker å leve et liv i fred uten krig. Dette er særlig grunnfestet i det norske folk. Vi ser derfor med uro på at endel mennesker i og utenfor landet vil påtvinge oss atomvåpen.

Til dette vil vi si et klart og utvedtydig NEI.

SKIEN OG OMEGNS FAGLIGE SAMORGANISASJON,
foreslår:

Nr. 519

«Det henstilles til LO å gjøre sitt ytterste for å hindre at atomvåpen kommer til Norge.»

Fra Sekretariatet:
Sekretariatet vil legge fram innstilling på Kongressen.

Nr. 520

